

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α΄

1 Παῦλος, κλητὸς ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ Σωσθένης ὁ ἀδελφός, **2** τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ τῆ οὔσῃ ἐν Κορίνθῳ, ἡγιασμένοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, κλητοῖς, ἀγίοις, σὺν πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν παντὶ τόπῳ, αὐτῶν τε καὶ ἡμῶν. **3** Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου πάντοτε περὶ ὑμῶν ἐπὶ τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ τῆ δοθείσῃ ὑμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, **5** ὅτι ἐν παντὶ ἐπλουτίσθητε ἐν αὐτῷ, ἐν παντὶ λόγῳ καὶ πάσῃ γνώσει, **6** καθὼς τὸ μαρτύριον τοῦ Χριστοῦ ἐβεβαιώθη ἐν ὑμῖν, **7** ὥστε ὑμᾶς μὴ ὑστερεῖσθαι ἐν μηδενὶ χαρίσματι, ἀπεκδεχομένους τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· **8** ὃς καὶ βεβαιώσει ὑμᾶς ἕως τέλους ἀνεγκλήτους ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. **9** Πιστὸς ὁ Θεός, δι' οὗ ἐκλήθητε εἰς κοινωνίαν τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

10 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες, καὶ μὴ ᾗ ἐν ὑμῖν σχίσματα, ᾗτε δὲ κατηρτισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοῦ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ. **11** Ἐδηλώθη γάρ μοι περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί μου, ὑπὸ τῶν Χλόης ὅτι ἔριδες ἐν ὑμῖν εἰσι. **12** Λέγω δὲ τοῦτο, ὅτι ἕκαστος ὑμῶν λέγει· Ἐγὼ μὲν εἶμι Παύλου, ἐγὼ δὲ Ἀπολλώ, ἐγὼ δὲ Κηφᾶ, ἐγὼ δὲ Χριστοῦ. **13** Μεμέρισται ὁ Χριστός; Μὴ Παῦλος ἐσταυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν; ἢ εἰς τὸ ὄνομα Παύλου ἐβαπτίσθητε; **14** Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ ὅτι οὐδένα ὑμῶν ἐβάπτισα εἰ μὴ Κρίσπον καὶ Γάϊον, **15** ἵνα μὴ τις εἴπῃ ὅτι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐβάπτισα. **16** Ἐβάπτισα δὲ καὶ τὸν Στεφανᾶ οἶκον. Λουπὸν οὐκ οἶδα εἶ τινα ἄλλον ἐβάπτισα. **17** Οὐ γὰρ ἀπέστει-

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α΄

Χαιρετισμός

1 Ἐγὼ ὁ Παῦλος, ἀπόστολος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ κατόπιν κλήσεως κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ ἀδελφός Σωσθένης **2** ἀπευθυνόμεθα στὴν ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ στὴν Κόρινθο· σὲ σᾶς, πού σᾶς ξεχώρισε ὁ Ἰησοῦς Χριστός, πού εἴσθε ἐκλεκτοί, ἀφιερωμένοι μαζὶ μὲ ὅλους ὅσοι ἐπικαλοῦνται τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ σὲ κάθε τόπο, καὶ δικό τους δηλαδή καὶ δικό μας. **3** Χάρι νὰ εἶναι σὲ σᾶς καὶ εὐλογία ἀπὸ τὸ Θεὸ πατέρα μας καὶ τὸν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό.

Εὐχαριστία

4 Εὐχαριστῶ τὸ Θεὸ μου πάντοτε γιὰ σᾶς γιὰ τὴ χάρι τοῦ Θεοῦ, πού δόθηκε σὲ σᾶς διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. **5** Διότι σ' ὅλα γίνατε πλούσιοι δι' αὐτοῦ, σὲ κάθε λόγο καὶ κάθε γνώσι. **6** Διότι ἡ μαρτυρία γιὰ τὸ Χριστὸ στερεώθηκε τόσο καλὰ σὲ σᾶς (πιστεύθηκε τόσο ἰσχυρὰ ἀπὸ σᾶς), **7** ὥστε νὰ μὴν ὑστερῆτε σὲ κανένα χάρισμα, καὶ νὰ περιμένετε μὲ λαχτᾶρα τὴ φανέρωσι τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. **8** Αὐτὸς καὶ θὰ σᾶς στηρίξῃ μέχρι τέλους, ὥστε νὰ εἴσθε (ἄμεμπτοι καὶ) ἀκατηγόρητοι κατὰ τὴν ἡμέρα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. **9** Εἶναι ἀξιόπιστος ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος σᾶς κάλεσε νὰ ζητε σὲ κοινωνία μὲ τὸν Υἱὸ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τὸν Κύριό μας.

Διαιρέσεις στὴν Ἐκκλησία

10 Σᾶς παρακαλῶ δέ, ἀδελφοί, γιὰ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, νὰ λέγετε ὅλοι τὸ αὐτό, καὶ νὰ μὴν ὑπάρχουν μεταξύ σας διαιρέσεις, ἀλλὰ νὰ εἴσθε τελείως ἐνωμένοι ἔχοντας τὸ αὐτὸ φρόνημα καὶ τὴν αὐτὴ γνώμη. **11** Διότι πληροφορήθηκα γιὰ σᾶς, ἀδελφοί μου, ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τῆς Χλόης, ὅτι ὑπάρχουν φιλονικίες μεταξύ σας. **12** Ἐννοῶ δὲ τοῦτο: Ἐνας ἀπὸ σᾶς λέγει, «Ἐγὼ εἶμαι τοῦ Παύλου»· ἄλλος, «Ἐγὼ εἶμαι τοῦ Ἀπολλώ»· ἄλλος, «Ἐγὼ εἶμαι τοῦ Κηφᾶ»· ἄλλος, «Ἐγὼ εἶμαι τοῦ Χριστοῦ». **13** Ἐγίνε κομμάτια ὁ Χριστός; Μήπως σταυρώθηκε γιὰ σᾶς ὁ Παῦλος; ἢ μήπως βαπτισθήκατε στὸ ὄνομα τοῦ Παύλου; **14** Εὐχαριστῶ τὸ Θεὸ, διότι κανένα ἀπὸ σᾶς δὲν βάπτισα, παρὰ τὸν Κρίσπο καὶ τὸ Γάιο, **15** γιὰ νὰ μὴ πῆ κανεὶς, ὅτι βάπτισα στὸ ὄνομά μου. **16** Βάπτισα δὲ καὶ τὴν οἰκογένεια τοῦ Στεφανᾶ. Πέρα ἀπ' αὐτοὺς δὲν ξέρω ἂν βάπτισα κανένα ἄλλο. **17** Διότι ὁ

λέ με Χριστὸς βαπτίζειν, ἀλλ' εὐαγγελίζεσθαι, οὐκ ἐν σοφία λόγου, ἵνα μὴ κενωθῆ ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ.

18 Ὁ λόγος γὰρ ὁ τοῦ σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστὶ, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις Θεοῦ ἐστὶ. 19 Γέγραπται γάρ· Ἐπολιτὴν τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀθετήσω. 20 Ποῦ σοφός; Ποῦ γραμματεὺς; Ποῦ συζητητῆς τοῦ αἰῶνος τούτου; Οὐχὶ ἐμώρανεν ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου τούτου; 21 Ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν Θεόν, εὐδόκησεν ὁ Θεὸς διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σῶσαι τοὺς πιστεύοντας. 22 Ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι σημεῖον αἰτοῦσι καὶ Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσιν, 23 ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν ἐσταυρωμένον, Ἰουδαίοις μὲν σκάνδαλον, Ἕλλησι δὲ μωρίαν, 24 αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς, Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησι, Χριστὸν Θεοῦ δύναμιν καὶ Θεοῦ σοφίαν· 25 ὅτι τὸ μωρὸν τοῦ Θεοῦ σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστὶ, καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ Θεοῦ ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων ἐστὶ.

26 Βλέπετε γὰρ τὴν κλησιν ὑμῶν, ἀδελφοί, ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα, οὐ πολλοὶ δυνατοί, οὐ πολλοὶ εὐγενεῖς, 27 ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεὸς ἵνα τοὺς σοφοὺς καταισχύνῃ, καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεὸς ἵνα καταισχύνῃ τὰ ἰσχυρά, 28 καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου καὶ τὰ ἐξουθενημένα ἐξελέξατο ὁ Θεός, καὶ τὰ μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ, 29 ὅπως μὴ καυχῆσθαι πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. 30 Ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐγενήθη ἡμῖν σοφία ἀπὸ Θεοῦ, δικαιοσύνη τε καὶ ἀγιασμός καὶ ἀπολύτρωσις, 31 ἵνα, καθὼς γέγραπται, Ὁ καυχώμενος ἐν Κυρίῳ καυχάσθω.

Χριστὸς δὲν μοῦ ἔδωκε τὴν ἀποστολὴν νὰ βαπτίζω, ἀλλὰ νὰ κηρύττω τὸ εὐαγγέλιον. Καὶ ὄχι μὲ ἀνθρώπινη σοφία στὸ λόγο, γιὰ νὰ μὴ χάσῃ τὴ σημασία του ὁ σταυρὸς (ὁ σταυρικὸς θάνατος) τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ λόγος τοῦ σταυροῦ γιὰ ἄλλους μωρία, γιὰ ἄλλους δύναμις, σοφία

18 Τὸ κήρυγμα βεβαίως περὶ τοῦ σταυροῦ, γιὰ ὅσους μὲν βαδίζουν τὸ δρόμο τῆς ἀπωλείας, εἶναι μωρία, ἀλλὰ γιὰ μᾶς, πού βαδίζουμε τὸ δρόμο τῆς σωτηρίας, εἶναι δύναμις Θεοῦ. 19 Εἶναι δὲ γραμμένο: Ὁ κἀνὼ νὰ χαθῆ ἡ σοφία τῶν σοφῶν, καὶ ἡ ἐξυπνάδα τῶν ἐξυπνῶν νὰ ἀφανισθῆ. 20 Ποῦ ὑπάρχει σοφός; Ποῦ ὑπάρχει γνώστης καὶ διδάσκαλος τῶν Γραφῶν; Ποῦ ὑπάρχει διαλεκτικὸς αὐτοῦ τοῦ κόσμου; Δὲν ἀπέδειξε ὁ Θεὸς μωρία τὴ σοφία αὐτοῦ τοῦ κόσμου; 21 Ἐπειδὴ δὲ ὁ κόσμος, παρὰ τὴ σοφία τοῦ Θεοῦ (πού φαίνεται στὰ δημιουργήματά του), δὲν γνώρισε μὲ τὴ σοφία τὸ Θεό, ὁ Θεὸς ἀποφάσισε νὰ σώσῃ ὅσους πιστεύουν μὲ τὴ μωρία τοῦ κηρύγματος (μωρία κατὰ τοὺς σοφοὺς τοῦ κόσμου καὶ λοιποὺς ἀπίστους). 22 Ἐπειδὴ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ἀπαιτοῦν σημεῖο (θαῦμα) καὶ οἱ Ἕλληνες ζητοῦν σοφία, 23 γι' αὐτὸ ἐμεῖς κηρύττουμε Χριστὸν ἐσταυρωμένο, πού γιὰ μὲν τοὺς Ἰουδαίους εἶναι σκάνδαλο, γιὰ δὲ τοὺς Ἕλληνες μωρία. 24 Ἀλλὰ γι' αὐτούς, πού εἶναι καλεσμένοι, Ἰουδαίους καὶ Ἕλληνες, εἶναι ὄντως Χριστὸς (Μεσσίας), Θεοῦ δύναμις καὶ Θεοῦ σοφία. 25 Διότι αὐτό, πού ἐνεργεῖ ὁ Θεὸς καὶ οἱ ἄπιστοι θεωροῦν μωρία, εἶναι σοφώτερο ἀπὸ τὴ σοφία τῶν ἀνθρώπων. Καὶ αὐτό, πού ἐνεργεῖ ὁ Θεὸς καὶ οἱ ἄπιστοι θεωροῦν ἀδυναμία, εἶναι ἰσχυρότερο ἀπὸ τὴ δύναμις τῶν ἀνθρώπων.

«Τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός...»

26 Βλέπετε δέ, ἀδελφοί, ποιὸ εἶσθε ἐσεῖς, τοὺς ὁποίους κάλεσε ὁ Θεός. Βλέπετε, ὅτι δὲν εἶσθε πολλοὶ σοφοὶ κατὰ κόσμον, δὲν εἶσθε πολλοὶ μὲ δύναμις καὶ ἐπιρροή, δὲν εἶσθε πολλοὶ μὲ ἀριστοκρατικὴ καταγωγή. 27 Ἀλλὰ τοὺς θεωρουμένους μωροὺς ἐξέλεξε ὁ Θεὸς ἀπὸ τὸν κόσμον, γιὰ νὰ καταισχύνῃ τοὺς σοφοὺς. Καὶ τοὺς ἀδυνάτους ἀπὸ τὸν κόσμον ἐξέλεξε ὁ Θεός, γιὰ νὰ καταισχύνῃ τοὺς ἰσχυροὺς. 28 Καὶ τοὺς ἀσήμους ἀπὸ τὸν κόσμον ἐξέλεξε ὁ Θεὸς καὶ τοὺς τιποτένιους, τοὺς θεωρουμένους ἀνυπάρκτους, γιὰ νὰ καταργήσῃ τοὺς ὑπαρκτοὺς καὶ τοὺς σπουδαίους. 29 Ἔτσι δὲν δύναται νὰ καυχῆθῃ κανεὶς ἄνθρωπος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. 30 Ἀπ' αὐτὸν δὲ ἐσεῖς εἶσθε στὸν Ἰησοῦ Χριστό, ὁ ὁποῖος ἔγινε γιὰ μᾶς σοφία ἀπὸ τὸ Θεὸ καὶ δικαίωσις καὶ ἀγιασμός καὶ πλήρης λύτρωσις. 31 Ὡστε, ὅπως λέγει ἡ Γραφή, Ὁποῖος καυχᾶται, γιὰ τὸν Κύριον νὰ καυχᾶται.

2 Καὶ γὰρ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἦλθον οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ Θεοῦ. **2** Οὐ γὰρ ἔκρινα τοῦ εἰδέναι τι ἐν ὑμῖν εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον. **3** Καὶ ἐγὼ ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ πολλῷ ἐγενόμην πρὸς ὑμᾶς. **4** Καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ κήρυγμά μου οὐκ ἐν πειθοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις, ἀλλ' ἐν ἀποδείξει Πνεύματος καὶ δυνάμεως, **5** ἵνα ἡ πίστις ὑμῶν μὴ ᾖ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐν δυνάμει Θεοῦ.

6 Σοφίαν δὲ λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις, σοφίαν δὲ οὐ τοῦ αἰῶνος τούτου, οὐδὲ τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου τῶν καταργουμένων· **7** ἀλλὰ λαλοῦμεν σοφίαν Θεοῦ ἐν μυστηρίῳ, τὴν ἀποκεκρυμμένην, ἣν προώρισεν ὁ Θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν, **8** ἣν οὐδεὶς τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου ἔγνωκεν· εἰ γὰρ ἔγνωσαν, οὐκ ἂν τὸν Κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν· **9** ἀλλὰ καθὼς γέγραπται· Ἄφθαρτος οὐκ εἶδε καὶ οὐκ ἤκουσε καὶ ἐπὶ καρδίᾳ ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, ἃ ἠτοίμασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.

10 Ἡμῖν δὲ ὁ Θεὸς ἀπεκάλυψε διὰ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ· τὸ γὰρ Πνεῦμα πάντα ἐρευνᾷ, καὶ τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ. **11** Τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων τὰ τοῦ ἀνθρώπου εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ; Οὕτω καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ οὐδεὶς οἶδεν εἰ μὴ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ. **12** Ἡμεῖς δὲ οὐ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου ἐλάβομεν, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ Θεοῦ, ἵνα εἰδῶμεν τὰ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ χαρισθέντα ἡμῖν.

13 Ἄ καὶ λαλοῦμεν οὐκ ἐν διδακτοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις, ἀλλ' ἐν διδακτοῖς Πνεύματος Ἁγίου, πνευματικοῖς πνευματικῶς συγκρίνοντες. **14** Ψυχικὸς δὲ ἄνθρωπος οὐ δέχεται τὰ

Κήρυγμα μὲ ἀπόδειξι Πνεύματος, ὅχι μὲ σοφία ἀνθρώπων

2 Καὶ ἐγὼ, ἀδελφοί, ὅταν ἦλθα σὲ σᾶς, ἦλθα καὶ σᾶς κήρυξα τὴν ἀλήθειαν τοῦ Θεοῦ χωρὶς ἐπίδειξι ὑπεροχῆς σὲ λόγῳ καὶ σοφίᾳ. **2** Διότι δὲν θέλησα νὰ διαπιστώνω τίποτε σὲ σᾶς, παρὰ τὸν Ἰησοῦ Χριστό, καὶ αὐτὸν ἐσταυρωμένο. **3** Ἐπίσης ἐγὼ ἦλθα σὲ σᾶς σὲ κατάστασι ἀδυναμίας καὶ μὲ πολὺ φόβῳ καὶ τρόμῳ. **4** Καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ κήρυγμά μου δὲν ἦταν μὲ πειστικὸς λόγους ἀνθρωπίνης σοφίας, ἀλλὰ μὲ ἀπόδειξι Πνεύματος καὶ δυνάμεως, **5** ὥστε ἡ πίστις σας νὰ μὴ στηρίζεται στὴ σοφία τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ στὴ δύναμι τοῦ Θεοῦ.

Διδασκαλία μὲ σοφία Θεοῦ

6 Ὅμως στοὺς ὠρίμους διδάσκουμε σοφία. Ἀλλὰ σοφία ὅχι αὐτοῦ τοῦ κόσμου, οὔτε τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ τοῦ κόσμου, οἱ ὅποιοι καταργοῦνται. **7** Ἀλλὰ διδάσκουμε σοφία τοῦ Θεοῦ, ποὺ ἀναφέρεται σὲ μυστικὸ σχέδιο· σοφία, ποὺ ἦταν κρυμμένη, ποὺ ὁ Θεὸς προώρισε προαιωνίως γιὰ τὴ δόξα μας. **8** Αὐτὴ τὴ σοφία κανεὶς ἀπὸ τοὺς ἄρχοντες αὐτοῦ τοῦ κόσμου δὲν γνώρισε. Διότι, ἐὰν γνώριζαν, δὲν θὰ σταύρωναν τὸν ἐνδοξο Κύριο. **9** (Ναί, δὲν γνώρισαν). Ἀλλὰ συνέβη ὅπως λέγει ἡ Γραφή: Ἐκεῖνα, ποὺ μάτι δὲν εἶδε, καὶ αὐτὶ δὲν ἄκουσε, καὶ νοῦς δὲν φαντάσθηκε· ἐκεῖνα, ποὺ ἐτοίμασε ὁ Θεὸς γιὰ ὄσους τὸν ἀγαποῦν.

Ἀποκάλυψι μυστικῶν τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ Πνεύματος

10 Σὲ μᾶς ὅμως ὁ Θεὸς τὰ φανέρωσε διὰ μέσου τοῦ Πνεύματός του. Διότι τὸ Πνεῦμα γνωρίζει τὰ πάντα, καὶ αὐτὰ τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ (Πατρός). **11** Ποιὸς βεβαίως ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους γνωρίζει τὰ μυστικὰ τοῦ ἀνθρώπου, παρὰ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου, ποὺ εἶναι μέσα του; Ἔτσι καὶ τὰ μυστικὰ τοῦ Θεοῦ κανεὶς δὲν γνωρίζει, παρὰ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ. **12** Ἐμεῖς δὲ λάβαμε, ὅχι τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα, ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὸ Θεό, γιὰ νὰ γνωρίσωμε ἐκεῖνα, ποὺ μᾶς χάρισε ὁ Θεός.

Ὁ πνευματικὸς καὶ ὁ ἀπνευματίστος ἄνθρωπος

13 Αὐτὰ καὶ κηρύττουμε, ὅχι μὲ λόγους ποὺ διδάσκει ἡ ἀνθρωπίνη σοφία, ἀλλὰ μὲ λόγους ποὺ διδάσκει τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο, ἐρμηνεύοντας πνευματικὰ πράγματα σὲ πνευματικὸς ἀνθρώπους (Ὁ πνευματικὸς λοιπὸν ἄνθρωπος καταλαβαίνει τὰ πνευματικὰ πράγματα). **14** Ὁ

τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ· μωρία γὰρ αὐτῷ ἐστὶ. Καὶ οὐ δύναται γινῶναι, ὅτι πνευματικῶς ἀνακρίνεται. **15** Ὁ δὲ πνευματικὸς ἀνακρίνει μὲν πάντα, αὐτὸς δὲ ὑπ' οὐδενὸς ἀνακρίνεται. **16** Τίς γὰρ ἔγνω νοῦν Κυρίου, ὃς συμβιβάσει αὐτόν; Ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν.

3 Καὶ ἐγώ, ἀδελφοί, οὐκ ἠδυνήθην ὑμῖν λαλῆσαι ὡς πνευματικοῖς, ἀλλ' ὡς σαρκικοῖς, ὡς νηπίους ἐν Χριστῷ. **2** Γάλα ὑμᾶς ἐπότισα καὶ οὐ βρῶμα· οὐπω γὰρ ἠδύνασθε. Ἄλλ' οὔτε ἔτι νῦν δύνασθε· **3** ἔτι γὰρ σαρκικοί ἐστε. Ὅπου γὰρ ἐν ὑμῖν ζῆλος καὶ ἔρις καὶ διχοστασίαι, οὐχὶ σαρκικοί ἐστε καὶ κατὰ ἄνθρωπον περιπατεῖτε; **4** Ὅταν γὰρ λέγη τις, ἐγὼ μὲν εἶμι Παύλου, ἕτερος δέ, ἐγὼ Ἀπολλῶ, οὐχὶ σαρκικοί ἐστε;

5 Τίς οὖν ἐστὶ Παῦλος, τίς δὲ Ἀπολλῶς ἀλλ' ἢ διάκονοι δι' ὧν ἐπιστεύσατε, καὶ ἐκάστῳ ὡς ὁ Κύριος ἔδωκεν; **6** Ἐγὼ ἐφύτευσα, Ἀπολλῶς ἐπότισεν, ἀλλ' ὁ Θεὸς ἠῤῥξανε· **7** ὥστε οὔτε ὁ φυτεύων ἐστὶ τι οὔτε ὁ ποτίζων, ἀλλ' ὁ αὐξάνων Θεός. **8** Ὁ φυτεύων δὲ καὶ ὁ ποτίζων ἐν εἰσίν· ἕκαστος δὲ τὸν ἴδιον μισθὸν λήψεται κατὰ τὸν ἴδιον κόπον.

9 Θεοῦ γὰρ ἐσμεν συνεργοί· Θεοῦ γεώργιον, Θεοῦ οἰκοδομὴ ἐστὲ. **10** Κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον τέθεικα, ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ· ἕκαστος δὲ βλεπέτω πῶς ἐποικοδομεῖ. **11** Θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὃς ἐστὶν Ἰησοῦς Χριστός. **12** Εἰ δὲ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θεμέλιον τοῦτον χρυσόν, ἄργυ-

ἀπνευματίστος δὲ ἄνθρωπος δὲν δέχεται τὰ διδάγματα τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ, διότι σ' αὐτὸν φαίνονται μωρία. Καὶ δὲν δύναται νὰ τὰ καταλάβῃ, διότι αὐτὰ κατανοοῦνται μὲ πνευματικὲς προϋποθέσεις. **15** Ἐπίσης ὁ πνευματικὸς ἄνθρωπος ἐρμηνεύει μὲν κάθε ἄνθρωπο, ἀλλ' ὁ ἴδιος δὲν ἐρμηνεύεται ἀπὸ κανένα. **16** Διότι ποιὸς γνώρισε τὸ νοῦ τοῦ Κυρίου, ὥστε νὰ ἐρμηνεύσῃ αὐτόν; Ἄλλ' ἡμεῖς ἔχομε νοῦ Χριστοῦ (Ὁ πνευματικὸς ἄνθρωπος, ὁ ἄνθρωπος μὲ νοῦ Χριστοῦ, κατανοεῖ τοὺς ἄλλους, ἀλλ' αὐτὸς δὲν κατανοεῖται ἀπὸ κανένα ἀπνευματίστο ἄνθρωπο).

Σαρκικοὶ καὶ νήπιοι χριστιανοί

3 Ἐγὼ δέ, ἀδελφοί, δὲν μπόρεσα νὰ ὁμιλήσω σὲ σᾶς ὡς πνευματικούς ἄνθρώπους, ἀλλ' ὡς σαρκικούς, ὡς νηπίους στὸ Χριστό. **2** Μὲ γάλα σᾶς ἔθρεφα καὶ ὄχι μὲ στερεὰ τροφή. Διότι δὲν μπορούσατε ἀκόμη (νὰ δεχθῆτε στερεὰ τροφή). Ἄλλ' οὔτε ἀκόμη τώρα μπορεῖτε. **3** Διότι ἀκόμη εἴσθε σαρκικοί. Ἀλήθεια, ἀφοῦ μεταξύ σας ὑπάρχουν ζηλοτυπία καὶ φιλονικία καὶ διαιρέσεις, δὲν εἴσθε σαρκικοί καὶ συμπεριφέρεσθε ὡς κοινοὶ ἄνθρωποι; **4** Ἀλήθεια, ὅταν ἓνας λέγῃ, «Ἐγὼ εἶμαι τοῦ Παύλου», καὶ ὁ ἄλλος, «Ἐγὼ εἶμαι τοῦ Ἀπολλῶ», δὲν εἴσθε σαρκικοί;

Οἱ ἀπόστολοι ὑπηρέτες

5 Τί ἐπὶ τέλους εἶναι ὁ Παῦλος, καὶ τί εἶναι ὁ Ἀπολλῶς, παρὰ ὑπηρέτες, ποὺ σᾶς ὠδήγησαν στὴν πίστι, καὶ ποὺ καθένας ὑπηρετεῖ στὸ ἔργο, ποὺ τοῦ ἀνέθεσε ὁ Κύριος; **6** Ἐγὼ φύτευσα, ὁ Ἀπολλῶς πότισε, ἀλλ' ὁ Θεὸς ἔδινε τὴν αὐξήσει. **7** Ὅστε οὔτε ἐκεῖνος ποὺ φυτεύει ἔχει σπουδαία σημασία, οὔτε ἐκεῖνος ποὺ ποτίζει, ἀλλ' ὁ Θεὸς ποὺ αὐξάνει. **8** Ἐκεῖνος δὲ ποὺ φυτεύει καὶ ἐκεῖνος ποὺ ποτίζει εἶναι στὸ αὐτὸ ἐπίπεδο. Ἀλλὰ καθένας θὰ λάβῃ τὸ μισθὸ του ἀναλόγως μὲ τὸν κόπο του.

Ἡ πνευματικὴ οἰκοδομὴ, ὁ θεμέλιος λίθος, τὸ ἔργο τῶν οἰκοδόμων

9 Εἴμεθα βεβαίως συνεργάτες τοῦ Θεοῦ (συνεργοῦντες ὡς ὑπηρέτες στὸ ἔργο του). Καὶ εἴσθε χωράφι τοῦ Θεοῦ, καὶ οἰκοδομὴ τοῦ Θεοῦ. **10** Σύμφωνα μὲ τὴν χάρι τοῦ Θεοῦ, ποὺ δόθηκε σ' ἐμένα, ἐγὼ σὰν σοφὸς ἀρχιτέκτων ἔχω θέσει θεμέλιο λίθο, καὶ ἄλλος οἰκοδομεῖ ἐπάνω σ' αὐτόν. Ἀλλὰ καθένας ἄς προσέχῃ πῶς οἰκοδομεῖ. **11** Ἄλλο δὲ θεμέλιο λίθο δὲν δύναται κανεὶς νὰ θέσῃ παραμερίζοντας αὐτόν ποὺ ἤδη

ρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην, **13** ἐκάστου τὸ ἔργον φανερόν γενήσεται· ἢ γὰρ Ἡμέρα δηλώσει· ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται· καὶ ἐκάστου τὸ ἔργον ὁποῖόν ἐστι τὸ πῦρ δοκιμάσει. **14** Εἴ τις τὸ ἔργον μενεῖ ὁ ἐπικδοδόμησε, μισθὸν λήψεται· **15** εἴ τις τὸ ἔργον κατακαήσεται, ζημιωθήσεται, αὐτὸς δὲ σωθήσεται, οὕτως δὲ ὡς διὰ πυρός.

16 Οὐκ οἶδατε ὅτι ναὸς Θεοῦ ἐστε καὶ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν; **17** Εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ φθείρει, φθερεῖ τοῦτον ὁ Θεός· ὁ γὰρ ναὸς τοῦ Θεοῦ ἅγιός ἐστιν, οἵτινές ἐστε ὑμεῖς. **18** Μηδεὶς ἐαυτὸν ἐξαπατάτω· εἴ τις δοκεῖ σοφὸς εἶναι ἐν ὑμῖν ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, μωρὸς γενέσθω, ἵνα γένηται σοφός. **19** Ἡ γὰρ σοφία τοῦ κόσμου τούτου μωρία παρὰ τῷ Θεῷ ἐστι. Γέγραπται γάρ· **Ὁ δρασσόμενος τοὺς σοφοὺς ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν·** **20** καὶ πάλιν· **Κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν σοφῶν, ὅτι εἰσὶ μάταιοι.** **21** Ὡστε μηδεὶς καυχάσθω ἐν ἀνθρώποις· πάντα γὰρ ὑμῶν ἐστιν, **22** εἴτε Παῦλος εἴτε Ἀπολλῶς εἴτε Κηφᾶς εἴτε κόσμος εἴτε ζωὴ εἴτε θάνατος εἴτε ἐνεστῶτα εἴτε μέλλοντα, πάντα ὑμῶν ἐστιν, **23** ὑμεῖς δὲ Χριστοῦ, Χριστὸς δὲ Θεοῦ.

4 Οὕτως ἡμᾶς λογιζέσθω ἀνθρώπος, ὡς ὑπηρέτας Χριστοῦ καὶ οἰκονόμους μυστηρίων Θεοῦ. **2** Ὁ δὲ λοιπὸν ζητεῖται ἐν τοῖς οἰκονόμοις, ἵνα πιστός τις εὑρεθῇ. **3** Ἐμοὶ δὲ εἰς ἐλάχιστόν ἐστιν ἵνα ὑφ' ὑμῶν ἀνακριθῶ ἢ ὑπὸ ἀνθρωπίνης ἡμέρας· ἀλλ'

ἔχει τεθῆ. Καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός. **12** Ἐὰν δὲ κανεὶς ἐπάνω στὸν θεμέλιο αὐτὸ λίθο οἰκοδομῆ με χρυσάφι ἢ ἀσῆμι ἢ πολυτίμους λίθους, ἢ ξύλα ἢ ἄχυρα ἢ καλάμια, **13** καθενὸς τὸ ἔργο θὰ φανῆ. Διότι ἢ Ἡμέρα (τῆς Κρίσεως) θὰ τὸ φανερώσῃ, ἐπειδὴ θὰ ἔλθῃ με φωτιά. Καὶ ἔτσι τί εἶναι τὸ ἔργο τοῦ καθενὸς θὰ τὸ ἀποδείξῃ ἢ φωτιά. **14** Ἐὰν τὸ ἔργο κάποιου, ποὺ οἰκοδόμησε ἐπάνω στὸν θεμέλιο λίθο, ἀνθέξῃ, αὐτὸς θὰ λάβῃ μισθό. **15** Ἐὰν τὸ ἔργο κάποιου καταστραφῇ ἀπὸ τῆ φωτιά, αὐτὸς θὰ ζημιωθῇ (δὲν θὰ λάβῃ μισθό), ὁ ἴδιος ὅμως θὰ σωθῇ, ἔτσι δέ, ὅπως σῶζεται κανεὶς περνώντας ἀπὸ φωτιά (θὰ σωθῇ δηλαδὴ μόλις καὶ μετὰ βίας).

Ὁ Θεὸς θὰ καταστρέψῃ ὅποιον καταστρέφει τὸ ναό, τὴν Ἐκκλησία

16 Δὲν ξέρετε, ὅτι εἰσθε ναὸς (κατοικητήριον) τοῦ Θεοῦ, καὶ συνεπῶς τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ (ποὺ εἶναι καὶ αὐτὸ Θεός) κατοικεῖ σὲ σᾶς; **17** Ἐὰν κάποιος (μετὰ τις διαιρέσεις καὶ ἄλλα βεβαίως κακὰ) καταστρέφῃ τὸ ναὸ τοῦ Θεοῦ, θὰ καταστρέψῃ αὐτὸν ὁ Θεός. Διότι ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ εἶναι ἅγιος, καὶ ὁ ναὸς αὐτὸς εἰσθε σεῖς. **18** Ἄς μὴν ἀταπατᾶται κανεὶς (νομίζοντας, ὅτι δὲν θὰ τιμωρηθῇ, ἐὰν καταστρέφῃ τὸ ναὸ τοῦ Θεοῦ). Ὅποιος μεταξὺ σας νομίζει, ὅτι εἶναι σοφὸς μέσα σ' αὐτὸ τὸν κόσμον, ἄς παραδεχθῇ, ὅτι εἶναι μωρός, γιὰ νὰ γίνῃ ὄντως σοφός. **19** Διότι ἢ σοφία αὐτοῦ τοῦ κόσμου εἶναι μωρία ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Εἶναι δὲ γραμμένο: **Αὐτὸς (ὁ Θεός) συλλαμβάνει τοὺς σοφοὺς ἀπὸ τὴν ἴδια τους τὴν πανουργία.** **20** Καὶ πάλι: **Ὁ Κύριος γνωρίζει τοὺς συλλογισμοὺς τῶν σοφῶν, ὅτι εἶναι ἀνόητοι.** **21** Ὡστε κανεὶς νὰ μὴ καυχᾶται γιὰ ἀνθρώπους (διδασκάλους καὶ ἀρχηγούς). Διότι ὅλα εἶναι δικά σας, **22** καὶ ὁ Παῦλος καὶ ὁ Ἀπολλῶς καὶ ὁ Κηφᾶς καὶ ὁ κόσμος καὶ ἢ ζωὴ καὶ ὁ θάνατος καὶ τὰ παρόντα καὶ τὰ μέλλοντα, ὅλα εἶναι δικά σας. **23** Σεῖς δὲ εἰσθε τοῦ Χριστοῦ (ὄχι τοῦ Παύλου ἢ τοῦ Ἀπολλῶ ἢ ἄλλου ἀνθρώπου), ὁ δὲ Χριστὸς εἶναι τοῦ Θεοῦ.

Μὴ κρίνετε πρὸ τῆς Κρίσεως

4 Ἔτσι ἄς μᾶς θεωρῇ καθέννας, ὡς ὑπηρέτες τοῦ Χριστοῦ καὶ διαχειριστὰς τῶν μυστικῶν πραγμάτων τοῦ Θεοῦ (ποὺ ὁ Θεὸς φανέρωσε καὶ ἐμπιστεύθηκε σὲ μᾶς). **2** Ἐκεῖνο δὲ λοιπόν, ποὺ ζητεῖται ἀπὸ τοὺς διαχειριστὰς, εἶναι νὰ βρεθῇ ὁ καθέννας ἔμπιστος. **3** Ὅσο δὲ γιὰ μένα, ἐλάχιστα ὑπολογίζω τὸ νὰ κριθῶ ἀπὸ σᾶς ἢ ἀπὸ ἀνθρώπινο δικαστήριο.

οὐδὲ ἑμαυτὸν ἀνακρίνω. **4** Οὐδὲν γὰρ ἑμαυτῶ σύννοια· ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ δεδικαίωμαι· ὁ δὲ ἀνακρίνων με Κύριός ἐστιν. **5** Ὡστε μὴ πρὸ καιροῦ τι κρίνετε, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ Κύριος, ὃς καὶ φωτίσει τὰ κρυπτὰ τοῦ σκότους καὶ φανερώσει τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν, καὶ τότε ὁ ἔπαινος γενήσεται ἐκάστῳ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ.

6 Ταῦτα δέ, ἀδελφοί, μετεσχημάτισα εἰς ἑμαυτὸν καὶ Ἀπολλῶ δι' ὑμᾶς, ἵνα ἐν ἡμῖν μάθητε τὸ μὴ ὑπὲρ ὃ γέγραπται φρονεῖν, ἵνα μὴ εἰς ὑπὲρ τοῦ ἐνὸς φυσιοῦσθε κατὰ τοῦ ἐτέρου. **7** Τίς γάρ σε διακρίνει; Τί δὲ ἔχεις ὃ οὐκ ἔλαβες; Εἰ δὲ καὶ ἔλαβες, τί καυχᾶσαι ὡς μὴ λαβῶν;

8 Ἦδη κεκορεσμένοι ἐστέ, ἤδη ἐπλουτήσατε, χωρὶς ἡμῶν ἐβασιλεύσατε! Καὶ ὄφελόν γε ἐβασιλεύσατε, ἵνα καὶ ἡμεῖς σὺν ὑμῖν συμβασιλεύσωμεν. **9** Δοκῶ γὰρ ὅτι ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ, καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις. **10** Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἐνδοξοὶ, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι! **11** Ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινώμεν καὶ διψῶμεν καὶ γυμνητεύομεν καὶ κολαφιζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν **12** καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσί. Λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν, διωκόμενοι ἀνεχόμεθα, **13** βλασφημούμενοι παρακαλοῦμεν. Ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίψημα ἕως ἄρτι.

Ἄλλ' οὔτε ἐγὼ ὁ ἴδιος κρίνω τὸν ἑαυτό μου. **4** Βεβαίως ἡ συνείδησί μου δὲν μοῦ μαρτυρεῖ καμμία ἐνοχή. Ἄλλ' αὐτὸ δὲν ἀρκεῖ γιὰ νὰ εἶμαι δικαιομένος. Ὁ μόνος δὲ ἀρμόδιος γιὰ νὰ μὲ κρίνῃ εἶναι ὁ Κύριος. **5** Ὡστε μὴ κάνετε καμμία κρίσι πρὶν ἀπὸ τὸν ὠρισμένο καιρό, ἕως ὅτου δηλαδὴ ἔλθῃ ὁ Κύριος. Ἐκεῖνος θὰ ρίξῃ φῶς στὰ κρυμμένα στὸ σκοτάδι, καὶ θὰ φανερώσῃ τὶς προθέσεις τῶν καρδιῶν. Καὶ τότε ὁ καθένας θὰ λάβῃ τὸν ἔπαινο ἀπὸ τὸ Θεό.

Μὴ ὑπερηφανεύεσθε ὑπὲρ ἐνὸς εἰς βᾶρος ἄλλου

6 Αὐτὰ δέ, ἀδελφοί, ἐνῶ ἔπρεπε νὰ εἰπῶ γιὰ ἄλλους διδασκάλους, εἶπα γιὰ τὸν ἑαυτό μου καὶ τὸν Ἀπολλῶ γιὰ χάρι σας, ὥστε νὰ διδαχθῆτε ἀπὸ τὸ παράδειγμά μας τὸ νὰ μὴ φρονῆτε παραπάνω ἀπ' ὅ,τι λέγει ἡ Γραφή, καὶ ἔτσι νὰ μὴ φουσκώνετε ἀπὸ ὑπερηφάνεια ὁ ἕνας μαθητῆς ὑπὲρ τοῦ ἐνὸς διδασκάλου εἰς βᾶρος τοῦ ἄλλου. **7** Ἀλήθεια, ποιός εἶναι αὐτός, πού σε κάνει ἀνώτερο ἀπὸ τὸν ἄλλο; (Ἄνθρωπος μὲ κρίσι ἐπισφαλῆ καὶ ὄχι ὁ Θεός). Καὶ τί ἔχεις, πού δὲν τὸ ἔλαβες (ἀπὸ τὸ Θεό); Καὶ ἀφοῦ ἔλαβες, γιατί καυχᾶσαι σὰν νὰ μὴν ἔλαβες;

«Θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ, καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις»!

8 Τώρα πλέον εἶσθε χορτᾶτοι! Τώρα πλέον εἶσθε πλούσιοι! Χωρὶς ἑμᾶς γίνατε βασιλιᾶδες! Καὶ εἶθε νὰ βασιλεύατε, γιὰ νὰ βασιλεύσωμε καὶ ἑμεῖς μαζί σας. **9** Ἀλλὰ μοῦ φαίνεται, ὅτι ὁ Θεὸς σ' ἑμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἔδωσε τὴν τελευταία καὶ πλέον ἀτιμωτικὴ θέσι, σὰν νὰ εἴμεθα καταδικασμένοι νὰ πεθάνωμε στὸ στάδιο, διότι γίναμε θέαμα στὸν κόσμο, καὶ στοὺς ἀγγέλους καὶ στοὺς ἀνθρώπους. **10** Ἡμεῖς (οἱ ἀπόστολοι) εἴμεθα μωροὶ ἐξ αἰτίας τοῦ Χριστοῦ, ἐνῶ ἐσεῖς εἶσθε συνετοὶ χριστιανοί! Ἡμεῖς εἴμεθα ἀδύναμοι, ἐνῶ ἐσεῖς εἶσθε ἰσχυροί! Ἡμεῖς εἶσθε τιμημένοι, ἐνῶ ἑμεῖς εἴμεθα καταφρονημένοι! **11** Μέχρι αὐτῆ τὴν ὥρα καὶ πεινοῦμε, καὶ διψοῦμε, καὶ στερούμεθα ἐνδυμάτων, καὶ δεχόμεθα ἄγρια καὶ ἐξευτελιστικὰ κτυπήματα, καὶ διωκόμεθα ἀπὸ τόπο σὲ τόπο, **12** καὶ κοπιᾶζουμε γιὰ νὰ ζήσωμε δουλεύοντας μὲ τὰ ἴδια μας τὰ χέρια. Ἐνῶ μᾶς ὑβρίζουν, ἀπαντοῦμε μὲ καλὰ λόγια. Ἐνῶ διωκόμεθα, δείχνουμε ἀνοχή. **13** Ἐνῶ δυσφημούμεθα, ὁμιλοῦμε εὐφύμως. Καταντήσαμε σὰν σκουπίδια τοῦ κόσμου, ἀπορρίμματα ὄλων μέχρι τῆ στιγμῆ αὐτῆ.

14 Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶ. 15 Ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγούς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα. 16 Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταί μου γίνεσθε. 17 Διὰ τοῦτο ἔπεμψα ὑμῖν Τιμόθεον, ὃς ἐστὶ τέκνον μου ἀγαπητὸν καὶ πιστὸν ἐν Κυρίῳ, ὃς ὑμᾶς ἀναμνήσει τὰς ὁδοὺς μου τὰς ἐν Χριστῷ, καθὼς πανταχοῦ ἐν πάσῃ ἐκκλησίᾳ διδάσκω. 18 Ὡς μὴ ἐρχομένου δέ μου πρὸς ὑμᾶς ἐφυσιώθησάν τινες. 19 Ἐλεύσομαι δὲ ταχέως πρὸς ὑμᾶς, ἐὰν ὁ Κύριος θελήσῃ, καὶ γνώσομαι οὐ τὸν λόγον τῶν πεφυσιωμένων, ἀλλὰ τὴν δύναμιν. 20 Οὐ γὰρ ἐν λόγῳ ἢ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ἐν δυνάμει. 21 Τί θέλετε; Ἐν ράβδῳ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς, ἢ ἐν ἀγάπῃ πνεύματι τε πραότητος;

5 Ὅλος ἀκούεται ἐν ὑμῖν πορνεία, καὶ τοιαύτη πορνεία, ἣτις οὐδὲ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὀνομάζεται, ὥστε γυναικῶς τινα τοῦ πατρὸς ἔχειν. 2 Καὶ ὑμεῖς πεφυσιωμένοι ἐστέ, καὶ οὐχὶ μᾶλλον ἐπειθήσατε, ἵνα ἐξαρθῆ ἐκ μέσου ὑμῶν ὁ τὸ ἔργον τοῦτο ποιήσας! 3 Ἐγὼ μὲν γὰρ ὡς ἀπὸν τῷ σώματι, παρῶν δὲ τῷ πνεύματι, ἦδη κέκρικα ὡς παρῶν τὸν οὕτω τοῦτο κατεργασάμενον, 4 ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ συναχθέντων ὑμῶν καὶ τοῦ ἐμοῦ πνεύματος σὺν τῇ δυνάμει τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ 5 παραδοῦναι τὸν τοιοῦτον τῷ Σατανᾷ εἰς ὄλεθρον τῆς σαρκός, ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῆ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

6 Οὐ καλὸν τὸ καύχημα ὑμῶν. Οὐκ οἶδατε ὅτι μικρὰ ζύμη ὄλον τὸ φύραμα ζυμοῖ; 7 Ἐκκαθάρατε οὖν τὴν παλαιὰν ζύμην, ἵνα ἦτε νέον φύραμα, καθὼς ἐστε ἄζυμοι. Καὶ γὰρ τὸ πάσχα

Ἄλλοι ἀπλῶς διδάσκαλοι, ὁ Παῦλος πνευματικὸς πατέρας

14 Δὲν γράφω αὐτὰ γιὰ νὰ σᾶς προσβάλω καὶ νὰ σᾶς ταπεινώσω, ἀλλὰ γιὰ νὰ σᾶς συνετίσω ὡς τέκνα μου ἀγαπητά. 15 Καὶ ἐὰν ἔχετε μυρίους διδασκάλους ὡς χριστιανοί, ὅμως δὲν ἔχετε πολλοὺς πατέρες. Διότι ὡς ἀνθρώπους τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ (ὡς χριστιανούς) ἐγὼ σᾶς γέννησα μὲ τὸ κήρυγμα τοῦ εὐαγγελίου. 16 Σᾶς παρακαλῶ λοιπὸν νὰ μοῦ μοιάζετε. 17 Γι' αὐτὸ σᾶς ἔστειλα τὸν Τιμόθεο, ὁ ὁποῖος εἶναι τέκνο μου ἀγαπητὸ καὶ ἔμπιστο στὸ ἔργο τοῦ Κυρίου, καὶ αὐτὸς θὰ σᾶς ὑπενθυμίσει τίς χριστιανικὲς ἀρχές μου, πῶς διδάσκω (τί διδάσκω) παντοῦ σὲ κάθε ἐκκλησία. 18 Μερικοὶ δέ, ἐπειδὴ νομίζουν, ὅτι δὲν θὰ ἔλθω πλέον σὲ σᾶς, πῆραν ἀέρα. 19 Ἀλλὰ θὰ ἔλθω σὲ σᾶς συντόμως, ἐὰν ὁ Κύριος θελήσῃ, καὶ θὰ ἰδῶ, ὅχι πῶς ὁμιλοῦν αὐτοὶ οἱ ἀλαζόνες, ἀλλὰ ποιὰ εἶναι ἡ δύναμί τους σὲ ἔργα. 20 Διότι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ δὲν φαίνεται στὰ λόγια, ἀλλὰ στὴ δύναμι τῶν ἔργων. 21 Τί θέλετε; Νὰ ἔλθω σὲ σᾶς μὲ ράβδο, ἢ μὲ ἀγάπη καὶ πνεῦμα πραότητος;

Ἀφορισμὸς καὶ παράδοσι στὸ Σατανᾷ

5 Εὐρύτατα ἀκούεται, ὅτι ὑπάρχει σὲ σᾶς ἀνηθικότης, τέτοια μάλιστα ἀνηθικότης, ποὺ οὔτε στοὺς ἔθνικοὺς ὑπάρχει, ὥστε κάποιος νὰ ἔχη σχέσεις μὲ τὴν γυναῖκα τοῦ πατέρα του. 2 Καὶ σεῖς, ἀντὶ νὰ κηρύξετε πένθος γιὰ νὰ φύγῃ ἀπὸ ἀνάμεσά σας αὐτὸς ποὺ ἔκανε αὐτὴ τὴν πράξι, ἐξακολουθεῖτε νὰ εἴσθε φουσκωμένοι ἀπὸ ὑπερηφάνεια! 3 Ἐγὼ δὲ πάντως, ἀπὸν σωματικῶς, ἀλλὰ παρῶν πνευματικῶς, γι' αὐτόν, ποὺ εἶχε τόση ἀναισχυντία, ὥστε νὰ κἀνῃ αὐτὴ τὴν πράξι, ἔχω ἤδη βγάλει ἀπόφασι σὰν νὰ ἤμουν παρῶν: 4 Νὰ συναχθῆτε στὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Στὴ σύναξι θὰ εἶμαι καὶ ἐγὼ παρῶν πνευματικῶς, μαζὶ μὲ τὴν δύναμι τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. 5 Καὶ νὰ παραδώσωμε τὸν ἀναισχυντο αὐτὸ ἄνθρωπο στὸ Σατανᾷ, γιὰ νὰ τιμωρηθῆ σκληρὰ τὸ σῶμα του, ὥστε νὰ σωθῆ τὸ πνεῦμα (ἢ ψυχὴ) κατὰ τὴν ἡμέρα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ (τὴν ἡμέρα τῆς δευτέρας παρουσίας).

Ἀποβάλετε τὴν παλαιὰ ζύμη

6 Δὲν εἶναι καλὸ ποὺ καυχᾶσθε. Δὲν ξέρετε, ὅτι λίγο προζύμι ἐπιδρᾷ σὲ ὄλο τὸ ζυμάρι; 7 Πετάξτε λοιπὸν τὸ παλαιὸ προζύμι τῆς διαφθορᾶς, γιὰ νὰ εἴσθε νέο ζυμάρι, ὅπως εἴσθε (σὰν χριστιανοί) χωρὶς τὸ προζύμι τῆς διαφθορᾶς. Διότι καὶ ἐμεῖς ἔχουμε πασχάλιο ἀμνό. Καὶ ὡς δι-

ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη Χριστός· **8** ὥστε ἐορτάζωμεν μὴ ἐν ζύμη παλαιᾷ, μηδὲ ἐν ζύμη κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλ' ἐν ἀζύμοις εἰλικρινείας καὶ ἀληθείας.

9 Ἐγραψα ὑμῖν ἐν τῇ ἐπιστολῇ μὴ συναναμίγνυσθαι πόρνοις, **10** καὶ οὐ πάντως τοῖς πόρνοις τοῦ κόσμου τούτου ἢ τοῖς πλεονέκταις ἢ ἄρπαξιν ἢ εἰδωλολάτραις· ἐπεὶ ὀφείλετε ἄρα ἐκ τοῦ κόσμου ἐξελεῖν· **11** νῦν δὲ ἔγραψα ὑμῖν μὴ συναναμίγνυσθαι ἐάν τις ἀδελφὸς ὀνομαζόμενος ἢ πόρνος ἢ πλεονέκτης ἢ εἰδωλολάτρης ἢ λοιδόρος ἢ μέθυσος ἢ ἄρπαξ, τῷ τοιούτῳ μηδὲ συνεσθίειν. **12** Τί γάρ μοι καὶ τοὺς ἔξω κρίνειν; Οὐχὶ τοὺς ἔσω ὑμεῖς κρίνετε; **13** Τοὺς δὲ ἔξω ὁ Θεὸς κρίνει. **Καὶ ἐξαρεῖτε τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.**

6 Τολμᾷ τις ὑμῶν, πρᾶγμα ἔχων πρὸς τὸν ἕτερον, κρίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἀδίκων καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῶν ἀγίων; **2** Οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ ἅγιοι τὸν κόσμον κρινούσι; Καὶ εἰ ἐν ὑμῖν κρίνεται ὁ κόσμος, ἀνάξιοί ἐστε κριτηρίων ἐλαχίστων; **3** Οὐκ οἴδατε ὅτι ἀγγέλους κρινούμεν; Μήτι γε βιωτικά; **4** Βιωτικά μὲν οὖν κριτήρια ἐὰν ἔχητε, τοὺς ἐξουθενημένους ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τούτους καθίζετε. **5** Πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω. Οὕτως οὐκ ἔστι ἐν ὑμῖν σοφὸς οὐδὲ εἷς ὃς δυνήσεται διακρίναι ἀνά μέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, **6** ἀλλὰ ἀδελφὸς μετὰ ἀδελφοῦ κρίνεται, καὶ τοῦτο ἐπὶ ἀπίστων; **7** Ἦδη μὲν οὖν ὅλως ἡττημα ὑμῖν ἐστὶν ὅτι κρίματα ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν. Διατί οὐχὶ μᾶλλον ἀδικεῖσθε; Διατί οὐχὶ

κόσμος μας πασχάλιος ἀμνὸς θυσιάσθηκε γιὰ μᾶς ὁ Χριστός. **8** Γι' αὐτὸ ἄς ἐορτάζωμε (ὅπως οἱ Ἑβραῖοι μὲ ἄζυμα, ἔτσι καὶ ἐμεῖς) χωρὶς τὸ παλαιὸ προζύμι (τῆς εἰδωλολατρίας, ἀλλὰ καὶ τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ), καὶ χωρὶς τὸ προζύμι τῆς ἀμαρτίας καὶ φαυλότητος, ἀλλὰ μὲ ἄζυμα καθαρότητος καὶ ἀρετῆς.

Μὲ σκανδαλοποιὸ χριστιανὸ οὔτε νὰ συντρῶγετε

9 Σᾶς ἔγραψα στὴν ἐπιστολὴ νὰ μὴ συναναστρέφεσθε μὲ ἀνηθικούς. **10** Καὶ ὄχι βεβαίως μὲ τοὺς ἀνηθικούς τοῦ κόσμου τούτου ἢ τοὺς ἀνώμαλους ἢ τοὺς ἐκβιαστὰς ἢ τοὺς εἰδωλολάτρεις. Διότι τότε πρέπει νὰ βγῆτε ἀπὸ τὸν κόσμο. **11** Ἀλλὰ μ' αὐτό, ποὺ σᾶς ἔγραψα, ἐννοοῦσα νὰ μὴ συναναστρέφεσθε, ἐὰν κανεῖς, ἐνῶ ὀνομάζεται ἀδελφός (χριστιανός), εἶναι ἀνήθικος ἢ ἀνώματος ἢ εἰδωλολάτρης ἢ ὑβριστῆς ἢ μέθυσος ἢ ἐκβιαστής. Μὲ τέτοιον ἄνθρωπο οὔτε νὰ συντρῶγετε. **12** Τί δουλειὰ ἔχω βεβαίως νὰ κρίνω καὶ τοὺς ἔξω ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίᾳ; Σεῖς δὲν ἔχετε καθῆκον νὰ κρίνετε αὐτούς, ποὺ εἶναι μέσα στὴν Ἐκκλησίᾳ; **13** Τοὺς δὲ ἔξω κρίνει ὁ Θεός. **Λοιπὸν, νὰ βγάλετε τὸν κακὸ ἀπὸ ἀνάμεσά σας.**

Ἐντροπὴ ἢ προσφυγὴ σὲ εἰδωλολατρικὰ δικαστήρια

6 Ὅταν κάποιος ἀπὸ σᾶς ἔχη διαφορὰ μὲ ἄλλο χριστιανό, θεωρεῖ σωστὸ νὰ προσφεύγῃ στὴν κρίσι τῶν εἰδωλολατρῶν δικαστῶν ποὺ δὲν ἔχουν τὸ θεῖο δίκαιο, καὶ ὄχι στὴν κρίσι τῶν ἀγίων (τῶν πιστῶν); **2** Δὲν ξέρετε, ὅτι οἱ ἅγιοι (οἱ πιστοὶ) θὰ δικάσουν τὸν κόσμο; Καὶ ἀφοῦ ὁ κόσμος θὰ δικασθῇ ἀπὸ σᾶς, εἰσθε ἀνάξιοι νὰ δικάζετε ἐλαχίστης σημασίας ὑποθέσεις; **3** Δὲν ξέρετε, ὅτι θὰ δικάσωμε ἀγγέλους (τοὺς κακοὺς ἀγγέλους, τοὺς δαίμονες); Καὶ δὲν μπορούμε λοιπὸν νὰ δικάζωμε ὑποθέσεις βιοτικῆς; **4** Ἐὰν λοιπὸν ἔχετε ὑποθέσεις βιοτικῆς γιὰ νὰ δικασθοῦν, τοὺς πλέον ἔστω περιφρονημένους στὴν ἐκκλησίᾳ, αὐτοὺς νὰ ὀρίζετε δικαστὰς (αὐτοὶ εἶναι προτιμότεροι ἀπὸ τοὺς εἰδωλολάτρεις). **5** Ἐντροπὴ σας! Ἐκεῖ φθάσατε, ὥστε νὰ μὴν ὑπάρχη μεταξὺ σας οὔτε ἓνας συνετὸς ἄνθρωπος, ποὺ νὰ μπορῇ νὰ δώσῃ λύσι στὸ ζήτημα τοῦ ἀδελφοῦ του; **6** Ἀλλ' ἀδελφὸς δικάζεται μὲ ἀδελφό, καὶ μάλιστα ἀπὸ δικαστὰς ἀπίστους; **7** Καὶ μόνον δὲ τὸ γεγονός, ὅτι ἔχετε μεταξὺ σας δικαστικῆς διαφορῆς, εἶναι βεβαίως ἠθικὴ ἔλλειψί σας. Γιατί δὲν προ-

μᾶλλον ἀποστερεῖσθε; **8** Ἄλλὰ ὑμεῖς ἀδικεῖτε καὶ ἀποστερεῖτε, καὶ ταῦτα ἀδελφούς. **9** Ἦ οὐκ οἶδατε ὅτι ἄδικοι βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσι; Μὴ πλανᾶσθε· οὔτε πόρνοι οὔτε εἰδωλολάτραι οὔτε μοιχοὶ οὔτε μαλακοὶ οὔτε ἀρσενοκοῖται **10** οὔτε πλεονέκται οὔτε κλέπται οὔτε μέθυσοι, οὐ λοῖδοροι, οὐχ ἄρπαγες βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσι. **11** Καὶ ταῦτά τινες ἦτε· ἀλλὰ ἀπελούσασθε, ἀλλὰ ἡγιάσθητε, ἀλλὰ ἐδικαιώθητε ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ καὶ ἐν τῷ Πνεύματι τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

12 Πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπὸ τινος. **13** Τὰ βρώματα τῆ κοιλίας καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν· ὁ δὲ Θεὸς καὶ ταύτην καὶ ταῦτα καταργήσει. Τὸ δὲ σῶμα οὐ τῆ πορνεία, ἀλλὰ τῷ Κυρίῳ, καὶ ὁ Κύριος τῷ σώματι. **14** Ὁ δὲ Θεὸς καὶ τὸν Κύριον ἠγειρε καὶ ἡμᾶς ἐξεγερεῖ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. **15** Οὐκ οἶδατε ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν μέλη Χριστοῦ ἐστίν; Ἄρα οὖν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ ποιήσω πόρνης μέλη; Μὴ γένοιτο! **16** Ἦ οὐκ οἶδατε ὅτι ὁ κολλώμενος τῆ πόρνη ἐν σῶμά ἐστιν; **Ἔσονται** γάρ, φησὶν, οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. **17** Ὁ δὲ κολλώμενος τῷ Κυρίῳ ἐν πνεῦμά ἐστι. **18** Φεύγετε τὴν πορνείαν! Πᾶν ἀμάρτημα ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος ἐκτὸς τοῦ σώματός ἐστιν, ὁ δὲ πορνεύων εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἀμαρτάνει. **19** Ἦ οὐκ οἶδατε ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν Ἁγίου Πνεύματος ἐστίν, οὗ ἔχετε ἀπὸ Θεοῦ, καὶ οὐκ ἐστε ἐαυτῶν; **20** Ἠγοράσθητε γὰρ τιμῆς. Δοξάσατε δὴ τὸν Θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, ἅτινά ἐστι τοῦ Θεοῦ.

τιμᾶτε ν' ἀδικῆσθε; Γιατί δὲν προτιμᾶτε νὰ ζημιώνεσθε; **8** Ἄλλὰ σεῖς ἀδικεῖτε καὶ ζημιώνετε, καὶ μάλιστα ἀδελφούς. **9** Ἦ μήπως δὲν ξέρετε, ὅτι ἄδικοι δὲν θὰ κληρονομήσουν βασιλεία Θεοῦ; Μὴ τρέφετε αὐτάπατες. Οὔτε πόρνοι, οὔτε εἰδωλόλατρες, οὔτε μοιχοὶ, οὔτε κίναιδιοι, οὔτε ἀρσενοκοῖτες, **10** οὔτε πλεονέκτες, οὔτε κλέπτες, οὔτε μέθυσοι, οὔτε ὑβρισταί, οὔτε ἐκβιασταὶ δὲν θὰ κληρονομήσουν βασιλεία Θεοῦ. **11** Καὶ τέτοιοι ἦσασθε μερικοί. Ἄλλὰ καθαρισθήκατε· ἀλλ' ἁγιασθήκατε· ἀλλὰ κατασταθήκατε δίκαιοι ἐξ αἰτίας τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ καὶ ἐξ αἰτίας τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ μας (διότι πιστεύσατε στὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ καὶ ἦλθε σὲ σᾶς τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ μας).

«Φεύγετε τὴν πορνείαν!»

12 Εἶμαι ἐλεύθερος νὰ κάνω ὅλα, ἀλλὰ δὲν συμφέρουν ὅλα. Εἶμαι ἐλεύθερος νὰ κάνω ὅλα, ἀλλ' ἐγὼ δὲν θὰ γίνω δοῦλος σὲ κάτι. **13** Οἱ τροφές εἶναι γιὰ τὴν κοιλιά, καὶ ἡ κοιλιά εἶναι γιὰ τὶς τροφές. Ὁ δὲ Θεὸς θὰ καταργήσῃ καὶ αὐτὴ καὶ αὐτές (Οἱ τροφές καὶ ἡ κοιλιά δὲν ἔχουν ἀνώτερο καὶ αἰώνιο προορισμό). Τὸ σῶμα ὅμως δὲν εἶναι γιὰ τὴν πορνεία, ἀλλὰ γιὰ τὸν Κύριο, καὶ ὁ Κύριος γιὰ τὸ σῶμα. **14** Ὁ δὲ Θεὸς καὶ τὸν Κύριο ἀνέστησε, καὶ ἐμᾶς θὰ ἀναστήσῃ με τὴ δύναμί του. **15** Δὲν ξέρετε, ὅτι τὰ σώματά μας εἶναι μέλη τοῦ Χριστοῦ; Θὰ πάρω λοιπὸν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ καὶ θὰ τὰ κάνω μέλη πόρνης; Μὴ γένοιτο! **16** Ἦ μήπως δὲν ξέρετε, ὅτι, ὅποιος προσκολλᾶται στὴν πόρνη, γίνεται ἓνα σῶμα μαζί της; Διότι θὰ γίνουν, λέγει ἡ Γραφή, οἱ δύο σάρκα μία. **17** Ἄλλ' ὅποιος προσκολλᾶται στὸν Κύριο, γίνεται ἓνα πνεῦμα μαζί του. **18** Φεύγετε μακριὰ ἀπὸ τὴν πορνεία! Κάθε ἀμάρτημα, ποὺ κάνει ὁ ἄνθρωπος, εἶναι ἔξω ἀπὸ τὸ σῶμα. Ἄλλ' ἐκεῖνος, ποὺ πορνεύει, ἀμαρτάνει στὸ ἴδιο του τὸ σῶμα. **19** Ἦ μήπως δὲν ξέρετε, ὅτι τὸ σῶμα σας εἶναι ναὸς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ποὺ ἔχετε ἀπὸ τὸ Θεὸ καὶ κατοικεῖ μέσα σας, καὶ ὅτι δὲν ἀνήκετε στοὺς ἐαυτούς σας; **20** Διότι ἀγορασθήκατε με τίμημα (βαρὺ τίμημα, τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ). Δοξάσετε λοιπὸν τὸ Θεὸ με τὸ σῶμα σας καὶ με τὸ πνεῦμα σας, τὰ ὁποῖα ἀνήκουν στὸ Θεό.

7 Περὶ δὲ ὧν ἐγράψατέ μοι, καλὸν ἀνθρώπῳ γυναικὸς μὴ ἄπτεσθαι. **2** Διὰ δὲ τὰς πορνείας ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἐχέτω, καὶ ἕκαστη τὸν ἴδιον ἄνδρα ἐχέτω. **3** Τῇ γυναικὶ ὁ ἀνὴρ τὴν ὀφειλομένην εὐνοίαν ἀποδιδότω, ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρὶ. **4** Ἡ γυνὴ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει, ἀλλ' ὁ ἀνὴρ· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει, ἀλλ' ἡ γυνή. **5** Μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλήλους, εἰ μὴ τι ἂν ἐκ συμφώνου πρὸς καιρὸν, ἵνα σχολάζητε τῇ νηστείᾳ καὶ τῇ προσευχῇ, καὶ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνέρχησθε, ἵνα μὴ πειράζῃ ὑμᾶς ὁ Σατανᾶς διὰ τὴν ἀκρασίαν ὑμῶν. **6** Τοῦτο δὲ λέγω κατὰ συγγνώμην, οὐ κατ' ἐπιταγὴν. **7** Θέλω γὰρ πάντας ἀνθρώπους εἶναι ὡς καὶ ἑμαυτόν· ἀλλ' ἕκαστος ἴδιον χάρισμα ἔχει ἐκ Θεοῦ, ὃς μὲν οὕτως, ὃς δὲ οὕτως.

8 Λέγω δὲ τοῖς ἀγάμοις καὶ ταῖς χήραις, καλὸν αὐτοῖς ἐστὶν ἔαν μείνωσιν ὡς καὶ ἐγώ. **9** Εἰ δὲ οὐκ ἐγκρατεύονται, γαμησάτωσαν· κρεῖσσον γὰρ ἐστὶ γαμῆσαι ἢ πυροῦσθαι.

10 Τοῖς δὲ γεγαμηκόσι παραγγέλλω, οὐκ ἐγώ, ἀλλ' ὁ Κύριος, γυναῖκα ἀπὸ ἀνδρὸς μὴ χωρισθῆναι. **11** ἔαν δὲ καὶ χωρισθῇ, μενέτω ἄγαμος ἢ τῷ ἀνδρὶ καταλλαγῆτω· καὶ ἄνδρα γυναῖκα μὴ ἀφιέναι.

12 Τοῖς δὲ λοιποῖς ἐγὼ λέγω, οὐχ ὁ Κύριος· εἴ τις ἀδελφὸς γυναῖκα ἔχει ἄπιστον, καὶ αὐτὴ συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτοῦ, μὴ ἀφιέτω αὐτήν. **13** Καὶ γυνὴ εἴ τις ἔχει ἄνδρα ἄπιστον, καὶ αὐτὸς συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτῆς, μὴ ἀφιέτω αὐτόν. **14** Ἠγίασται γὰρ ὁ ἀνὴρ ὁ ἄπιστος ἐν τῇ γυναικί, καὶ ἡγίασται ἡ γυνή

7 Ὅσο δὲ γιὰ τὰ ζητήματα, γιὰ τὰ ὅποια μοῦ γράφατε, εἶναι καλὸν τὸν ἄνδρα νὰ μὴ ἐγγίξῃ γυναῖκα. **2** Ἀλλὰ γιὰ ν' ἀποφεύγῃ τὶς ἀνήθικες πράξεις, καθέννας ἄς ἔχη τὴν γυναῖκα του, καὶ καθεμίᾳ ἄς ἔχη τὸν ἄνδρα της. **3** Στὴν γυναῖκα ὁ ἄνδρας ἄς ἀποδίδῃ τὸ συζυγικὸ χρέος, ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γυναῖκα τὸν ἄνδρα. **4** Ἡ γυναῖκα δὲν ἐξουσιάζει τὸ σῶμα της ἢ ἴδια, ἀλλ' ὁ ἄνδρας της. Ὅμοίως δὲ καὶ ὁ ἄνδρας δὲν ἐξουσιάζει τὸ σῶμα του ὁ ἴδιος, ἀλλ' ἡ γυναῖκα του. **5** Μὴ στερεῖτε ὁ ἕνας τὸν ἄλλο ἀπ' αὐτὸ ποῦ ὀφείλετε, ἐκτὸς ἔαν κάνετε αὐτὸ προσκαιρῶς κατόπιν συμφωνίας, γιὰ ν' ἀφοσιώνεσθε στὴ νηστεία καὶ στὴν προσευχή, καὶ πάλι νὰ συνέρχεσθε ὡς σύζυγοι, γιὰ νὰ μὴ σᾶς πειράζῃ ὁ Σατανᾶς λόγῳ τῆς ἀκρατείας σας. **6** Τοῦτο δὲ λέγω συγκαταβαίνοντας στὴν ἀνθρωπίνῃ ἀδυναμία, ὅχι δίνοντας ἐντολή (ποῦ νὰ σᾶς δεσμεύῃ). **7** Θέλω βεβαίως ὅλοι οἱ ἄνθρωποι νὰ εἶναι ὅπως καὶ ἐγώ. Ἀλλὰ καθέννας ἔχει δικό του χάρισμα ἀπ' τὸ Θεό, ἄλλος μὲν ἔτσι, ἄλλος δὲ ἄλλιῶς.

8 Στους ἀγάμους δὲ καὶ στὶς χῆρες λέγω, ὅτι εἶναι καλὸ γι' αὐτοὺς νὰ μείνουν ὅπως καὶ ἐγώ. **9** Ἄν ὅμως δὲν ἐγκρατεύονται, ἄς ἔλθουν σὲ γάμο. Διότι εἶναι καλλίτερο νὰ ἔρχεται κανεὶς σὲ γάμο, παρὰ νὰ καίεται ἀπὸ τὴν σαρκικὴ ἐπιθυμία.

Τὸ ἀδιάλυτο τοῦ γάμου

10 Στους δὲ ἐγγάμους δίνω ἐντολή, ὅχι ἐγώ, ἀλλ' ὁ Κύριος, ἡ γυναῖκα νὰ μὴ χωρίζεται ἀπὸ τὸν ἄνδρα. **11** Καὶ ἂν χωρισθῇ, νὰ μὴ ἔλθῃ σὲ νέο γάμο, ἢ νὰ συμφιλιωθῇ μὲ τὸν ἄνδρα της. Ἐπίσης ὁ ἄνδρας νὰ μὴ χωρίζῃ τὴν γυναῖκα του.

12 Γιὰ τοὺς ἄλλους δὲ (ποῦ συνῆψαν γάμο προτοῦ πιστεύσουν) ἐγὼ λέγω, ὅχι ὁ Κύριος: Ὅποιος ἀδελφὸς ἔχει γυναῖκα μὴ χριστιανή, καὶ αὐτὴ συγκατατίθεται νὰ μένη μαζί του, νὰ μὴ τὴν χωρίξῃ (δὲν εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ τὴν χωρίξῃ ἐπειδὴ δὲν εἶναι χριστιανή). **13** Ἐπίσης ὅποια γυναῖκα ἔχει ἄνδρα μὴ χριστιανό, καὶ αὐτὸς συγκατατίθεται νὰ μένη μαζί της, νὰ μὴ τὸν χωρίξῃ (δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὸ νὰ τὸν χωρίξῃ ἐπειδὴ δὲν εἶναι χριστιανός). **14** Διότι ὁ μὴ χριστιανὸς ἄνδρας λόγῳ τῆς ἐνώσεώς του μὲ τὴν (χριστιανή) γυναῖκα κατὰ κάποιον τρόπο ἔχει εἰσέλθει στὸ χῶρο τοῦ ἁγιασμοῦ, καὶ ἡ μὴ χριστιανή γυναῖκα λόγῳ τῆς ἐνώσεώς της μὲ τὸν (χριστιανὸ) ἄνδρα ἔχει εἰσέλθει στὸ

ἡ ἄπιστος ἐν τῷ ἀνδρί· ἐπεὶ ἄρα τὰ τέκνα ὑμῶν ἀκάθαρτά ἐστι, νῦν δὲ ἅγια ἐστίν. **15** Εἰ δὲ ὁ ἄπιστος χωρίζεται, χωριζέσθω. Οὐ δεδούλωται ὁ ἀδελφὸς ἢ ἡ ἀδελφὴ ἐν τοῖς τοιούτοις. Ἐν δὲ εἰρήνῃ κέκληκεν ἡμᾶς ὁ Θεός. **16** Τί γὰρ οἶδας, γύναι, εἰ τὸν ἄνδρα σώσεις; Ἡ τί οἶδας, ἄνερ, εἰ τὴν γυναῖκα σώσεις;

17 Εἰ μὴ ἐκάστω ὡς ἐμέρισεν ὁ Θεός, ἕκαστον ὡς κέκληκεν ὁ Κύριος, οὕτω περιπατεῖτω. Καὶ οὕτως ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πάσαις διατάσσομαι. **18** Περιτετμημένος τις ἐκλήθη; Μὴ ἐπισπάσθω. Ἐν ἀκροβυστία τις ἐκλήθη; Μὴ περιτεμνέσθω. **19** Ἡ περιτομὴ οὐδὲν ἐστίν, καὶ ἡ ἀκροβυστία οὐδὲν ἐστίν, ἀλλὰ τήρησις ἐντολῶν Θεοῦ. **20** Ἐκαστος ἐν τῇ κλήσει ἢ ἐκλήθη, ἐν ταύτῃ μενέτω. **21** Δοῦλος ἐκλήθη; Μὴ σοι μελέτω. Ἄλλ' εἰ καὶ δύνασαι ἐλεύθερος γενέσθαι, μᾶλλον χρῆσαι. **22** Ὁ γὰρ ἐν Κυρίῳ κληθεὶς δοῦλος ἀπελεύθερος Κυρίου ἐστίν· ὁμοίως καὶ ὁ ἐλεύθερος κληθεὶς δοῦλος ἐστὶ Χριστοῦ. **23** Τιμῆς ἠγοράσθητε· μὴ γίνεσθε δοῦλοι ἀνθρώπων. **24** Ἐκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη, ἀδελφοί, ἐν τούτῳ μενέτω παρὰ τῷ Θεῷ.

25 Περὶ δὲ τῶν παρθένων ἐπιταγὴν Κυρίου οὐκ ἔχω, γνώμην δὲ δίδωμι ὡς ἠλεημένος ὑπὸ Κυρίου πιστὸς εἶναι. **26** Νομίζω οὖν τοῦτο καλὸν ὑπάρχειν διὰ τὴν ἐνεστῶσαν ἀνάγκην, ὅτι καλὸν ἀνθρώπῳ τὸ οὕτως εἶναι. **27** Δέδεσαι γυναικί; Μὴ ζητεῖ λύσιν. Λέλυσαι ἀπὸ γυναικός; Μὴ ζητεῖ γυναῖκα. **28** Ἐὰν δὲ καὶ γήμησ, οὐχ ἡμαρτες. Καὶ ἐὰν γήμη ἢ παρθένος, οὐχ ἡμαρ-

τῶν τοῦ ἁγιασμοῦ. Ἄλλιως τὰ τέκνα σας θὰ ἦσαν βεβαίως ἀκάθαρτα (ὅπως τὰ τέκνα τῶν εἰδωλολατρῶν), ἐνῷ τώρα μετέχουν ἁγιασμοῦ. **15** Ἐὰν ὅμως ὁ μὴ χριστιανὸς θέλῃ νὰ χωρισθῇ, ἄς χωρισθῇ. Σὲ τέτοια θέματα δὲν εἶναι δεσμευμένος ὁ χριστιανὸς ἢ ἡ χριστιανή. Ὁ Θεὸς βεβαίως μᾶς ἔχει καλέσει γιὰ νὰ ζοῦμε εἰρηνικά. **16** Ἀλλὰ ποῦ ξέρεις, (χριστιανή) γυναῖκα, μήπως σώσης τὸν (μὴ χριστιανὸ) ἄνδρα; Ἡ ποῦ ξέρεις, (χριστιανὸ) ἄνδρα, μήπως σώσης τὴν (μὴ χριστιανή) γυναῖκα;

Προηγούμενη καὶ παροῦσα κατάστασι τῶν πιστῶν

17 Πάντως καθέννας, ὅπως ὁ Θεὸς τοῦ ἔδωσε χάρισμα, ὅπως ὁ Κύριος τὸν κάλεσε, ἔτσι νὰ ζῇ. Αὐτὸ τὸν κανόνα δίνω καὶ σ' ὅλες τὶς ἐκκλησίες. **18** Ἐκλήθη κάποιος στὴν Πίστι, ἐνῷ ἦταν περιτετμημένος; Ἄς μὴ τραβᾷ τὸ δέρμα γιὰ νὰ καλύψῃ τὸ σημεῖο τῆς περιτομῆς. Ἐκλήθη κάποιος στὴν Πίστι, ἐνῷ ἦταν ἀπερίτετος; Ἄς μὴ περιτέμνεται. **19** Ἡ περιτομὴ δὲν εἶναι τίποτε, καὶ ἡ ἀκροβυστία δὲν εἶναι τίποτε, ἀλλὰ σημασία (γιὰ τὴ σωτηρία) ἔχει ἢ τήρησι τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ. **20** Καθέννας στὴν κατάστασι, ποῦ βρέθηκε ὅταν ἐκλήθη, σ' αὐτὴν ἄς μένη. **21** Ἐκλήθη, ἐνῷ ἦσεν δοῦλος; Μὴ σε μέλη (Δὲν πειράζει). Ἄλλ' ἐὰν ἔχῃς καὶ τὴ δυνατότητα νὰ γίνῃς ἐλεύθερος, μᾶλλον χρησιμοποίησε αὐτὴ τὴ δυνατότητα. **22** Πάντως ὁ δοῦλος, ποῦ ἐκλήθη ἀπὸ τὸν Κύριο, εἶναι ἀπελευθερωμένος ἀπὸ τὸν Κύριο. Ἐπίσης καὶ ὁ ἐλεύθερος, ποῦ ἐκλήθη, εἶναι δοῦλος τοῦ Χριστοῦ. **23** Ἀγορασθήκατε μὲ τίμημα (βαρὺ τίμημα, τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ). Μὴ γίνεσθε δοῦλοι ἀνθρώπων (εἴτε ἐλεύθεροι εἴτε δοῦλοι κοινωνικῶς, μὴ γίνεσθε δοῦλοι ἠθικῶς, μὴ δείχνετε δουλοπρέπεια καὶ μὴ δουλεύετε σὲ ἁμαρτωλὰ θελήματα ἀνθρώπων). **24** Καθέννας σ' ὅποια κατάστασι ἐκλήθη, ἀδελφοί, σ' αὐτὴ δύναται νὰ μένη, ἀρκεῖ νὰ εἶναι κοντὰ στὸ Θεό (Ἄν δηλαδὴ ὁ δοῦλος εὐαρεστῇ στὸ Θεό, δὲν πειράζει νὰ παραμένῃ δοῦλος. Πνευματικῶς εἶναι ἐλεύθερος).

Ἡ ὑπεροχὴ τῆς παρθενικῆς ζωῆς

25 Ὅσο γιὰ τοὺς ἀγάμους, ρητὴ ἐντολὴ ἀπὸ τὸν Κύριο δὲν ἔχω, ἀλλὰ γνώμη δίνω ὡς ἠλεημένος ἀπὸ τὸν Κύριο νὰ εἶμαι ἀξιόπιστος. **26** Νομίζω λοιπόν, ὅτι λόγῳ τῆς παρουσίας κρισίμου καταστάσεως αὐτὸ εἶναι καλὸ, ὅτι δηλαδὴ εἶναι καλὸ στὸν ἄνθρωπο νὰ μένη ὅπως εἶναι. **27** Εἶσαι δεμένος μὲ γυναῖκα; Μὴ ζητῆς νὰ λυθῇς. Εἶσαι ἐλεύθερος ἀπὸ γυναῖκα; Μὴ ζητῆς γυναῖκα. **28** Ἀλλὰ καὶ ἂν ἔλθῃς σὲ γάμο, δὲν εἶναι ἁμαρτία. Καὶ ἂν ἢ παρθένος ἔλθῃ σὲ γάμο, δὲν εἶναι ἁμαρτία. Ἄλλ'

τε. Θλιψιν δὲ τῇ σαρκὶ ἔξουσιν οἱ τοιοῦτοι· ἐγὼ δὲ ὑμῶν φείδομαι. **29** Τοῦτο δὲ φημι, ἀδελφοί· Ὁ καιρὸς συνεσταλμένος τὸ λοιπὸν ἐστίν, ἵνα καὶ οἱ ἔχοντες γυναῖκας ὡς μὴ ἔχοντες ὦσι, **30** καὶ οἱ κλαίοντες ὡς μὴ κλαίοντες, καὶ οἱ χαίροντες ὡς μὴ χαίροντες, καὶ οἱ ἀγοράζοντες ὡς μὴ κατέχοντες, **31** καὶ οἱ χρώμενοι τῷ κόσμῳ τούτῳ ὡς μὴ καταχρώμενοι· παράγει γὰρ τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου. **32** Θέλω δὲ ὑμᾶς ἀμερίμνους εἶναι. Ὁ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ Κυρίου, πῶς ἀρέσει τῷ Κυρίῳ· **33** ὁ δὲ γαμήσας μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσει τῇ γυναικί. **34** Μεμέρισται καὶ ἡ γυνὴ καὶ ἡ παρθένος. Ἡ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ Κυρίου, ἵνα ἦ ἁγία καὶ σώματι καὶ πνεύματι· ἡ δὲ γαμήσασα μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσει τῷ ἀνδρί. **35** Τοῦτο δὲ πρὸς τὸ ὑμῶν αὐτῶν συμφέρον λέγω, οὐχ ἵνα βρόχον ὑμῖν ἐπιβάλω, ἀλλὰ πρὸς τὸ εὐσχημον καὶ εὐπάρεδρον τῷ Κυρίῳ ἀπερισπάστως.

36 Εἰ δὲ τις ἀσχημονεῖν ἐπὶ τὴν παρθένον αὐτοῦ νομίζει, ἐὰν ἦ ὑπέρακμος, καὶ οὕτως ὀφείλει γίνεσθαι, ὃ θέλει ποιείτω· οὐχ ἀμαρτάνει· γαμείτωσαν. **37** Ὅς δὲ ἕστηκεν ἐδραῖος ἐν τῇ καρδίᾳ, μὴ ἔχων ἀνάγκην, ἔξουσίαν δὲ ἔχει περὶ τοῦ ἰδίου θελήματος, καὶ τοῦτο κέκρικεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, τοῦ τηρεῖν τὴν ἑαυτοῦ παρθένον, καλῶς ποιεῖ. **38** Ὡστε καὶ ὁ ἐκγαμίζων καλῶς ποιεῖ, ὁ δὲ μὴ ἐκγαμίζων κρεῖσσον ποιεῖ.

39 Γυνὴ δέδεται νόμῳ ἐφ' ὅσον χρόνον ζῆ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς· ἐὰν δὲ κοιμηθῆ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ἐλευθέρα ἐστίν ὃ θέλει γαμηθῆναι, μόνον ἐν Κυρίῳ. **40** Μακαριωτέρα δὲ ἐστίν ἐὰν οὕτω μείνη, κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην· δοκῶ δὲ καὶ γὰρ Πνεῦμα Θεοῦ ἔχειν.

αὐτοὶ θὰ ἔχουν θλιψὶν ἐν τῇ ζωῇ τους. Καὶ ἐγὼ σᾶς λυποῦμαι. **29** Τοῦτο ἐπίσης σᾶς λέγω, ἀδελφοί· Ὁ καιρὸς, ποῦ ἀπομένει, εἶναι περιορισμένος, ὥστε καὶ ὅσοι ἔχουν γυναῖκες νὰ εἶναι σὰν νὰ μὴ ἔχουν· **30** καὶ ὅσοι ἔχουν θλίψεις νὰ εἶναι σὰν νὰ μὴ ἔχουν θλίψεις· καὶ ὅσοι ἔχουν χαρὲς νὰ εἶναι σὰν νὰ μὴ ἔχουν χαρὲς· καὶ ὅσοι ἀγοράζουν νὰ εἶναι σὰν νὰ μὴ κατέχουν αὐτὰ ποῦ ἀγοράζουν· **31** καὶ ὅσοι ἀπολαμβάνουν τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ τοῦ κόσμου νὰ εἶναι σὰν νὰ μὴ τὰ ἀπολαμβάνουν καθόλου. Διότι ἡ μορφή αὐτοῦ τοῦ κόσμου παρέρχεται. **32** Θέλω δὲ νὰ εἴσθε ἐλεύθεροι ἀπὸ κοσμικῆς φροντίδος. Ὁ ἄγαμος φροντίζει γιὰ τὰ πράγματα τοῦ Κυρίου, πῶς θὰ ἀρέσει στὸν Κύριο, **33** ἐνῶ ὁ ἔγγαμος φροντίζει γιὰ τὰ κοσμικὰ πράγματα, πῶς θὰ ἀρέσει ἐν τῇ γυναικί του. **34** Διαφέρουν ἐπίσης ἡ ἔγγαμη γυναῖκα καὶ ἡ παρθένος. Ἡ ἄγαμη γυναῖκα φροντίζει γιὰ τὰ πράγματα τοῦ Κυρίου, νὰ εἶναι ἀφιερωμένη καὶ κατὰ τὸ σῶμα καὶ κατὰ τὸ πνεῦμα, ἐνῶ ἡ ἔγγαμη φροντίζει γιὰ τὰ κοσμικὰ πράγματα, πῶς θὰ ἀρέσει στὸν ἀνδρα. **35** Λέγω δὲ τοῦτο γιὰ τὸ δικό σας συμφέρον. Ὁχι γιὰ νὰ σᾶς βάλω θηλειὰ στὸ λαιμό, ἀλλὰ γιὰ νὰ μὲν κανεὶς ἄγαμος καὶ ἔτσι νὰ ὑπηρετῆ τὸν Κύριο ἀπερισπάστως.

Οἱ γεροντοκόρες

36 Ἐὰν δὲ κανεὶς εἶναι τῆς γνώμης νὰ τελῆ γάμο ἐν τῇ κόρῃ του, ἐὰν εἶναι γεροντοκόρη, δύναται νὰ γίνεταί καὶ ἔτσι. Ἄς πράττῃ αὐτό, ποῦ θέλει. Δὲν ἀμαρτάνει. Ἄς ἔρχωνται σὲ γάμο (Ἐπειδὴ ὁ ἀπόστολος ὀμιλεῖ γιὰ τὴν γεροντοκόρη γενικῶς, συνεπῶς γιὰ πολλὰς γεροντοκόρες, γι' αὐτὸ χρησιμοποιοῖ τὸν πληθυντικὸ «γαμείτωσαν», ὡς ἔρχωνται δηλαδὴ σὲ γάμο). **37** Ἀλλ' ἐκεῖνος, ποῦ μένει ἀκλόνητος ἐν τῇ καρδίᾳ, καὶ δὲν αἰσθάνεται πίεσι καὶ ἄγχος, ἀλλ' ἔχει τὴν δύναμι νὰ κἀνῃ αὐτὸ ποῦ θέλει, καὶ ἔχει ἀποφασίσει μέσα του αὐτό, τὸ νὰ φυλάττῃ ἄγαμη τὴν κόρη του, πράττει καλῶς. **38** Ὡστε καὶ ἐκεῖνος, ποῦ τὴν παντρεύει, πράττει καλῶς, ἀλλ' ἐκεῖνος, ποῦ δὲν τὴν παντρεύει, πράττει καλλίτερα.

Οἱ χῆρες

39 Ἡ γυναῖκα δεσμεύεται ἀπὸ τὸ νόμο ὅσο καιρὸ ζῆ ὁ ἀνδρας της. Ἐὰν δὲ ὁ ἀνδρας της κοιμηθῆ (πεθάνῃ), εἶναι ἐλευθέρη νὰ ἔλθῃ σὲ γάμο μὲ ὅποιον θέλει, ἀρκεῖ ὁ γάμος νὰ γίνῃ σύμφωνα μὲ τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου. **40** Ἀλλὰ θὰ εἶναι εὐτυχέστερη κατὰ τὴν γνώμη μου, ἐὰν μείνη ἔτσι (χήρα). Νομίζω δὲ, ὅτι ἔχω καὶ ἐγὼ Πνεῦμα Θεοῦ (καὶ ἔτσι δὲν πλανῶμαι).

8 Περὶ δὲ τῶν εἰδωλοθύτων οἶδαμεν ὅτι πάντες γινώσκουσιν ἔχομεν. Ἡ γινώσις φυσιοῦ, ἢ δὲ ἀγάπη οἰκοδομεῖ. **2** Εἰ δὲ τις δοκεῖ εἰδέναι τι, οὐδέπω οὐδὲν ἔγνωκε καθὼς δεῖ γινῶναι. **3** εἰ δὲ τις ἀγαπᾷ τὸν Θεόν, οὗτος ἔγνωσται ὑπ' αὐτοῦ. **4** Περὶ τῆς βρώσεως οὖν τῶν εἰδωλοθύτων οἶδαμεν ὅτι οὐδὲν εἶδωλον ἐν κόσμῳ, καὶ ὅτι οὐδεὶς Θεὸς ἕτερος εἰ μὴ εἷς. **5** Καὶ γὰρ εἶπερ εἰσὶ λεγόμενοι θεοὶ εἴτε ἐν οὐρανῷ εἴτε ἐπὶ τῆς γῆς, ὡσπερ εἰσὶ θεοὶ πολλοὶ καὶ κύριοι πολλοί, **6** ἀλλ' ἡμῖν εἷς Θεός, ὁ Πατήρ, ἐξ οὗ τὰ πάντα καὶ ἡμεῖς εἰς αὐτόν, καὶ εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, δι' οὗ τὰ πάντα καὶ ἡμεῖς δι' αὐτοῦ.

7 Ἄλλ' οὐκ ἐν πᾶσιν ἡ γινώσις· τινὲς δὲ τῆ συνειδήσει τοῦ εἰδώλου ἕως ἄρτι ὡς εἰδωλόθυτον ἐσθίουσι, καὶ ἡ συνείδησις αὐτῶν ἀσθενῆς οὕσα μολύνεται. **8** Βρῶμα δὲ ἡμᾶς οὐ παρίστησι τῷ Θεῷ· οὔτε γὰρ ἐὰν φάγωμεν περισσεύομεν, οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν ὑστερούμεθα. **9** Βλέπετε δὲ μήπως ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὕτη πρόσκομμα γένηται τοῖς ἀσθενούσιν. **10** Ἐὰν γὰρ τις ἴδῃ σε, τὸν ἔχοντα γινώσκουσιν, ἐν εἰδωλείῳ κατακείμενον, οὐχὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ ἀσθενοῦς ὄντος οἰκοδομηθήσεται εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθυτα ἐσθίειν; **11** Καὶ ἀπολείται ὁ ἀσθενῶν ἀδελφὸς ἐπὶ τῆ σῆ γνώσει, δι' ὃν Χριστὸς ἀπέθανεν. **12** Οὕτω δὲ ἀμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφούς καὶ τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν ἀσθενούσαν εἰς Χριστὸν ἀμαρτάνετε. **13** Διόπερ εἰ βρῶμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου, οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω.

Εἰδωλόθυτα. «Ἡ γινώσις φυσιοῦ, ἢ δὲ ἀγάπη οἰκοδομεῖ»

8 Ὅσο τώρα γὰρ τὰ εἰδωλόθυτα (τὰ κρέατα τῶν εἰδωλολατρικῶν θυσιαῶν) ξέρουμε, ὅτι ὅλοι ἔχουμε γινῶσι. Ἡ γινῶσι φουσκώνει τὰ μυαλὰ μὲ ἔπαρσι, ἐνῶ ἡ ἀγάπη οἰκοδομεῖ. **2** Ἐὰν δὲ κανεὶς μὲ ἔπαρσι νομίζει, ὅτι γνωρίζει κάτι, ἀκόμη δὲν ἔχει γνωρίσει τίποτε καθὼς πρέπει νὰ τὸ γνωρίζῃ. **3** Ἄλλ' ἐὰν κανεὶς ἀγαπᾷ τὸ Θεό, αὐτὸς (ἀνα)γνωρίζεται ἀπ' αὐτόν (εἶναι γνώριμος καὶ οἰκεῖος τοῦ Θεοῦ, ἀγαπᾶται ἀπὸ τὸ Θεό). **4** Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα λοιπὸν τοῦ ἂν πρέπη νὰ τρώγωμε τὰ εἰδωλόθυτα (τὰ κρέατα τῶν εἰδωλολατρικῶν θυσιαῶν) γνωρίζουμε, ὅτι κανένα εἶδωλο στὸν κόσμον δὲν εἶναι πραγματικὴ θεότης, καὶ ὅτι κανεὶς ἄλλος Θεὸς δὲν ὑπάρχει, παρὰ ἕνας. **5** Ναί! Καὶ ἂν ὑπάρχουν λεγόμενοι θεοὶ εἴτε στὸν οὐρανὸ εἴτε στὴ γῆ, ὅπως βεβαίως ὑπάρχουν πολλοὶ ψευδοθεοὶ καὶ πολλοὶ ψευδοκύριοι, **6** ἀλλὰ γὰρ μᾶς ἕνας Θεὸς ὑπάρχει, ὁ Πατήρ, ἀπὸ τὸν ὁποῖο δημιουργήθηκαν τὰ πάντα καὶ ἐμεῖς γὰρ τῆ δόξα του, καὶ ἕνας Κύριος ὑπάρχει, ὁ Ἰησοῦς Χριστός, μέσω τοῦ ὁποῖου δημιουργήθηκαν τὰ πάντα καὶ ἐμεῖς μέσω αὐτοῦ (Συνεπῶς τὸ εἶδωλο καὶ τὰ εἰδωλόθυτα ἀντικειμενικὰ δὲν ἔχουν καμμία θρησκευτικὴ σημασία).

«Οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα μὴ... σκανδαλίσω»

7 Ἄλλὰ δὲν ὑπάρχει σ' ὅλους ἡ σωστὴ γινῶσι. Καὶ ἔτσι μερικοὶ μὲ τὴν ἰδέα τοῦ εἰδώλου ἕως τώρα τρώγουν τὸ εἰδωλόθυτο (ἔχι ἀπλῶς ὡς κρέας, ἀλλ') ὡς κρέας εἰδωλολατρικῆς θυσίας μολυσμένο, καὶ γι' αὐτὸ ἡ συνείδησί τους, ἐπειδὴ εἶναι ἀσθενῆς (ἔχι πλήρως φωτισμένη καὶ γι' αὐτὸ περιδεής), μολύνεται. **8** Βεβαίως δὲν μᾶς κάνει ἡ τροφή νὰ εἴμεθα εὐάρεστοι στὸ Θεό. Διότι οὔτε ἐὰν φάγωμε γινόμεθα καλλίτεροι, οὔτε ἐὰν δὲν φάγωμε γινόμεθα χειρότεροι. **9** Προσέχετε ὅμως, μήπως αὕτη ἡ ἐλευθερία σας (νὰ τρώγετε εἰδωλόθυτα, κρέατα εἰδωλολατρικῶν θυσιαῶν) γίνῃ αἰτία νὰ σκοντάφουν καὶ νὰ πέσουν οἱ ἀδύνατοι (στὴ γινῶσι καὶ στὴν πίστι). **10** Διότι, ἐὰν κάποιος ἴδῃ ἐσένα, ποὺ ἔχεις γινῶσι, νὰ κάθῃ στὸ τραπέζι εἰδωλολατρικοῦ ναοῦ, ἢ συνείδησί του, ἀφοῦ εἶναι ἀδύνατος, δὲν θὰ ἐνθαρρυνθῇ στὸ νὰ τρώγῃ τὰ εἰδωλόθυτα (τὰ κρέατα τῶν εἰδωλολατρικῶν θυσιαῶν); **11** Καὶ ἔτσι ἐξ αἰτίας τῆς δικῆς σου γνώσεως θὰ χαθῇ ὁ ἀδύνατος ἀδελφός, γὰρ τὸν ὁποῖον ὁ Χριστὸς ὑπέστη θάνατο. **12** Ἔτσι δὲ, ἀμαρτάνοντας ἀπέναντι τῶν ἀδελφῶν καὶ κτυπώντας σκληρὰ τὴ συνείδησί τους, ἡ ὁποία εἶναι ἀσθενῆς, ἀμαρτάνετε ἀπέναντι τὸν ἴδιο τὸ Χριστό. **13** Γι' αὐτό, ἐὰν τροφή γίνεται αἰτία νὰ σκοντάφῃ καὶ νὰ πέφτῃ ὁ ἀδελφός μου, δὲν θὰ φάγω κρέατα (εἰδωλολατρικῶν θυσιαῶν) ποτέ, γὰρ νὰ μὴ γίνω αἰτία νὰ σκοντάφῃ καὶ νὰ πέσῃ ὁ ἀδελφός μου.

9 Οὐκ εἰμι ἀπόστολος; Οὐκ εἰμι ἐλεύθερος; Οὐχὶ Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Κύριον ἡμῶν ἑώρακα; Οὐ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ; **2** Εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμι ἀπόστολος, ἀλλὰ γε ὑμῖν εἰμί. Ἡ γὰρ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ. **3** Ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν αὕτη ἐστὶ.

4 Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν καὶ πιεῖν; **5** Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου καὶ Κηφᾶς; **6** Ἡ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρνάβας οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν τοῦ μὴ ἐργάζεσθαι; **7** Τίς στρατεύεται ἰδίοις ὀψωνίοις ποτέ; Τίς φυτεύει ἀμπελῶνα καὶ ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει; Ἡ τίς ποιμαίνει ποίμνην καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποίμνης οὐκ ἐσθίει; **8** Μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ; Ἡ οὐχὶ καὶ ὁ νόμος ταῦτα λέγει; **9** Ἐν γὰρ τῷ Μωυσέως νόμῳ γέγραπται· **Οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα.** Μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ Θεῷ; **10** Ἡ δι' ἡμᾶς πάντως λέγει; Δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη, ὅτι ἐπ' ἐλπίδι ὀφείλει ὁ ἄροτριῶν ἄροτριᾶν, καὶ ὁ ἀλοῶν τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ μετέχειν ἐπ' ἐλπίδι. **11** Εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν, μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν; **12** Εἰ ἄλλοι τῆς ἐξουσίας ὑμῶν μετέχουσιν, οὐ μᾶλλον ἡμεῖς;

Ἄλλ' οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ, ἀλλὰ πάντα στέγομεν, ἵνα μὴ ἐγκοπὴν τινα δῶμεν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ. **13** Οὐκ οἶδατε ὅτι οἱ τὰ ἱερὰ ἐργαζόμενοι ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσθίουσιν, οἱ τῷ θυσιαστηρίῳ προσεδρεύοντες τῷ θυσιαστηρίῳ συμ-

9 Δὲν εἶμαι ἀπόστολος; Δὲν εἶμαι ἐλεύθερος; Δὲν ἔχω ἰδεῖ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Κύριόν μας; Δὲν εἴσθε σεῖς τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἔργου, ποὺ ἔκανα γιὰ τὸν Κύριον; **2** Ἄν γιὰ ἄλλους δὲν εἶμαι ἀπόστολος, ἀλλὰ γιὰ σᾶς βεβαίως εἶμαι. Ναί, ἡ ἀπόδειξι τῆς ἀποστολικῆς ιδιότητός μου εἴσθε σεῖς, ποὺ σᾶς ὠδήγησα στὸν Κύριον. **3** Ἡ ἀπολογία μου πρὸς αὐτοὺς, ποὺ (μὲ ἀμφισβητοῦν ὡς ἀπόστολο καὶ) μὲ καθίζουν στὸ ἐδώλιο τοῦ κατηγορουμένου, αὕτη εἶναι.

Δικαιώματα

4 (Ἄφοῦ λοιπὸν εἶμαι ἀπόστολος, ἐρωτῶ:) Μήπως δὲν ἔχομεν δικαίωμα νὰ φάγωμε καὶ νὰ πιοῦμε; **5** Μήπως δὲν ἔχομε δικαίωμα νὰ φέρωμε μαζί μας στὶς περιοδεῖες χριστιανὴν γυναῖκα (γιὰ νὰ μᾶς ὑπηρετῇ), ὅπως κάνουν καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι, καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου, καὶ αὐτὸς ὁ Κηφᾶς (ὁ Πέτρος); **6** Ἡ μήπως μόνον ἐγὼ καὶ ὁ Βαρνάβας δὲν ἔχομε δικαίωμα νὰ μὴν ἐργαζώμεθα (γιὰ τὴ συντήρησί μας); **7** Ποιὸς ποτέ ὑπηρετεῖ ὡς στρατιώτης μὲ δικά του ἔξοδα; Ποιὸς φυτεύει ἀμπέλι καὶ δὲν τρώγει ἀπὸ τὸν καρπὸ του; Ἡ ποιὸς ποιμαίνει ποίμνιο καὶ δὲν τρώγει ἀπὸ τὸ γάλα τοῦ ποιμνίου; **8** Μήπως λέγω αὐτὰ ἀνθρωπίνως σκεπτόμενος; Μήπως δὲν τὰ λέγει καὶ ὁ νόμος; (Τὰ λέγει). **9** Διότι στὸ νόμο τοῦ Μωυσέως εἶναι γραμμένο: **Μὴ βάλῃς φίμωτρο στὸ βόδι ποὺ ἀλωνίζει.** Μήπως ὁ Θεὸς ἐνδιαφέρεται ἀπλῶς γιὰ τὰ βόδια; **10** Ἡ μήπως ὁμιλεῖ ὅπωςδὴποτε γιὰ μᾶς; Ναί, γιὰ μᾶς ἐγράφη, ὅτι δηλαδὴ ἐκεῖνος, ποὺ ὀργώνει, πρέπει νὰ ὀργώνῃ μὲ ἐλπίδα, καὶ ἐκεῖνος, ποὺ ἀλωνίζει, ἀσφαλῶς νὰ μετέχη τοῦ καρποῦ, ποὺ ἤλπισε. **11** Ἄφοῦ ἐμεῖς σπείραμε σὲ σᾶς τὰ πνευματικὰ, εἶναι μεγάλο πρᾶγμα ἐὰν ἐμεῖς θερίσωμε ἀπὸ σᾶς τὰ ὑλικά (γιὰ τὴ συντήρησί μας); **12** Ἄφοῦ ἄλλοι χρησιμοποιοῦν τὸ δικαίωμα ἀπέναντί σας (νὰ λαμβάνουν ἀπὸ τὰ ἀγαθὰ σας), δὲν πρέπει νὰ τὸ χρησιμοποίησωμε περισσό-τερο ἐμεῖς;

Θυσία τῶν δικαιωμάτων

Ἄλλὰ δὲν κάναμε χρῆσι αὐτοῦ τοῦ δικαιώματος, ἀλλ' ὑπομένουμε ὅλες τὶς στερήσεις, γιὰ νὰ μὴ παρεμβάλωμε τὸ παραμικρὸ ἐμπόδιο στὴ διάδοσι τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ. **13** Δὲν ξέρετε, ὅτι ὅσοι ἐργάζονται στὸ ναὸ τρώγουν ἀπὸ τὰ προσφερόμενα στὸ ναό, ὅσοι ὑπηρετοῦν στὸ θυσιαστήριο λαμβάνουν μερίδιο ἀπὸ τὰ προσφερόμενα σ' αὐτό;

μερίζονται; **14** Οὕτω καὶ ὁ Κύριος διέταξε τοῖς τὸ εὐαγγέλιον καταγγέλλουσιν ἐκ τοῦ εὐαγγελίου ζῆν. **15** Ἐγὼ δὲ οὐδενὶ ἐχρησάμην τούτων. Οὐκ ἔγραψα δὲ ταῦτα ἵνα οὕτω γένηται ἐν ἐμοί· καλὸν γάρ μοι μᾶλλον ἀποθανεῖν ἢ τὸ καύχημά μου ἵνα τις κενώση. **16** Ἐὰν γὰρ εὐαγγελίζωμαι, οὐκ ἔστι μοι καύχημα· ἀνάγκη γάρ μοι ἐπίκειται· οὐαὶ δέ μοί ἐστιν ἐὰν μὴ εὐαγγελίζωμαι. **17** Εἰ γὰρ ἐκὼν τοῦτο πράσσω, μισθὸν ἔχω· εἰ δὲ ἄκων, οἰκονομίαν πεπίστευμαι. **18** Τίς οὖν μοί ἐστιν ὁ μισθός; Ἴνα εὐαγγελιζόμενος ἀδάπανον θήσω τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸ μὴ καταχρήσασθαι τῇ ἐξουσίᾳ μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ.

19 Ἐλεύθερος γὰρ ὢν ἐκ πάντων πᾶσιν ἐμαυτὸν ἐδούλωσα, ἵνα τοὺς πλείονας κερδήσω. **20** Καὶ ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖος, ἵνα Ἰουδαίους κερδήσω· τοῖς ὑπὸ νόμον ὡς ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω· **21** τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος, μὴ ὢν ἄνομος Θεῷ, ἀλλ' ἔννομος Χριστῷ, ἵνα κερδήσω ἀνόμους· **22** ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέσιν ὡς ἀσθενής, ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω· τοῖς πᾶσι γέγονα τὰ πάντα, ἵνα πάντως τινὰς σώσω. **23** Τοῦτο δὲ ποιῶ διὰ τὸ εὐαγγέλιον, ἵνα συγκοινωνὸς αὐτοῦ γένωμαι.

14 Ἔτσι ὁ Κύριος ὠρίσει καὶ γι' αὐτούς, πὺ κηρύττουν τὸ εὐαγγέλιο, νὰ ζοῦν ἀπὸ τὸ εὐαγγέλιο (ἀπὸ τίς συνδρομὲς ὅσων πιστεύουν στὸ εὐαγγέλιο). **15** Ἄλλ' ἐγὼ δὲν ἔκανα χρῆσι κανενὸς ἀπὸ τὰ δικαιώματα αὐτά. Καὶ δὲν γράφω αὐτὰ γιὰ νὰ γίνῃ τὸ ἴδιο καὶ σὲ μένα (γιὰ νὰ μοῦ προσφέρετε γιὰ τὴ συντήρησί μου). Προτιμῶ δὲ νὰ πεθάνω, παρὰ νὰ μοῦ στερήσῃ κανεὶς τὸ καύχημά μου (ὅτι κηρύττω δωρεὰν τὸ εὐαγγέλιο). **16** Ἐὰν βεβαίως κηρύττω, αὐτὸ δὲν εἶναι λόγος γιὰ νὰ καυχῶμαι. Διότι εἶμαι ἀναγκασμένος νὰ κηρύττω (ἀφοῦ μὲ διέταξε ὁ δεσπότης Χριστός). Καὶ ἀλλοίμονό μου ἐὰν δὲν κηρύττω. **17** Ἐὰν βεβαίως ἔπραττα τοῦτο ἀπὸ δική μου πρωτοβουλία, τότε θὰ εἶχα τὸ δικαίωμα νὰ λάβω μισθό. Ἄλλ' ἀφοῦ δὲν τὸ πράττω ἀπὸ δική μου πρωτοβουλία, μοῦ ἔχει ἀνατεθῆ ἔργον οἰκονόμου, πὺ εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ ἐκτελῶ ὡς δοῦλος πιστός, χωρὶς νὰ δύναμαι νὰ ἀπαιτῶ μισθό. **18** Ποιὸς τότε εἶναι ὁ μισθός μου; Εἶναι νὰ κηρύξω δωρεὰν τὸ εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ, ὥστε νὰ μὴ κάνω καθόλου χρῆσι τοῦ δικαιώματός μου νὰ συντηροῦμαι ἀπὸ τὸ κήρυγμα τοῦ εὐαγγελίου ('Ο μισθός μου εἶναι νὰ μὴ λαμβάνω μισθό! Ὁ Κύριος δίνει στοὺς κήρυκες μισθὸ πολὺ μεγάλο, ὅταν δὲν λαμβάνουν ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους μισθὸ καθόλου).

«**Τοῖς πᾶσι γέγονα τὰ πάντα, ἵνα πάντως τινὰς σώσω**»

19 Ἐνῶ δὲ εἶμαι ἐλεύθερος ἀπέναντι ὅλων, ἔκανα τὸν ἑαυτό μου δοῦλο σὲ ὅλους, γιὰ νὰ κερδίσω ὅσο τὸ δυνατό περισσοτέρους. **20** Ἔτσι συμπεριφέρθηκα στοὺς Ἰουδαίους σὰν Ἰουδαῖος, γιὰ νὰ κερδίσω Ἰουδαίους. Σ' αὐτούς, πὺ βρίσκονται κάτω ἀπὸ τὸ μωσαϊκὸ νόμο, συμπεριφέρθηκα σὰν νὰ ἤμουν καὶ ἐγὼ κάτω ἀπὸ τὸ νόμο, γιὰ νὰ κερδίσω αὐτούς, πὺ εἶναι κάτω ἀπὸ τὸ νόμο. **21** Στους ἐθνικούς, πὺ δὲν ἔχουν τὸ μωσαϊκὸ νόμο, συμπεριφέρθηκα σὰν ἕνας ἀπ' αὐτούς, σὰν ἄνθρωπος χωρὶς νόμο, ἐνῶ δὲν ζῶ χωρὶς τὸ νόμο τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ συμφώνως μὲ τὸ νόμο τοῦ Χριστοῦ. Ἔτσι συμπεριφέρθηκα, γιὰ νὰ κερδίσω ἐθνικούς, πὺ δὲν ἔχουν τὸ νόμο. **22** Στους ἀσθενεῖς κατὰ τὴν πίστι καὶ τὴ γνῶσι συμπεριφέρθηκα ὡς ἀσθενής, γιὰ νὰ κερδίσω τοὺς ἀσθενεῖς. Στους πάντες ἔγινα τὰ πάντα, ὥστε παντοιοτρόπως ἐνεργώντας (συγκαταβαίνοντας δηλαδὴ, ἀλλ' ὄχι καὶ παραβαίνοντας τὸ νόμο τοῦ Θεοῦ) νὰ σώσω μερικούς. **23** Καὶ κάνω τοῦτο γιὰ τὸ κηρυττόμενο ἀγαθὸ τῆς σωτηρίας, γιὰ νὰ γίνω καὶ ἐγὼ (μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους πιστοὺς) μέτοχος σ' αὐτό.

24 Οὐκ οἶδατε ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες πάντες μὲν τρέχουσιν, εἷς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον; Οὕτω τρέχετε, ἵνα καταλάβητε. 25 Πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος πάντα ἐγκρατεύεται, ἐκείνοι μὲν οὖν ἵνα φθαρτὸν στέφανον λάβωσιν, ἡμεῖς δὲ ἄφθαρτον. 26 Ἐγὼ τοίνυν οὕτω τρέχω, ὡς οὐκ ἀδήλως, οὕτω πυκτεύω, ὡς οὐκ ἀέρα δέρων, 27 ἀλλ' ὑπωπιάζω¹ μου τὸ σῶμα καὶ δουλαγωγῶ, μήπως ἄλλοις κηρύξας αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι.

10 Οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλην ἦσαν, καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διήλθον, 2 καὶ πάντες εἰς τὸν Μωυσῆν ἐβαπτίσαντο ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσσει, 3 καὶ πάντες τὸ αὐτὸ βρῶμα πνευματικὸν ἔφαγον, 4 καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πόμα πνευματικὸν ἔπιον· ἔπιον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας, ἣ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριστός. 5 Ἄλλ' οὐκ ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν εὐδόκησεν ὁ Θεός· κατεστρώθησαν γὰρ ἐν τῇ ἐρήμῳ.

6 Ταῦτα δὲ τύποι ἡμῶν ἐγενήθησαν εἰς τὸ μὴ εἶναι ἡμᾶς ἐπιθυμητὰς κακῶν, καθὼς καὶ ἐκεῖνοι ἐπεθύμησαν. 7 Μηδὲ εἰδωλολάτραι γίνεσθε, καθὼς τινες αὐτῶν. Ὡς γέγραπται, **Ἐκάθισεν ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πιεῖν, καὶ ἀνέστησαν παίζειν.** 8 Μηδὲ πορνεύωμεν, καθὼς τινες αὐτῶν ἐπόρνευσαν καὶ ἔπεσον ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ εἰκοσιτρεῖς χιλιάδες. 9 Μηδὲ ἐκπειράζωμεν τὸν Χριστόν, καθὼς καὶ τινες αὐτῶν ἐπείρασαν καὶ ὑπὸ τῶν ὄφρων ἀπώλοντο. 10 Μηδὲ γογγύζετε, καθὼς καὶ τινες αὐτῶν ἐγόγγυσαν καὶ ἀπώλοντο ὑπὸ τοῦ ὀλοθρευτοῦ.

1. Ὑπάρχει καὶ ἡ γραφή, ὑποπιάζω

24 Δὲν ξέρετε, ὅτι οἱ δρομεῖς στὸ στάδιο ὅλοι μὲν τρέχουν, ἀλλ' ἓνας λαμβάνει τὸ βραβεῖο; Ἔτσι νὰ τρέχετε, ὥστε νὰ κατακτήσετε τὸ βραβεῖο. 25 Ὅλοι δὲ οἱ ἀθληταὶ πάντοτε ἀσχοῦνται. Ἄλλ' ἐκεῖνοι μὲν γιὰ νὰ λάβουν στεφάνι ποὺ μαραίνεται, ἐνῶ ἡμεῖς γιὰ νὰ λάβωμε στεφάνι ἀμάραντο. 26 Ἐγὼ λοιπὸν ἔτσι τρέχω, ὅχι σὰν γιὰ κάτι ἀβέβαιο (Γιὰ τὸν ἀγωνιζόμενο στὸ ὑλικὸ στάδιο τὸ βραβεῖο εἶναι ἀβέβαιο, ἐνῶ γιὰ τὸν ἀγωνιζόμενο στὸ πνευματικὸ στάδιο τὸ βραβεῖο εἶναι βέβαιο). Ἔτσι πυγμαχῶ, ὅχι σὰν νὰ δίνω γροθιὲς στὸν ἀέρα (Ὁ πνευματικῶς ἀγωνιζόμενος δὲν ματαιοπονεῖ). 27 Κτυπῶ δὲ σκληρὰ τὸ σῶμα μου καὶ τὸ μεταχειρίζομαι σὰν δοῦλο, γιὰ νὰ μὴ κριθῶ ἐγώ, ποὺ κήρυξα σὲ ἄλλους, ἀνάξιος γιὰ τὸ βραβεῖο (Τὸ οὐράνιο βραβεῖο εἶναι βέβαιο γιὰ ὅποιον ἀγωνίζεται).

Προειδοποιητικὰ παραδείγματα ἀπὸ τὴν ἱστορία τοῦ Ἰσραὴλ

10 Δὲν θέλω δὲ νὰ ἀγνοῆτε, ἀδελφοί, ὅτι οἱ πατέρες μας ἦσαν ὅλοι κάτω ἀπὸ τὴν προστατευτικὴ νεφέλη καὶ ὅλοι μὲ ἀσφάλεια πέρασαν διὰ μέσου τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης. 2 Ἔτσι ὅλοι, δίνοντας ἐμπιστοσύνη στὸ Μωυσῆ καὶ ἀκολουθώντας αὐτόν, ἔλαβαν βάπτισμα μέσα στὴ νεφέλη καὶ στὴ θάλασσα. 3 Ἐπίσης ὅλοι ἔφαγαν τὴν αὐτὴ θαυματουργικὴ τροφή. 4 Καὶ ὅλοι ἤπιαν τὸ αὐτὸ θαυματουργικὸ ποτό. Διότι ἔπιαν ἀπὸ τὸν πνευματικὸ βράχο, ὁ ὁποῖος τοὺς συνώδευε, ὁ δὲ βράχος ἦταν ὁ Χριστός. 5 Ἀλλὰ στοὺς περισσοτέρους ἀπ' αὐτοὺς δὲν εὐαρεστήθηκε ὁ Θεός, γι' αὐτὸ ἡ ἔρημος στρώθηκε μὲ τὰ πτώματά τους.

6 Αὐτὰ δὲ ἔγιναν παραδείγματα γιὰ μᾶς, γιὰ νὰ μὴν ἐπιθυμοῦμε πράγματα κακὰ, ὅπως ἐπιθύμησαν ἐκεῖνοι. 7 Οὔτε νὰ γίνεσθε εἰδωλολάτραι, ὅπως ἔγιναν μερικοὶ ἀπ' αὐτούς. Ὅπως ἡ Γραφή ἀναφέρει, **Κάθησε ὁ λαὸς νὰ φάγη καὶ νὰ πιῇ, καὶ σηκώθηκαν καὶ διασκέδαζαν μὲ ὀργιώδεις εἰδωλολατρικοὺς χορούς** (γύρω ἀπὸ τὸ εἶδωλο, τὸ χρυσὸ μοσχάρι). 8 Οὔτε νὰ κάνωμε ἀνήθικες πράξεις, ὅπως μερικοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἔκαναν ἀνήθικες πράξεις, καὶ θανατώθηκαν σὲ μιᾷ ἡμέρᾳ εἰκοσιτρεῖς χιλιάδες. 9 Οὔτε νὰ προκαλοῦμε τὸ Χριστό, ὅπως καὶ μερικοὶ ἀπ' αὐτοὺς τὸν προκάλεσαν, καὶ θανατώθηκαν ἀπὸ τὰ φίδια. 10 Οὔτε νὰ γογγύζετε, ὅπως καὶ μερικοὶ ἀπ' αὐτοὺς γόγγυσαν, καὶ θανατώθηκαν ἀπὸ τὸν ἐξολοθρευτὴ ἄγγελο.

11 Ταῦτα δὲ πάντα τύποι συνέβαινον ἐκείνους, ἐγράφη δὲ πρὸς νουθεσίαν ἡμῶν, εἰς οὓς τὰ τέλη τῶν αἰώνων κατήντησεν. 12 Ὡστε ὁ δοκῶν ἐστάναι βλεπέτω μὴ πέση. 13 Πειρασμὸς ὑμᾶς οὐκ εἴληφεν εἰ μὴ ἀνθρώπινος· πιστὸς δὲ ὁ Θεός, ὃς οὐκ ἑάσει ὑμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δύνασθε, ἀλλὰ ποιήσει σὺν τῷ πειρασμῷ καὶ τὴν ἔκβασιν τοῦ δύνασθαι ὑμᾶς ὑπενεγκεῖν.

14 Διόπερ, ἀγαπητοί μου, φεύγετε ἀπὸ τῆς εἰδωλολατρίας. 15 Ὡς φρονίμοις λέγω· κρίνατε ὑμεῖς ὃ φημι. 16 Τὸ ποτήριον τῆς εὐλογίας ὃ εὐλογοῦμεν, οὐχὶ κοινωνία τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ ἐστὶ· τὸν ἄρτον ὃν κλῶμεν, οὐχὶ κοινωνία τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ ἐστὶ· 17 Ὅτι εἷς ἄρτος, ἐν σῶμα οἱ πολλοὶ ἐσμεν· οἱ γὰρ πάντες ἐκ τοῦ ἑνὸς ἄρτου μετέχομεν.

18 Βλέπετε τὸν Ἰσραὴλ κατὰ σάρκα· οὐχὶ οἱ ἐσθίοντες τὰς θυσίας κοινωνοὶ τοῦ θυσιαστηρίου εἰσὶ; 19 Τί οὖν φημί; Ὅτι εἰδωλὸν τί ἐστίν; Ἡ ὅτι εἰδωλόθυτόν τί ἐστίν; 20 Ἄλλ' ὅτι ἂ θύει τὰ ἔθνη, δαιμονίοις θύει καὶ οὐ Θεῷ· οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς κοινωνοὺς τῶν δαιμονίων γίνεσθαι. 21 Οὐ δύνασθε ποτήριον Κυρίου πίνειν καὶ ποτήριον δαιμονίων· οὐ δύνασθε τραπέζης Κυρίου μετέχειν καὶ τραπέζης δαιμονίων. 22 Ἡ παραζηλοῦμεν τὸν Κύριον; Μὴ ἰσχυρότεροι αὐτοῦ ἐσμεν;

11 Ὅλα δὲ αὐτὰ συνέβαιναν σ' ἐκείνους παραδειγματικά, καὶ γράφτηκαν γιὰ νὰ διδάσκουν ἐμᾶς, στοὺς ὁποίους ἔφθασαν τὰ ἔσχατα τῶν αἰώνων (ἢ τελευταία περίοδος τοῦ χρόνου, ἢ χριστιανικὴ περίοδος). 12 Ὡστε ὁποῖος νομίζει, ὅτι στέκεται καλά, ἄς προσέχη νὰ μὴ πέση. 13 Δὲν σᾶς ἔχει καταλάβει δοκιμασία, εἰμὴ ἀνάλογη πρὸς τὶς ἀνθρώπινες δυνάμεις. Ὁ δὲ Θεὸς εἶναι εὐσπλαγχνος καὶ δὲν θὰ σᾶς ἀφήσῃ νὰ δοκιμασθῆτε παραπάνω ἀπὸ τὶς δυνάμεις σας, ἀλλὰ μαζὶ μὲ τὴν δοκιμασία θὰ δώσῃ καὶ τὴν διέξοδο, ὥστε νὰ δύνασθε νὰ ὑποφέρετε.

Τράπεζα δαιμονίων καὶ τράπεζα Κυρίου

14 Γι' αὐτό, ἀγαπητοί μου, φεύγετε μακριὰ ἀπὸ τὴν εἰδωλολατρία. 15 Ὅμιλῶ σὲ σᾶς ὡς ἀνθρώπους λογικοὺς καὶ συνετοὺς. Κρίνετε σεῖς αὐτὸ πὸν σᾶς λέγω. 16 «Τὸ ποτήριον τῆς εὐλογίας», τὸ ὁποῖον εὐλογοῦμε (γιὰ νὰ καθαγιασθῆ), δὲν εἶναι κοινωνία τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ; Ὁ (καθαγιασμένος) ἄρτος, τὸν ὁποῖο τεμαχίζουμε (γιὰ νὰ μεταλάβωμε), δὲν εἶναι κοινωνία τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ; (Ὅταν τρώγωμε ἀπὸ τὸν ἀγιασμένο ἄρτο καὶ πίνωμε ἀπὸ τὸ περιεχόμενο «τοῦ ποτηρίου τῆς εὐλογίας», ἐρχόμεθα σὲ κοινωνία μὲ τὸ σῶμα καὶ τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ· μεταδίδεται σὲ μᾶς τὸ σῶμα καὶ τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ· ἐνώνομεθα μὲ τὸ σῶμα καὶ τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ). 17 Ἐπειδὴ ἕνας ἄρτος ὑπάρχει, οἱ πολλοὶ εἴμεθα ἕνα σῶμα (ἠθικὸ καὶ μυστικὸ σῶμα), διότι ὅλοι ἀπὸ τὸν ἕνα ἄρτο μεταλαμβάνουμε.

18 Κοιτάξετε τὸ σαρκικὸ Ἰσραὴλ (τοὺς Ἰσραηλίτες πὸν δὲν πίστευσαν στὸ Χριστό). Αὐτοί, οἱ ὁποῖοι τρώγουν τὰ προσφερόμενα ὡς θυσίες, δὲν εἶναι κοινωνοὶ τοῦ θυσιαστηρίου; 19 Καὶ τί ἐννοῶ μ' αὐτό; Ἐννοῶ, ὅτι τὸ εἰδωλὸ εἶναι κάτι; Ἡ ὅτι τὸ εἰδωλόθυτο (τὸ κρέας τῆς εἰδωλολατρικῆς θυσίας) εἶναι κάτι; Ὁχι βεβαίως. 20 Ἄλλ' ἐννοῶ, ὅτι αὐτά, πὸν θυσιάζουν οἱ εἰδωλολάτρες, τὰ θυσιάζουν στὰ δαιμόνια (πὸν κρύπτονται πίσω ἀπὸ τὰ εἰδωλα) καὶ ὄχι στὸ Θεό. Καὶ δὲν θέλω νὰ ἔρχεσθε σὲ κοινωνία μὲ δαιμόνια. 21 Δὲν μπορεῖτε νὰ πίνετε καὶ ἀπὸ τὸ ποτήριον τοῦ Κυρίου καὶ ἀπὸ τὸ ποτήριον τῶν δαιμονίων. Δὲν μπορεῖτε νὰ μετέχετε καὶ στὴν τράπεζα τοῦ Κυρίου καὶ στὴν τράπεζα τῶν δαιμονίων. 22 Ἡ μήπως θέλουμε νὰ προκαλέσωμε τὴ ζηλοτυπία καὶ ὀργὴ τοῦ Κυρίου; Μήπως εἴμεθα ἰσχυρότεροί του;

«Πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει»

«Πάντα εἰς δόξαν Θεοῦ ποιεῖτε»

23 Πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα οἰκοδομεῖ. **24** Μηδεὶς τὸ ἑαυτοῦ ζητείτω, ἀλλὰ τὸ τοῦ ἑτέρου ἕκαστος.

25 Πᾶν τὸ ἐν μακέλλῳ πωλούμενον ἐσθίετε μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν. **26** Τοῦ γὰρ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

27 Εἰ δέ τις καλεῖ ὑμᾶς τῶν ἀπίστων καὶ θέλετε πορεύεσθαι, πᾶν τὸ παρατιθέμενον ὑμῖν ἐσθίετε μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν. **28** Ἐὰν δέ τις ὑμῖν εἶπη, τοῦτο εἰδωλόθυτόν ἐστι, μὴ ἐσθίετε δι' ἐκεῖνον τὸν μηνύσαντα καὶ τὴν συνείδησιν. Τοῦ γὰρ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. **29** Συνείδησιν δὲ λέγω οὐχὶ τὴν ἑαυτοῦ, ἀλλὰ τὴν τοῦ ἑτέρου. Ἰνατί γὰρ ἡ ἐλευθερία μου κρίνεται ὑπὸ ἄλλης συνειδήσεως; **30** Εἰ ἐγὼ χάριτι μετέχω, τί βλασφημοῦμαι ὑπὲρ οὗ ἐγὼ εὐχαριστῶ; **31** Εἴτε οὖν ἐσθίετε εἴτε πίνετε εἴτε τι ποιεῖτε, πάντα εἰς δόξαν Θεοῦ ποιεῖτε. **32** Ἀπρόσκοποι γίνεσθε καὶ Ἰουδαίοις καὶ Ἑλλησι καὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ, **33** καθὼς καὶ ἐγὼ πάντα πᾶσιν ἀρέσκω, μὴ ζητῶν τὸ ἑαυτοῦ συμφέρον, ἀλλὰ τὸ τῶν πολλῶν, ἵνα σωθῶσι.

11 Μιμηταί μου γίνεσθε, καθὼς καὶ ἐγὼ Χριστοῦ.

23 Εἶμαι ἐλεύθερος νὰ κάνω ὅλα, ἀλλὰ δὲν συμφέρουν ὅλα. Εἶμαι ἐλεύθερος νὰ κάνω ὅλα, ἀλλὰ δὲν οἰκοδομοῦν ὅλα. **24** Ἄς μὴν ἐνδιαφέρεται κανεὶς γιὰ τὸ δικό του συμφέρον ἐγωιστικά, ἀλλὰ καθέννας ἄς ἐνδιαφέρεται γιὰ τὸ συμφέρον τοῦ ἄλλου (Νὰ μὴν εἶναι κανεὶς φίλαυτος, ἀλλ' ἀλτρουϊστής).

25 Ὅ,τι πωλεῖται στὸ κρεοπωλεῖο νὰ τρώγετε, χωρὶς καθόλου νὰ ἐξετάζετε (ἂν προέρχεται ἀπὸ εἰδωλολατρικὴ θυσία ἢ ὄχι), γιὰ νὰ μὴ δημιουργῆται πρόβλημα συνειδήσεως. **26** Διότι τοῦ Κυρίου εἶναι ἡ γῆ, καὶ ὅλα ὅσα βρίσκονται σ' αὐτή.

27 Ἐὰν δὲ κάποιος ἀπὸ τοὺς μὴ χριστιανούς σᾶς προσκαλῆ καὶ θέλετε νὰ πᾶτε, τρώγετε ὅ,τι σᾶς παραθέτουν, χωρὶς καθόλου νὰ ἐξετάζετε, γιὰ νὰ μὴ δημιουργῆται πρόβλημα συνειδήσεως. **28** Ἐὰν ὅμως κανεὶς σᾶς πῆ, «Αὐτὸ εἶναι εἰδωλόθυτο (κρέας ἀπὸ εἰδωλολατρικὴ θυσία)», μὴ τὸ τρώγετε ἐξ αἰτίας ἐκεῖνου, ποὺ σᾶς τὸ εἶπε, καὶ ἐξ αἰτίας τῆς συνειδήσεως (Ἄλλιῶς θὰ μπορούσατε νὰ τὸ φᾶτε). Διότι τοῦ Κυρίου εἶναι ἡ γῆ, καὶ ὅλα ὅσα βρίσκονται σ' αὐτή. **29** Λέγοντας δὲ συνείδησι ἐννοῶ, ὄχι τὴ δική σου, ἀλλὰ τὴ συνείδησι τοῦ ἄλλου (Πρέπει νὰ λαμβάνω ὑπ' ὄψιν τὴ συνείδησι τοῦ ἄλλου). Διότι ἡ ἐλευθερία μου (νὰ τρώγω καὶ εἰδωλόθυτα) γιατί (νὰ δίνω ἀφορμὴ) νὰ κατακρίνεται ἀπὸ ἄλλη συνείδησι; **30** Ἐὰν ἐγὼ μὲ εὐχαριστία τρώγω ὅ,τιδήποτε, γιατί νὰ κακολογοῦμαι γι' αὐτό, γιὰ τὸ ὁποῖο ἐγὼ εὐχαριστῶ τὸ Θεό; (Πρᾶγμα, ποὺ εἶναι ὑπόθεσι εὐχαριστίας, γιατί νὰ γίνεται ἀφορμὴ κακολογίας;). **31** Εἴτε λοιπὸν τρώγετε εἴτε πίνετε εἴτε κάτι ἄλλο κάνετε, ὅλα νὰ τὰ κάνετε γιὰ τὴ δόξα τοῦ Θεοῦ. **32** Νὰ μὴ δίνετε ἀφορμὴ κατηγορίας, ἀλλὰ νὰ εἴσθε ἄφογοι ἀπέναντι καὶ τῶν Ἰουδαίων καὶ τῶν Ἑλλήνων (τῶν εἰδωλολατρῶν) καὶ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ, **33** ὅπως καὶ ἐγὼ πάντοτε ἀρέσω σὲ ὅλους μὲ τὸ νὰ μὴν ἐπιδιώκω τὸ δικό μου συμφέρον, ἀλλὰ τὸ συμφέρον τῶν πολλῶν, γιὰ νὰ σωθοῦν.

11 Νὰ γίνεσθε μιμηταί μου, ὅπως καὶ ἐγὼ γίνομαι μιμητῆς τοῦ Χριστοῦ.

Κάλυμμα κατὰ τὴ λατρεία στὴν κεφαλὴ τῶν γυναικῶν

2 Ἐπαινῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ὅτι πάντα μου μέμνησθε καὶ καθὼς παρέδωκα ὑμῖν τὰς παραδόσεις κατέχετε. 3 Θέλω δὲ ὑμᾶς εἰδέναι ὅτι παντὸς ἀνδρὸς ἡ κεφαλὴ ὁ Χριστὸς ἐστὶ, κεφαλὴ δὲ γυναικὸς ὁ ἀνὴρ, κεφαλὴ δὲ Χριστοῦ ὁ Θεός. 4 Πᾶς ἀνὴρ προσευχόμενος ἢ προφητεύων κατὰ κεφαλῆς ἔχων καταισχύνει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. 5 Πᾶσα δὲ γυνὴ προσευχομένη ἢ προφητεύουσα ἀκατακαλύπτω τῇ κεφαλῇ καταισχύνει τὴν κεφαλὴν ἑαυτῆς· ἐν γὰρ ἐστὶ καὶ τὸ αὐτὸ τῇ ἐξυρημένη. 6 Εἰ γὰρ οὐ κατακαλύπτεται γυνή, καὶ κειράσθω· εἰ δὲ αἰσχρὸν γυναικὶ τὸ κείρασθαι ἢ ξυρᾶσθαι, κατακαλυπτέσθω. 7 Ἄνὴρ μὲν γὰρ οὐκ ὀφείλει κατακαλύπτεσθαι τὴν κεφαλὴν, εἰκὼν καὶ δόξα Θεοῦ ὑπάρχων· γυνὴ δὲ δόξα ἀνδρὸς ἐστίν. 8 Οὐ γὰρ ἐστὶν ἀνὴρ ἐκ γυναικός, ἀλλὰ γυνὴ ἐξ ἀνδρός. 9 Καὶ γὰρ οὐκ ἐκτίσθη ἀνὴρ διὰ τὴν γυναῖκα, ἀλλὰ γυνὴ διὰ τὸν ἄνδρα. 10 Διὰ τοῦτο ὀφείλει ἡ γυνὴ ἐξουσίαν ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς διὰ τοὺς ἀγγέλους. 11 Πλὴν οὔτε ἀνὴρ χωρὶς γυναικὸς οὔτε γυνὴ χωρὶς ἀνδρὸς ἐν Κυρίῳ. 12 Ὡσπερ γὰρ ἡ γυνὴ ἐκ τοῦ ἀνδρός, οὕτω καὶ ὁ ἀνὴρ διὰ τῆς γυναικός, τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ Θεοῦ.

13 Ἐν ὑμῖν αὐτοῖς κρίνατε· Πρέπον ἐστὶ γυναῖκα ἀκατακάλυπτον τῷ Θεῷ προσεύχεσθαι; 14 Ἡ οὐδὲ αὐτὴ ἡ φύσις διδάσκει ὑμᾶς ὅτι ἀνὴρ μὲν ἐὰν κομᾶ, ἀτιμία αὐτῷ ἐστὶ, 15 γυνὴ δὲ ἐὰν κομᾶ, δόξα αὐτῇ ἐστίν; Ὅτι ἡ κόμη ἀντὶ περιβολαίου δέδοται αὐτῇ. 16 Εἰ δὲ τις δοκεῖ φιλόνεικος εἶναι, ἡμεῖς τοιαύτην συνήθειαν οὐκ ἔχομεν, οὐδὲ αἱ ἐκκλησίαι τοῦ Θεοῦ.

17 Τοῦτο δὲ παραγγέλλων οὐκ ἐπαινῶ, ὅτι οὐκ εἰς τὸ κρεῖττον, ἀλλ' εἰς τὸ ἥττον συνέρχεσθε. 18 Πρῶτον μὲν γὰρ συνερχομένων ὑμῶν ἐν ἐκκλησίᾳ ἀκούω σχίσματα ἐν ὑμῖν

2 Σᾶς ἐπαινῶ δὲ, ἀδελφοί, διότι πάντοτε μὲ ἐνθυμεῖσθε, καὶ κρατεῖτε τὶς παραδόσεις ὅπως σᾶς διδάξα. 3 Ἀλλὰ θέλω νὰ ξέρετε, ὅτι τοῦ κάθε ἀνδρα ἡ κεφαλὴ εἶναι ὁ Χριστὸς, κεφαλὴ δὲ τῆς γυναίκας εἶναι ὁ ἀνδρας, κεφαλὴ δὲ τοῦ Χριστοῦ εἶναι ὁ Θεός. 4 Κάθε ἀνδρας, πὸ προσεύχεται ἢ προφητεύει (ὀμιλεῖ μὲ ἔμπνευσι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος) ἔχοντας κάλυμμα πάνω στὴν κεφαλὴ του, ντροπιάζει τὴν κεφαλὴ του. 5 Καὶ κάθε γυναῖκα, πὸ προσεύχεται ἢ προφητεύει (ὀμιλεῖ μὲ ἔμπνευσι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος) χωρὶς κάλυμμα στὴν κεφαλὴ, ντροπιάζει τὴν κεφαλὴ της. Εἶναι δὲ ἓνα καὶ τὸ αὐτὸ πράγμα μὲ τὴν ξυρισμένη. 6 Γι' αὐτό, ἐὰν ἡ γυναῖκα δὲν βάζει κάλυμμα στὴν κεφαλὴ της, τότε καὶ ἄς κουρεύεται. Ἐὰν δὲ εἶναι ντροπὴ στὴ γυναῖκα νὰ κουρεύεται ἢ νὰ ξυρίζεται, τότε ἄς βάζει κάλυμμα στὴν κεφαλὴ της. 7 Ὁ ἀνδρας βεβαίως δὲν πρέπει νὰ φέρει κάλυμμα στὴν κεφαλὴ του, διότι εἶναι εἰκὼν καὶ ὁμοίωμα τοῦ Θεοῦ, ἐνῶ ἡ γυναῖκα εἶναι ὁμοίωμα τοῦ ἀνδρα. 8 Διότι δὲν ἔγινε ὁ ἀνδρας ἀπὸ τῆς γυναῖκα, ἀλλ' ἡ γυναῖκα ἀπὸ τὸν ἄνδρα. 9 Ἐπὶ πλέον δὲ, δὲν δημιουργήθηκε ὁ ἀνδρας γιὰ τὴν γυναῖκα, ἀλλ' ἡ γυναῖκα γιὰ τὸν ἄνδρα. 10 Ἐπίσης ἡ γυναῖκα πρέπει νὰ ἔχη κάλυμμα στὴν κεφαλὴ της ἀπὸ εὐλάβεια πρὸς τοὺς ἀγγέλους. 11 Ὅμως μέσα στὴν οἰκονομία τοῦ Κυρίου οὔτε ὁ ἀνδρας νοεῖται ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴν γυναῖκα, οὔτε ἡ γυναῖκα ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὸν ἄνδρα. 12 Διότι, ὅπως ἡ γυναῖκα προῆλθε ἀπὸ τὸν ἄνδρα, ἔτσι καὶ ὁ ἀνδρας γεννᾶται διὰ μέσου τῆς γυναίκας, καὶ τὰ πάντα προέρχονται ἀπὸ τὸ Θεό.

13 Κρίνετε σεῖς οἱ ἴδιοι: Εἶναι πρέπον ἡ γυναῖκα νὰ προσεύχεται στὸ Θεὸ μὲ ἀκάλυπτη τὴν κεφαλὴ; 14 Μήπως δὲν σᾶς διδάσκει ἡ ἴδια ἡ φύσι (μήπως δηλαδὴ δὲν αἰσθάνεσθε ἐκ φύσεως), ὅτι ὁ μὲν ἀνδρας, ἐὰν τρέφει κόμη, εἶναι ντροπὴ γι' αὐτόν, 15 ἡ δὲ γυναῖκα, ἐὰν τρέφει κόμη, εἶναι τιμὴ γι' αὐτήν; Διότι ἡ κόμη τῆς ἔχει δοθῆ σὰν κάλυμμα πὸ τὴν στολίζει. 16 Ἐὰν δὲ κανεὶς ἀρέσκεται σὲ ἀντιρρήσεις καὶ φιλονικίες, ἐμεῖς τέτοια συνήθεια δὲν ἔχομεν, οὔτε οἱ ἐκκλησίαι τοῦ Θεοῦ.

Κυριακὸ δεῖπνο, ἀταξίες κατ' αὐτό, φοβερὲς συνέπειες, ὀδηγίες

17 Σχετικὰ τώρα μὲ τὸ θέμα, γιὰ τὸ ὁποῖο θὰ σᾶς δώσω ὀδηγίες, δὲν σᾶς ἐπαινῶ. Διότι ἀπὸ τὶς συνάξεις σας δὲν προκύπτει πνευματικὴ ὠφέλεια, ἀλλὰ ζημίαι. 18 Καὶ πρῶτα, ὅταν συναθροίξεσθε γιὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴ σύναξι, ἀκούω, ὅτι παρουσιάζονται διαιρέσεις σὲ σᾶς, καὶ ἓνα μέρος τὸ πιστεύω. 19 Εἶναι φυσικὸ βεβαίως (λόγω τῶν ἀνθρωπί-

ὑπάρχειν, καὶ μέρος τι πιστεύω. **19** Δεῖ γὰρ καὶ αἰρέσεις ἐν ὑμῖν εἶναι, ἵνα οἱ δόκιμοι φανεροὶ γένωνται ἐν ὑμῖν. **20** Συνερχομένων οὖν ὑμῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ οὐκ ἔστι Κυριακὸν δεῖπνον φαγεῖν. **21** Ἐκαστος γὰρ τὸ ἴδιον δεῖπνον προλαμβάνει ἐν τῷ φαγεῖν, καὶ ὃς μὲν πεινᾷ, ὃς δὲ μεθύει. **22** Μὴ γὰρ οἰκίας οὐκ ἔχετε εἰς τὸ ἐσθίειν καὶ πίνειν; Ἡ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ καταφρονεῖτε, καὶ καταισχύνετε τοὺς μὴ ἔχοντας; Τί ὑμῖν εἶπω; Ἐπαινέσω ὑμᾶς ἐν τούτῳ; Οὐκ ἐπαινῶ.

23 Ἐγὼ γὰρ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου ὃ καὶ παρέδωκα ὑμῖν, ὅτι ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἐν τῇ νυκτὶ ἧ παρεδίδοτο ἔλαβεν ἄρτον **24** καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασε καὶ εἶπε· Λάβετε φάγετε· τοῦτό μου ἔστι τὸ σῶμα τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. **25** Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δειπνήσαι λέγων· Τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐστὶν ἐν τῷ ἐμῷ αἵματι· τοῦτο ποιεῖτε, ὡσάκις ἂν πίνητε, εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. **26** Ὁσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦτον καὶ τὸ ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου καταγγέλλετε, ἄχρις οὗ ἂν ἔλθῃ.

27 Ὡστε ὃς ἂν ἐσθίῃ τὸν ἄρτον τοῦτον ἢ πίνῃ τὸ ποτήριον τοῦ Κυρίου ἀναξίως, ἔνοχος ἔσται τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ Κυρίου. **28** Δοκιμαζέτω δὲ ἄνθρωπος ἑαυτόν, καὶ οὕτως ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθιέτω καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου πινέτω. **29** Ὁ γὰρ ἐσθίων καὶ πίνων ἀναξίως κρίμα ἑαυτῷ ἐσθίει καὶ πίνει, μὴ διακρίνων τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου. **30** Διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἄρρωστοι καὶ κοιμῶνται ἱκανοί. **31** Εἰ γὰρ ἑαυτοὺς διεκρίνομεν, οὐκ ἂν ἐκρινόμεθα. **32** Κρινόμενοι δὲ ὑπὸ τοῦ Κυρίου παιδευόμεθα, ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν. **33** Ὡστε, ἀδελφοί μου, συνερχόμενοι εἰς τὸ φαγεῖν ἀλλήλους ἐκδέχεσθε. **34** Εἰ δὲ τις πεινᾷ, ἐν οἴκῳ ἐσθιέτω, ἵνα μὴ εἰς κρίμα συνέρχησθε. Τὰ δὲ λοιπὰ ὡς ἂν ἔλθῳ διατάξομαι.

νων ἀδυναμιῶν) νὰ ὑπάρχουν καὶ διαιρέσεις σὲ σᾶς, καὶ ἔτσι γίνονται φανεροὶ οἱ προωδευμένοι στὴν ἀρετῇ. **20** Ὅταν λοιπὸν μαζεύεσθε ὅλοι μαζί, δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ φάγετε τὸ Κυριακὸ δεῖπνο (τὸ δεῖπνο ποὺ ὁ Κύριος συνέστησε). **21** Διότι καθένας δὲν περιμένει γιὰ τὸ φαγητὸ τοὺς ἄλλους, ἀλλὰ σπεύδει καὶ τρώγει τὸ δικό του δεῖπνο, καὶ ἔτσι ἄλλος μὲν πεινᾷ, ἄλλος δὲ παραχορταίνει. **22** Μήπως δὲ δὲν ἔχετε σπίτια γιὰ νὰ τρώγετε καὶ νὰ πίνετε; Ἡ καταφρονεῖτε τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, καὶ θέλετε νὰ προσβάλλετε τοὺς πτωχοὺς; Τί νὰ σᾶς πῶ; Νὰ σᾶς ἐπαινέσω γι' αὐτό; Δὲν σᾶς ἐπαινῶ.

23 Διότι ἐγὼ παρέλαβα ἀπὸ τὸν Κύριο αὐτό, τὸ ὁποῖο καὶ παρέδωσα σὲ σᾶς, ὅτι δηλαδὴ ὁ Κύριος Ἰησοῦς τὴ νύκτα, ποὺ ἐπρόκειτο νὰ παραδοθῇ, πῆρε ἄρτο, **24** καί, ἀφοῦ ἔκανε εὐχαριστήρια προσευχῇ, τὸν τεμάχισε καὶ εἶπε: «Λάβετε, φάγετε. Αὐτὸ εἶναι τὸ σῶμα μου, ποὺ τεμαχίζεται γιὰ σᾶς. Αὐτὸ νὰ κάνετε σ' ἀνάμνησί μου». **25** Ἐπίσης μετὰ τὸ δεῖπνο προσέφερε καὶ τὸ ποτήριον λέγοντας: «Αὐτὸ τὸ ποτήριον εἶναι ἡ νέα διαθήκη, ποὺ ἐπικυρώνεται μὲ τὸ αἷμα μου. Ὁσάκις θὰ πίνετε ἀπ' αὐτὸ τὸ ποτήριον, νὰ τὸ κάνετε σ' ἀνάμνησί μου». **26** Ὁσάκις δηλαδὴ τρώγετε αὐτὸ τὸν ἄρτο, καὶ πίνετε αὐτὸ τὸ ποτήριον, διακηρύττετε τὸ θάνατο τοῦ Κυρίου, μέχρις ὅτου ἔλθῃ.

27 Ὡστε, ὅποιος τρώγει αὐτὸ τὸν ἄρτο ἢ πίνει τὸ ποτήριον τοῦ Κυρίου ἀναξίως, θὰ εἶναι ἔνοχος γιὰ ἀσέβεια πρὸς τὸ σῶμα καὶ τὸ αἷμα τοῦ Κυρίου. **28** Γι' αὐτὸ ἂς ἐξετάζῃ ὁ ἄνθρωπος τὸν ἑαυτό του, καὶ ἔτσι ἂς τρώγῃ ἀπὸ τὸν ἄρτο καὶ ἂς πίνῃ ἀπὸ τὸ ποτήριον. **29** Διότι ἐκεῖνος, ποὺ τρώγει καὶ πίνει ἀναξίως, τρώγει καὶ πίνει καταδίκη γιὰ τὸν ἑαυτό του, ἐπειδὴ δὲν τιμᾷ τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου. **30** Γι' αὐτὸ μεταξύ σας πολλοὶ εἶναι ἀσθενεῖς καὶ ἄρρωστοι, καὶ ἀρκετοὶ ἔχουν πεθάνει. **31** Ἄλλ' ἐὰν ἐξετάζαμε τοὺς ἑαυτοὺς μας, δὲν θὰ ὑφιστάμεθα τιμωρίες. **32** Ὅταν δὲ τιμωρούμεθα ἀπὸ τὸν Κύριο, παιδαγωγούμεθα, γιὰ νὰ μὴ καταδικασθοῦμε μαζί μὲ τὸν κόσμον. **33** Ὡστε, ἀδελφοί μου, ὅταν συναθροίζεσθε γιὰ νὰ φάγετε (τὸ Κυριακὸ δεῖπνο), νὰ περιμένετε ὁ ἕνας τὸν ἄλλο. **34** Καὶ ἐὰν κανεὶς πεινᾷ, ἂς τρώγῃ στὸ σπίτι, γιὰ νὰ μὴ γίνωνται οἱ συνάξεις σας αἰτία καταδίκης. Τὰ δὲ λοιπὰ θὰ κανονίσω ὅταν ἔλθῳ.

Οἱ ἐθνικοὶ ἄβουλα ὄντα ἀπέναντι τῶν νεκρῶν εἰδώλων
Οἱ πιστοὶ συνειδητὰ ὄργανα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος

12 Περὶ δὲ τῶν πνευματικῶν, ἀδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν. **2** Οἴδατε ὅτι, ὅτε ἔθνη ἦτε, πρὸς τὰ εἰδωλα τὰ ἄφωνα ὡς ἂν ἤγεσθε ἀπαγόμενοι. **3** Διὸ γνωρίζω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς ἐν Πνεύματι Θεοῦ λαλῶν λέγει ἀνάθεμα Ἰησοῦν, καὶ οὐδεὶς δύναται εἰπεῖν Κύριον Ἰησοῦν εἰ μὴ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ.

4 Διαιρέσεις δὲ χαρισμάτων εἰσὶ, τὸ δὲ αὐτὸ Πνεῦμα· **5** καὶ διαιρέσεις διακονιῶν εἰσι, καὶ ὁ αὐτὸς Κύριος· **6** καὶ διαιρέσεις ἐνεργημάτων εἰσὶν, ὁ δὲ αὐτὸς ἐστὶ Θεός, ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσιν.

7 Ἐκάστῳ δὲ δίδεται ἢ φανέρωσις τοῦ Πνεύματος πρὸς τὸ συμφέρον. **8** Ὡς μὲν γὰρ διὰ τοῦ Πνεύματος δίδεται λόγος σοφίας, ἄλλῳ δὲ λόγος γνώσεως κατὰ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα, **9** ἑτέρῳ δὲ πίστις ἐν τῷ αὐτῷ Πνεύματι, ἄλλῳ δὲ χαρίσματα ἰαμάτων ἐν τῷ αὐτῷ Πνεύματι, **10** ἄλλῳ δὲ ἐνεργήματα δυνάμεων, ἄλλῳ δὲ προφητεία, ἄλλῳ δὲ διακρίσεις πνευμάτων, ἑτέρῳ δὲ γένη γλωσσῶν, ἄλλῳ δὲ ἐρμηνεῖα γλωσσῶν. **11** Πάντα δὲ ταῦτα ἐνεργεῖ τὸ ἓν καὶ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα, διαιροῦν ἰδίᾳ ἐκάστῳ καθὼς βούλεται.

12 Γιὰ τὰ πνευματικὰ δὲ χαρίσματα (τὰ χαρίσματα τοῦ Πνεύματος), ἀδελφοί, δὲν θέλω νὰ ἔχετε ἄγνοια. **2** Ξέρετε ὅτι, ὅταν ἦσασθε ἐθνικοὶ (εἰδωλολάτρεις), ἐφέρεσθε πρὸς τὰ εἰδωλα τὰ ἄφωνα συρόμενοι πρὸς αὐτὰ σὰν ἄβουλα ὄντα. **3** Γι' αὐτὸ τονίζω σὲ σᾶς (ὅτι στή νέα κατάστασι λόγῳ τῆς ἐνεργείας καὶ τῶν χαρισμάτων τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τὰ πράγματα διαφέρουν), ὅτι κανεῖς, πού ὁμιλεῖ μὲ ἐμπνευσι τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ, δὲν λέγει ἀνάθεμα τισμῆνο (καταραμένο) τὸν Ἰησοῦ, καὶ κανεῖς δὲν δύναται νὰ ὁμολογήσῃ (εἰλικρινῶς) τὸν Ἰησοῦ ὡς Κύριο, παρὰ μὲ τὸ φωτισμὸ καὶ τῆ βεβαιότητα πού δίνει τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο.

Ποικιλία χαρισμάτων, διακονιῶν, ἐνεργειῶν· ἡ πηγή των μία

4 Ὑπάρχουν δὲ διάφορα χαρίσματα, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα (πού τὰ δίνει) εἶναι ἓνα καὶ τὸ αὐτό (τὸ Ἅγιο Πνεῦμα δηλαδή). **5** Καὶ ὑπάρχουν διάφορες διακονίες, ἀλλ' ὁ Κύριος (πού ἀναθέτει τὶς διακονίες) εἶναι ἓνας καὶ ὁ αὐτός (ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός). **6** Ἐπίσης ὑπάρχουν διάφορες ἐνεργείες, ἀλλ' ὁ Θεός, πού ἐνεργεῖ ὅλα σὲ ὅλους, εἶναι ἓνας καὶ ὁ αὐτός (ὁ Θεὸς Πατήρ).

Πῶς τὸ Πνεῦμα διανέμει τὰ χαρίσματα

7 Στὸν καθένα δὲ δίδεται τὸ χάρισμα, πού εἶναι ἐκδήλωσι τοῦ Πνεύματος, πρὸς τὸ συμφέρον. **8** Ἔτσι σ' ἓνα μὲν δίδεται ἀπὸ τὸ Πνεῦμα λόγος σοφίας. Σ' ἄλλον δὲ λόγος γνώσεως ἀπὸ τὸ ἴδιο τὸ Πνεῦμα. **9** Σ' ἄλλον δὲ πίστι (ὡς ἰδιαίτερο καὶ θαυματουργὸ χάρισμα) ἀπὸ τὸ ἴδιο τὸ Πνεῦμα. Σ' ἄλλον δὲ χαρίσματα θεραπείας διαφόρων ἀσθενειῶν ἀπὸ τὸ ἴδιο τὸ Πνεῦμα. **10** Σ' ἄλλον δὲ ἐνεργείες θαυμάτων γενικῶς (ἔχι μόνον θαυμάτων θεραπείας ἀσθενειῶν). Σ' ἄλλον δὲ προφητεία. Σ' ἄλλον δὲ νὰ διακρίνη τὰ πνεύματα (ἂν εἶναι ἀπὸ τὸ Θεὸ ἢ ἔχι). Σ' ἄλλον δὲ νὰ ὁμιλῇ διάφορες γλωσσες. Καὶ σ' ἄλλον νὰ ἐρμηνεύῃ τὶς γλωσσες. **11** Ναί, ὅλα αὐτὰ τὰ χαρίσματα ἐνεργεῖ τὸ ἓνα καὶ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα. Καὶ τὰ διανέμει ἰδιαίτερος στὸν καθένα ὅπως αὐτὸ θέλει.

12 Καθάπερ γὰρ τὸ σῶμα ἓν ἐστὶ καὶ μέλη ἔχει πολλά, πάντα δὲ τὰ μέλη τοῦ σώματος τοῦ ἐνός, πολλά ὄντα, ἓν ἐστὶ σῶμα, οὕτω καὶ ὁ Χριστός. 13 Καὶ γὰρ ἐν ἐνὶ πνεύματι ἡμεῖς πάντες εἰς ἓν σῶμα ἐβαπτίσθημεν, εἴτε Ἰουδαῖοι εἴτε Ἕλληνες, εἴτε δοῦλοι εἴτε ἐλεύθεροι, καὶ πάντες εἰς ἓν πνεῦμα ἐποτίσθημεν.

14 Καὶ γὰρ τὸ σῶμα οὐκ ἔστιν ἓν μέλος, ἀλλὰ πολλά. 15 Ἐὰν εἴπῃ ὁ πούς, ὅτι οὐκ εἰμι χεὶρ, οὐκ εἰμι ἐκ τοῦ σώματος, οὐ παρὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος; 16 Καὶ ἐὰν εἴπῃ τὸ οὖς, ὅτι οὐκ εἰμι ὀφθαλμός, οὐκ εἰμι ἐκ τοῦ σώματος, οὐ παρὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος; 17 Εἰ ὅλον τὸ σῶμα ὀφθαλμός, ποῦ ἢ ἀκοή; Εἰ ὅλον ἀκοή, ποῦ ἢ ὄσφρησις; 18 Νυνὶ δὲ ὁ Θεὸς ἔθετο τὰ μέλη ἐν ἑκάστον αὐτῶν ἐν τῷ σώματι καθὼς ἠθέλησεν. 19 Εἰ δὲ ἦν τὰ πάντα ἓν μέλος, ποῦ τὸ σῶμα; 20 Νῦν δὲ πολλά μὲν μέλη, ἓν δὲ σῶμα. 21 Οὐ δύναται δὲ ὀφθαλμὸς εἰπεῖν τῇ χειρὶ: Χρείαν σου οὐκ ἔχω. Ἡ πάλιν ἡ κεφαλὴ τοῖς ποσὶ: Χρείαν ὑμῶν οὐκ ἔχω. 22 Ἀλλὰ πολλῶ μᾶλλον τὰ δοκοῦντα μέλη τοῦ σώματος ἀσθενέστερα ὑπάρχειν ἀναγκαῖά ἐστι, 23 καὶ ἃ δοκοῦμεν ἀτιμότερα εἶναι τοῦ σώματος, τούτοις τιμὴν περισσοτέραν περιτίθεμεν, καὶ τὰ ἀσχήμονα ἡμῶν εὐσχημοσύνην περισσοτέραν ἔχει, 24 τὰ δὲ εὐσχήμονα ἡμῶν οὐ χρείαν ἔχει. Ἀλλ' ὁ Θεὸς συνεκέρασε τὸ σῶμα, τῷ ὑστεροῦντι περισσοτέραν δούς τιμὴν, 25 ἵνα μὴ ἦ σχίσμα ἐν τῷ σώματι, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ὑπὲρ ἀλλήλων μεριμνῶσι τὰ μέλη. 26 Καὶ εἴτε πάσχει ἓν μέλος, συμπάσχει πάντα τὰ μέλη, εἴτε δοξάζεται ἓν μέλος, συγχαίρει πάντα τὰ μέλη.

27 Ὑμεῖς δὲ ἐστε σῶμα Χριστοῦ καὶ μέλη ἐκ μέρους. 28 Καὶ οὓς μὲν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀποστόλους, δεῦτερον προφήτας, τρίτον διδασκάλους, ἔπειτα δυνάμεις, εἶτα χα-

Ἔνα σῶμα μὲ πολλά ἀναγκαῖα καὶ ἀρμονικῶς συνδεόμενα μέλη

12 Ὅπως δὲ τὸ σῶμα εἶναι ἓνα, ἀλλ' ἔχει μέλη πολλά, ὅλα δὲ τὰ μέλη τοῦ ἐνός σώματος, ἂν καὶ εἶναι πολλά, ἀποτελοῦν ἓνα σῶμα, ἔτσι καὶ ὁ Χριστός. 13 Διότι μὲ ἓνα φρόνημα καὶ μὲ μία διάθεσι ἡμεῖς ὅλοι, εἴτε Ἰουδαῖοι εἴτε Ἕλληνες, εἴτε δοῦλοι εἴτε ἐλεύθεροι, καὶ βαπτισθήκαμε γιὰ νὰ εἴμεθα ἓνα σῶμα, καὶ ποτισθήκαμε ὅλοι (μὲ τὸ ζωντανὸ νερό, τὸ Ἅγιο Πνεῦμα) γιὰ νὰ εἴμεθα ἓνα πνεῦμα.

14 Ναί, τὸ σῶμα δὲν εἶναι ἓνα μέλος, ἀλλὰ πολλά. 15 Ἐὰν δὲ τὸ πόδι εἴπῃ, «Δὲν εἶμαι χεὶρ, δὲν ἀνήκω στὸ σῶμα», δὲν ἀνήκει παρὰ ταῦτα στὸ σῶμα; 16 Ἐπίσης, ἐὰν τὸ αὐτὶ εἴπῃ, «Δὲν εἶμαι μάτι, δὲν ἀνήκω στὸ σῶμα», δὲν ἀνήκει παρὰ ταῦτα στὸ σῶμα; 17 Ἐὰν ὅλο τὸ σῶμα ἦταν μάτι, ποῦ θὰ ἦταν ἡ ἀκοή; (πῶς θὰ μπορούσε κανεὶς ν' ἀκούσῃ;). Ἐὰν ὅλο τὸ σῶμα ἦταν ἀκοή, ποῦ θὰ ἦταν ἡ ὄσφρησις; (πῶς θὰ μπορούσε κανεὶς νὰ ὄσφρανθῇ;). 18 Ἀλλὰ τώρα ὁ Θεὸς ἔθεσε στὸ σῶμα καθένα ἀπὸ τὰ μέλη ὅπως αὐτὸς θέλησε. 19 Ἐὰν δὲ ὅλα ἦταν ἓνα μέλος, ποῦ θὰ ἦταν τὸ σῶμα; 20 Ἀλλὰ τώρα ὑπάρχουν πολλά μὲν μέλη, ἓνα δὲ σῶμα. 21 Καὶ δὲν μπορεῖ τὸ μάτι νὰ εἴπῃ στὸ χεὶρ: «Δὲν σὲ χρειάζομαι». Ἡ ἐπίσης τὸ κεφάλι στὰ πόδια: «Δὲν σᾶς χρειάζομαι». 22 Ἀντιθέτως, τὰ μέλη τοῦ σώματος, ποὺ φαίνονται κατώτερα, εἶναι ἀναγκαῖα πολὺ περισσότερο. 23 Καὶ ἐκεῖνα τὰ μέλη τοῦ σώματος, ποὺ ἔχουμε σὲ λιγώτερη ὑπόληψι, τὰ περιποιούμεθα περισσότερο. Καὶ τὰ μὴ παρουσιάσιμα μέλη μας καλύπτονται μὲ περισσότερη φροντίδα γιὰ εὐπρέπεια, 24 ἐνῶ τὰ παρουσιάσιμα μέλη μας δὲν ἔχουν ἀνάγκη. Ὁ Θεὸς βεβαίως κατασκεύασε τὸ σῶμα μὲ ἀρμονικὴ σύνθεσι τῶν μελῶν, δίνοντας στὸ μέλος ποὺ ὑστερεῖ περισσότερη τιμὴ, 25 γιὰ νὰ μὴν ὑπάρχῃ διαμάχη στὸ σῶμα, ἀλλ' ὅλα τὰ μέλη νὰ φροντίζουν τὸ ἓνα γιὰ τὸ ἄλλο. 26 Ἔτσι, ὅταν πάσχει ἓνα μέλος, συμπάσχουν ὅλα τὰ μέλη, καὶ ὅταν τιμᾶται ἓνα μέλος, χαίρουν μαζί του ὅλα τὰ μέλη.

Ποικιλία καὶ ἱεράρχησι χαρισματούχων στὴν Ἐκκλησία

27 Σεῖς δὲ (οἱ πιστοὶ) ὡς σύνολο εἶσθε σῶμα τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἐπὶ μέρους εἶσθε μέλη. 28 Καὶ στὴν Ἐκκλησία ὁ Θεὸς ἔθεσε στὴν πρώτη θέσι ἀποστόλους, στὴ δεύτερη θέσι προφῆτες (ποὺ ὁμιλοῦν μὲ ἔμπνευσι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος), στὴν τρίτη θέσι διδασκάλους (ποὺ ὁμιλοῦν καὶ ἀπὸ τὸ νοῦ τους). Ἐπειτα ἔρχονται οἱ θαυματουργοί, κατόπιν ὅσοι ἔχουν θεραπευτικὰ χαρίσματα, ἄλλοι ποὺ ἔχουν τὸ χάρισμα νὰ βοηθοῦν στὶς ἀνάγκες, ἄλλοι ποὺ ἔχουν διοικητικὸ χάρισμα, καὶ ἄλλοι ποὺ ἔχουν

ρίσματα ιαμάτων, αντιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν. **29** Μὴ πάντες ἀπόστολοι; Μὴ πάντες προφήται; Μὴ πάντες διδάσκαλοι; Μὴ πάντες δυνάμεις; **30** Μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ιαμάτων; Μὴ πάντες γλώσσαις λαλοῦσι; Μὴ πάντες διερμηνεύουσι; **31** Ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα. Καὶ ἔτι καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι.

13 Ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἢ ἡχῶν ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον. **2** Καὶ ἐὰν ἔχω προφητεῖαν καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὄρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν εἰμι. **3** Καὶ ἐὰν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καυθήσωμαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι.

4 Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται. Ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ. Ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, **5** οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν, **6** οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ. **7** Πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει.

8 Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει. Εἴτε δὲ προφητεῖαι, καταργηθήσονται· εἴτε γλώσσαι, παύσονται· εἴτε γνῶσις, καταργηθήσεται. **9** Ἐκ μέρους δὲ γινώσκομεν καὶ ἐκ μέρους προφητεύομεν· **10** ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέλειον, τότε τὸ ἐκ μέρους καταργηθήσεται.

11 Ὅτε ἤμην νήπιος, ὡς νήπιος ἐλάλουν, ὡς νήπιος ἐφρόνουν, ὡς νήπιος ἐλογιζόμην· ὅτε δὲ γέγονα ἀνὴρ, κατήργηκα τὰ τοῦ νηπίου. **12** Βλέπομεν γὰρ ἄρτι δι' ἐσόπτρου ἐν αἰνίγματι, τότε δὲ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον. Ἄρτι γινώσκω ἐκ μέρους, τότε δὲ ἐπιγνώσομαι καθὼς καὶ ἐπεγνώσθην. **13** Νυνὶ δὲ μένει πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη, τὰ τρία ταῦτα· μείζων δὲ τούτων ἡ ἀγάπη.

τὸ χάρισμα νὰ ὁμιλοῦν διάφορες γλώσσες. **29** Μήπως εἶναι ὅλοι ἀπόστολοι; Μήπως εἶναι ὅλοι προφῆτες; Μήπως εἶναι ὅλοι διδάσκαλοι; Μήπως εἶναι ὅλοι θαυματουργοί; **30** Μήπως ἔχουν ὅλοι θεραπευτικὰ χαρίσματα; Μήπως ὅλοι ὁμιλοῦν γλώσσες; Μήπως ὅλοι ἐρμηνεύουν (τὶς γλώσσες); **31** Νὰ ἔχετε δὲ ζῆλο γιὰ τὰ ἀνώτερα χαρίσματα. Καὶ τώρα θὰ σᾶς δεῖξω ἀκόμη ἀνώτερο δρόμο (ἀκόμη ἀνώτερο χάρισμα, τὴν ἀγάπη).

Ὁ ὕμνος τῆς ἀγάπης, τῆς ὑπίστης καὶ αἰωνίας ἀρετῆς

13 Ἐὰν ὁμιλῶ τὶς γλώσσες τῶν ἀνθρώπων, ἀκόμη καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀλλὰ δὲν ἔχω ἀγάπη, ἔγινα (ἄψυχος) χαλκός, ποὺ ἀπλῶς βγάξει ἦχο, ἢ κύμβαλο, ποὺ ἀλαλάζει (ποὺ κάνει ἐκκωφαντικὸ καὶ χωρὶς σημασίαν θόρυβο). **2** Καὶ ἐὰν ἔχω προφητικὸ χάρισμα καὶ κατέχω ὅλα τὰ μυστήρια καὶ ὅλη τὴ γνῶσι, καὶ ἐὰν ἔχω ὅλη τὴν πίστι, ὥστε νὰ μετακινῶ βουνά, ἀλλὰ δὲν ἔχω ἀγάπη, δὲν εἶμαι τίποτε. **3** Καὶ ἐὰν διαθέσω ὅλα τὰ ὑπάρχοντά μου γιὰ νὰ θρέψω τοὺς πτωχοὺς, καὶ ἐὰν παραδῶσω τὸ σῶμα μου γιὰ νὰ γίνω ὀλοκαύτωμα, ἀλλὰ δὲν ἔχω ἀγάπη, δὲν ὠφελοῦμαι τίποτε.

4 Ἡ ἀγάπη σπλαγχνίζεται, δείχνει καλωσύνη. Ἡ ἀγάπη δὲν ζηλεύει. Ἡ ἀγάπη δὲν ἀλαζονεύεται, δὲν φουσκώνει ἀπὸ ὑπερηφάνεια, **5** δὲν συμπεριφέρεται ἀπρεπῶς, δὲν εἶναι φίλαυτη καὶ ἰδιοτελής, δὲν εἶναι εὐερέθιστη καὶ εὐέξαπτη, δὲν μνησικακεῖ, **6** δὲν χαίρει γιὰ τὸ κακόν, ἀλλὰ συμμετέχει στὴ χαρὰ γιὰ τὸ καλόν. **7** Πάντοτε σκεπάζει, πάντοτε πιστεύει, πάντοτε ἐλπίζει, πάντοτε ὑπομένει.

8 Ἡ ἀγάπη ποτὲ δὲν θὰ παύσῃ νὰ ὑπάρχῃ. Οἱ προφητεῖες θὰ καταργηθοῦν. Οἱ γλώσσες θὰ παύσουν. Ἡ γνῶσις θὰ καταργηθῇ. **9** Ἐν μέρει δὲ γνωρίζουμε, καὶ ἐν μέρει προφητεύουμε. **10** Ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέλειον, τότε τὸ ἐν μέρει (ἢ μερικὴ γνῶσις) θὰ καταργηθῇ (διότι θὰ ἔλθῃ ἡ τελεία γνῶσις).

11 Ὅταν ἤμουν παιδί, σὰν παιδί μιλοῦσα, σὰν παιδί σκεπτόμουν, σὰν παιδί συλλογιζόμουν. Ἀλλ' ὅταν ἔγινα ἄνδρας, κατήργησα τὰ παιδικά. **12** Τώρα δηλαδὴ βλέπουμε σὰν μέσα ἀπὸ μεταλλικὸ καθρέπτη ἀμυδρῶς, ἐνῶ τότε θὰ ἰδοῦμε πρόσωπο με πρόσωπο. Τώρα γνωρίζω ἐν μέρει, ἐνῶ τότε θὰ γνωρίσω πλήρως, ὅπως καὶ γνωρίσθηκα πλήρως ἀπὸ τὸ Θεόν. **13** (Ἡ θεὰ πρόσωπο με πρόσωπο καὶ ἡ πλήρης γνῶσις εἶναι γιὰ τότε, γιὰ τὴ μέλλουσα ζωὴ). Γιὰ τώρα δὲ ἰσχύουν ἡ πίστις, ἡ ἐλπίς καὶ ἡ ἀγάπη, αὐτὰ τὰ τρία. Ἀπ' αὐτὰ δὲ ἀνώτερη εἶναι ἡ ἀγάπη (Οἱ τρεῖς αὐτὲς μεγάλες ἀρετὲς εἶναι οἱ πλέον ἀναγκαῖες, γιὰ ν' ἀπολαύσωμε τὸ τέλειον στὴ μέλλουσα ζωὴ, ἢ δὲ ἀγάπη ὑπερέχει).

14 Διώκετε τὴν ἀγάπην· ζηλοῦτε δὲ τὰ πνευματικά, μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύητε. **2** Ὁ γὰρ λαλῶν γλώσση οὐκ ἀνθρώποις λαλεῖ, ἀλλὰ τῷ Θεῷ· οὐδεὶς γὰρ ἀκούει, πνεύματι δὲ λαλεῖ μυστήρια· **3** ὁ δὲ προφητεύων ἀνθρώποις λαλεῖ οἰκοδομὴν καὶ παράκλησιν καὶ παραμυθίαν. **4** Ὁ λαλῶν γλώσση ἑαυτὸν οἰκοδομεῖ· ὁ δὲ προφητεύων ἐκκλησίαν οἰκοδομεῖ. **5** Θέλω δὲ πάντας ὑμᾶς λαλεῖν γλώσσαις, μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύητε· μείζων γὰρ ὁ προφητεύων ἢ ὁ λαλῶν γλώσσαις, ἐκτὸς εἰ μὴ διερμηνεύει, ἵνα ἡ ἐκκλησία οἰκοδομὴν λάβῃ.

6 Νυνὶ δέ, ἀδελφοί, ἐὰν ἔλθω πρὸς ὑμᾶς γλώσσαις λαλῶν, τί ὑμᾶς ὠφελήσω, ἐὰν μὴ ὑμῖν λαλήσω ἢ ἐν ἀποκαλύψει ἢ ἐν γνώσει ἢ ἐν προφητεῖᾳ ἢ ἐν διδαχῇ; **7** Ὅμως τὰ ἄψυχα φωνὴν διδόντα, εἴτε αὐλὸς εἴτε κιθάρα, ἐὰν διαστολὴν τοῖς φθόγγοις μὴ διδῶ, πῶς γνωσθήσεται τὸ αὐλούμενον ἢ τὸ κιθαριζόμενον; **8** Καὶ γὰρ ἐὰν ἄδηλον φωνὴν σάλπιγγος δῶ, τίς παρασκευάζεται εἰς πόλεμον; **9** Οὕτω καὶ ὑμεῖς διὰ τῆς γλώσσης ἐὰν μὴ εὔσημον λόγον δῶτε, πῶς γνωσθήσεται τὸ λαλούμενον; Ἔσεσθε γὰρ εἰς ἄερα λαλοῦντες. **10** Τοσαῦτα εἰ τύχοι γένη φωνῶν ἐστὶν ἐν κόσμῳ, καὶ οὐδὲν αὐτῶν ἄφωνον· **11** ἐὰν οὖν μὴ εἰδῶ τὴν δύναμιν τῆς φωνῆς, ἔσομαι τῷ λαλοῦντι βάρβαρος καὶ ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ βάρβαρος. **12** Οὕτω καὶ ὑμεῖς. Ἐπεὶ ζηλωταὶ ἐστε πνευμάτων, πρὸς τὴν οἰκοδομὴν τῆς ἐκκλησίας ζητεῖτε ἵνα περισσεύητε.

13 Διόπερ ὁ λαλῶν γλώσση προσευχέσθω ἵνα διερμηνεύῃ. **14** Ἐὰν γὰρ προσεύχωμαι γλώσση, τὸ πνεῦμά μου προσεύχε-

14 Νὰ ἐπιδιώκετε τὴν ἀγάπην. Καὶ νὰ ἐπιθυμῆτε μὲ ζῆλο τὰ χαρίσματα τοῦ Πνεύματος, καὶ περισσότερο τὸ νὰ προφητεύετε (νὰ διδάσχετε μὲ τὴν ἔμπνευσι τοῦ Πνεύματος). **2** Διότι ἐκεῖνος, ποὺ ἔχει τὸ χάρισμα τῆς γλωσσολαλίας, δὲν ὁμιλεῖ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ πρὸς τὸ Θεό. Καὶ κανεὶς δὲν καταλαβαίνει, ἀλλὰ μὲ τὸ πνευματικὸν χάρισμα λέγει πράγματα ἀκατάληπτα. **3** Ἐκεῖνος ὅμως, ποὺ προφητεύει, ἀπευθύνει στοὺς ἀνθρώπους λόγους ποὺ οἰκοδομοῦν, καὶ ἐνισχύουν¹, καὶ παρηγοροῦν. **4** Ἐκεῖνος, ποὺ γλωσσολαλεῖ, οἰκοδομεῖ τὸν ἑαυτό του, ἐνῶ ἐκεῖνος, ποὺ προφητεύει, οἰκοδομεῖ τὴν ἐκκλησία. **5** Θέλω δὲ ὅλοι ἐσεῖς νὰ ὁμιλῆτε γλώσσες, περισσότερο ὅμως θέλω νὰ προφητεύετε. Διότι αὐτός, ποὺ προφητεύει, εἶναι ἀνώτερος ἐκείνου, ποὺ γλωσσολαλεῖ, ἐκτὸς ἂν ὁ τελευταῖος ἐρμηνεύῃ ὅσα λέγει, γιὰ νὰ οἰκοδομηθῇ ἡ ἐκκλησία.

6 Τώρα δέ, ἀδελφοί, ἐὰν σᾶς ἐπισκεφθῶ καὶ ὁμιλήσω μὲ γλώσσες, τί θὰ σᾶς ὠφελήσω, ἐὰν μὲ τὸ λόγο μου δὲν σᾶς προσφέρω ἢ ἀποκάλυψι ἢ γνώσι ἢ προφητεία ἢ διδασκαλία; **7** Καὶ αὐτὰ τὰ ἄψυχα μουσικὰ ὄργανα, ὅταν παράγουν ἦχο, ὅπως ἡ φλογέρα καὶ ἡ κιθάρα, ἐὰν δὲν κάνουν διάκρισι στοὺς μουσικοὺς ἦχους, πῶς θὰ καταλάβῃ κανεὶς ποιά μελωδία παίζεται μὲ τὴ φλογέρα ἢ τὴν κιθάρα; **8** Ἐπίσης δέ, ἐὰν ἡ σάλπιγγα βγάλῃ ἦχο χωρὶς νόημα, ποίος θὰ ἐτοιμασθῇ γιὰ μάχη; **9** Ἔτσι καὶ σεῖς, ἐὰν μὲ τὴ γλώσσα σας δὲν πῆτε λόγια κατανοητά, πῶς θὰ καταλάβουν οἱ ἄλλοι τί λέτε; Θὰ μιλάτε βεβαίως στὸν ἄερα (ἀσκοπῶς). **10** Τόσα, παραδείγματος χάριν, εἶδη γλωσσῶν ὑπάρχουν στὸν κόσμος, καὶ κανένα ἀπ' αὐτὰ δὲν εἶναι χωρὶς ἔννοια (ὅλες δηλαδὴ οἱ γλώσσες ἐκφράζουν νοήματα). **11** Ἄλλ' ἐὰν δὲν γνωρίζω τὴ σημασία τῆς γλώσσης, δὲν θὰ καταλαβαίνω τὸν ὁμιλητὴ, καὶ ὁ ὁμιλητὴς δὲν θὰ καταλαβαίνει ἐμένα. **12** Ἔτσι καὶ σεῖς (γλωσσολαλοῦντες δὲν θὰ καταλαβαίνετε ὁ ἕνας τὸν ἄλλο). Ἀφοῦ εἴσθε ζηλωταὶ χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, νὰ ζητῆτε νὰ λαμβάνετε ἐκεῖνα τὰ χαρίσματα περισσότερο, ποὺ συντελοῦν στὴν οἰκοδομὴ τῆς ἐκκλησίας.

13 Γι' αὐτὸ ἐκεῖνος, ποὺ γλωσσολαλεῖ, ἄς προσεύχεται νὰ λάβῃ καὶ τὸ χάρισμα νὰ ἐρμηνεύῃ. **14** Διότι, ἐὰν προσεύχωμαι μὲ τὸν ἀκατάλη-

1. Ἡ, προτρέπου σ' ἀρετῇ

ται, ὁ δὲ νοῦς μου ἄκαρπός ἐστι. **15** Τί οὖν ἐστι; Προσεύξομαι τῷ πνεύματι, προσεύξομαι δὲ καὶ τῷ νοῖ. Ψαλῶ τῷ πνεύματι, ψαλῶ δὲ καὶ τῷ νοῖ. **16** Ἐπεὶ ἐὰν εὐλογήσης τῷ πνεύματι, ὁ ἀναπληρῶν τὸν τόπον τοῦ ιδιώτου πῶς ἐρεῖ τὸ Ἄμην ἐπὶ τῇ σῆ εὐχαριστία; Ἐπειδὴ τί λέγεις οὐκ οἶδε. **17** Σὺ μὲν γὰρ καλῶς εὐχαριστεῖς, ἀλλ' ὁ ἕτερος οὐκ οἰκοδομεῖται. **18** Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου πάντων ὑμῶν μᾶλλον γλώσσαις λαλῶν. **19** ἀλλ' ἐν ἐκκλησίᾳ θέλω πέντε λόγους διὰ τοῦ νοός μου λαλήσαι, ἵνα καὶ ἄλλους κατηχήσω, ἢ μυρίους λόγους ἐν γλώσση.

20 Ἀδελφοί, μὴ παιδιὰ γίνεσθε ταῖς φρεσίν, ἀλλὰ τῇ κακίᾳ νηπιάζετε, ταῖς δὲ φρεσὶ τέλειοι γίνεσθε. **21** Ἐν τῷ νόμῳ γέγραπται ὅτι ἐν ἑτερογλώσσοις καὶ ἐν χείλεσιν ἑτέροις λαλήσω τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ οὐδ' οὕτως εἰσακούσονται μου, λέγει Κύριος. **22** Ὡστε αἱ γλώσσαι εἰς σημεῖόν εἰσιν οὐ τοῖς πιστεύουσιν, ἀλλὰ τοῖς ἀπίστοις, ἢ δὲ προφητεία οὐ τοῖς ἀπίστοις, ἀλλὰ τοῖς πιστεύουσιν.

23 Ἐὰν οὖν συνέλθῃ ἡ ἐκκλησία ὅλη ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ πάντες γλώσσαις λαλῶσιν, εἰσέλθωσι δὲ ιδιώται ἢ ἄπιστοι, οὐκ ἐροῦσιν ὅτι μαίνεσθε; **24** Ἐὰν δὲ πάντες προφητεύωσιν, εἰσέλθῃ δὲ τις ἄπιστος ἢ ιδιώτης, ἐλέγχεται ὑπὸ πάντων, ἀνακρίνεται ὑπὸ πάντων, **25** καὶ οὕτω τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ φανερά γίνεται· καὶ οὕτω πεσῶν ἐπὶ πρόσωπον προσκυνήσῃ τῷ Θεῷ, ἀπαγγέλλων ὅτι ὁ Θεὸς ὄντως ἐν ὑμῖν ἐστι.

26 Τί οὖν ἐστίν, ἀδελφοί; Ὄταν συνέρχησθε, ἕκαστος ὑμῶν ψαλμὸν ἔχει, διδαχὴν ἔχει, γλώσσαν ἔχει, ἀποκάλυψιν ἔχει, ἐρμηνείαν ἔχει· πάντα πρὸς οἰκοδομὴν γινέσθω. **27** Εἴτε γλώσση τις λαλεῖ, κατὰ δύο ἢ τὸ πλεῖστον

πτο τρόπο τῆς γλωσσολαλίας, προσεύχεται τὸ χάρισμά μου, ὁ δὲ νοῦς μου (ἀφοῦ δὲν καταλαβαίνει) δὲν ὠφελεῖται. **15** Τί θὰ κάνω λοιπόν; Θὰ προσευχηθῶ μὲ τὸ χάρισμα, ἀλλὰ θὰ προσευχηθῶ καὶ μὲ τὸ νοῦ. Θὰ φάλω μὲ τὸ χάρισμα, ἀλλὰ θὰ φάλω καὶ μὲ τὸ νοῦ. **16** Διότι, ἐὰν προσευχηθῆς μὲ τὸ χάρισμα, πῶς ἐκεῖνος, ποὺ βρίσκεται στὴ θέσι τοῦ λαϊκοῦ¹, θὰ εἰπῇ τὸ Ἄμην γιὰ τὴν προσευχή σου; Ἀφοῦ δὲν ξέρει τί λέγεις. **17** Σὺ μὲν βεβαίως καλῶς προσεύχεσαι, ἀλλ' ὁ ἄλλος (ἀφοῦ δὲν καταλαβαίνει) δὲν οἰκοδομεῖται. **18** Εὐχαριστῶ τὸ Θεό μου, διότι ὁμιλῶ γλώσσες περισσότερο ἀπ' ὅλους σας. **19** Ἀλλὰ στὴν ἐκκλησία προτιμῶ νὰ εἰπῶ πέντε λόγια κατανοητά, γιὰ νὰ διδάξω καὶ ἄλλους, παρὰ μύρια λόγια μὲ τὸ χάρισμα τῆς γλωσσολαλίας (λόγια ἀκατανόητα).

20 Ἀδελφοί! Μὴ γίνεσθε παιδιὰ στὸ μυαλό. Ἀλλὰ παιδιὰ νὰ γίνεσθε ὡς πρὸς τὴν κακία. Ὡς πρὸς δὲ τὸ μυαλό νὰ εἴσθε ἄνδρες, ἄνθρωποι ὠριμοί. **21** Στὸ νόμο (μὲ τὴν εὐρεῖα ἔννοια τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης) εἶναι γραμμένο: Μὲ ἀνθρώπους, ποὺ ὁμιλοῦν ξένες γλώσσες, καὶ μὲ χεῖλη ξένα θὰ ὁμιλήσω στὸ λαὸ τοῦτο, καὶ οὔτε ἔτσι θὰ μὲ ἀκούσουν, λέγει ὁ Κύριος. **22** Ὡστε ἡ γλωσσολαλία εἶναι θαῦμα, ποὺ προορίζεται ὄχι γιὰ τοὺς πιστοὺς, ἀλλὰ γιὰ τοὺς ἀπίστους· ἐνῶ ἡ προφητεία εἶναι θαῦμα, ποὺ προορίζεται ὄχι γιὰ τοὺς ἀπίστους, ἀλλὰ γιὰ τοὺς πιστοὺς.

23 Ἐὰν λοιπὸν συναθροισθῇ ὅλη ἡ ἐκκλησία, καὶ ὅλοι γλωσσολαλοῦν (ὁ ἕνας βεβαίως κατόπιν τοῦ ἄλλου), καὶ μποῦν στὸ χῶρο τῆς συναθροίσεως ἄσχετοι ἢ ἄπιστοι, δὲν θὰ εἰποῦν, ὅτι εἴσθε τρελλοί; **24** Ἐὰν ὅμως ὅλοι προφητεύουν καὶ μπῆ κάποιος ἄπιστος ἢ ἄσχετος (ἀπὸ τὰ λόγια, ποὺ θὰ ἀκούσῃ ὡς ἀμαρτωλός), θὰ αἰσθανθῇ, ὅτι ἐλέγχεται ἀπ' ὅλους, ἐξετάζεται ἀπ' ὅλους, **25** καὶ ἔτσι τὰ κρυπτὰ τῆς καρδιάς του γίνονται φανερά, καὶ ἔτσι θὰ πέσῃ μὲ τὸ πρόσωπο στὴ γῆ καὶ θὰ προσκυνήσῃ τὸ Θεὸ ὁμολογώντας: «Ὡντως σ' ἐσᾶς εἶναι ὁ Θεός».

«Πάντα εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν γινέσθω»

26 Ποιό εἶναι τὸ συμπέρασμα, ἀδελφοί; Ὄταν συναθροίξεσθε γιὰ τὴ λατρεία, καθένας ἀπὸ σᾶς (μὲ τὴν ἐμπνευσι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος) εἴτε ἔχει ὕμνο, εἴτε ἔχει διδασκαλία, εἴτε ἔχει γλωσσολαλία, εἴτε ἔχει ἀποκάλυψιν, εἴτε ἔχει ἐρμηνείαν, ὅλα νὰ γίνωνται γιὰ τὴν οἰκοδομὴ τῆς ἐκκλησίας. **27** Στὴν περίπτωσι δὲ τῆς γλωσσολαλίας νὰ ὁμιλοῦν δύο, ἢ

1. Ἡ, τοῦ ἀπλοῦ πιστοῦ

τρεις, και ἀνά μέρος, και εἷς διερμηνευέτω. **28** Ἐὰν δὲ μὴ ἦ διερμηνευτής, σιγάτω ἐν ἐκκλησίᾳ, ἐαυτῷ δὲ λαλείτω και τῷ Θεῷ. **29** Προφηται δὲ δύο ἢ τρεῖς λαλείτωσαν, και οἱ ἄλλοι διακρινέτωσαν. **30** Ἐὰν δὲ ἄλλω ἀποκαλυφθῆ καθημένω· ὁ πρῶτος σιγάτω. **31** Δύνασθε γὰρ καθ' ἓνα πάντες προφητεύειν, ἵνα πάντες μαυθάνωσι και πάντες παρακαλῶνται. **32** Και πνεύματα προφητῶν προφήταις ὑποτάσσεται· **33** οὐ γὰρ ἐστιν ἀκαταστασίας ὁ Θεός, ἀλλὰ εἰρήνης.

Ὡς ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις τῶν ἀγίων, **34** αἱ γυναῖκες ὑμῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις σιγάτωσαν· οὐ γὰρ ἐπιτέτραπται αὐταῖς λαλεῖν, ἀλλ' ὑποτάσσεσθαι, καθὼς και ὁ νόμος λέγει. **35** Εἰ δὲ τι μαθεῖν θέλουσιν, ἐν οἴκῳ τοὺς ἰδίους ἄνδρας ἐπερωτάτωσαν· αἰσχρὸν γὰρ ἐστι γυναῖξιν ἐν ἐκκλησίᾳ λαλεῖν. **36** Ἡ ἀφ' ὑμῶν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθεν, ἢ εἰς ὑμᾶς μόνους κατήνησεν;

37 Εἴ τις δοκεῖ προφήτης εἶναι ἢ πνευματικός, ἐπιγινωσκέτω ἃ γράφω ὑμῖν, ὅτι τοῦ Κυρίου εἰσὶν ἐντολαί. **38** Εἰ δὲ τις ἀγνοεῖ, ἀγνοεῖτω!

39 Ὡστε, ἀδελφοί, ζηλοῦτε τὸ προφητεύειν, και τὸ λαλεῖν γλώσσαις μὴ κωλύετε. **40** Πάντα εὐσχημόνως και κατὰ τάξιν γινέσθω.

15 Γνωρίζω δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον ὃ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, ὃ και παρελάβετε, ἐν ᾧ και ἐστήκατε, **2** δι' οὗ και σώζεσθε, τίνι λόγῳ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, εἰ κατέχετε, ἐκτὸς εἰ μὴ εἰκῆ ἐπιστεύσατε. **3** Παρέδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν πρώτοις ὃ και παρέλαβον, ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν κατὰ τὰς Γραφάς, **4** και ὅτι ἐτάφη, και ὅτι ἐγήγερται τῆ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς, **5** και ὅτι ὤφθη Κηφᾶ, εἶτα τοῖς

τὸ πολὺ τρεῖς, ὃ ἓνας δὲ μετὰ τὸν ἄλλο, και κάποιος νὰ ἐρμηνεύῃ τὰ λεγόμενα. **28** Ἄλλ' ἐὰν δὲν ὑπάρχη ἐρμηνευτής, τότε ἐκεῖνος, ποὺ ἔχει τὸ χάρισμα τῆς γλωσσολαλίας, ἃς σιωπᾷ στὴν ἐκκλησία, και ἃς ὀμιλῇ μὲ τὸν ἑαυτό του και μὲ τὸ Θεό. **29** Προφῆτες δὲ ἃς ὀμιλοῦν δύο ἢ τρεῖς, και οἱ ἄλλοι (μὲ τὸ χάρισμα τῆς διακρίσεως) ἃς κρίνουν ἂν οἱ ὀμιλοῦντες εἶναι ἀληθινοὶ προφῆτες ἢ ὄχι. **30** Και ἂν γίνῃ ἀποκάλυψι σὲ ἄλλον, ποὺ ἀθέται, ὃ πρῶτος ἃς σιωπήσῃ. **31** Δύνασθε δὲ μὲ τῆ σειρά νὰ προφητεύετε ὄλοι, γιὰ νὰ μαθαίνουν ὄλοι και νὰ τιμῶνται ὄλοι. **32** Και τὰ χαρίσματα τῶν προφητῶν ὑποτάσσονται στοὺς προφῆτες (Και ἔτσι μπορεῖ νὰ σιωπᾷ ὃ ἓνας και νὰ ὀμιλῇ ὃ ἄλλος). **33** Διότι ὃ Θεὸς δὲν εἶναι τῆς ἀταξίας, ἀλλὰ τῆς τάξεως.

Ὡπως γίνεται σ' ὄλες τῖς ἐκκλησιαστικὲς συνάξεις τῶν ἀγίων (τῶν πιστῶν), **34** οἱ γυναῖκες σας στῖς ἐκκλησιαστικὲς συνάξεις νὰ σιωποῦν. Διότι δὲν ἐπιτρέπεται σ' αὐτὲς νὰ ὀμιλοῦν, ἀλλὰ, καθὼς και ὃ νόμος (μὲ τὴν εὐρεῖα ἔννοια τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης) λέγει, πρέπει νὰ ὑποτάσσωνται. **35** Και ἂν θέλουν νὰ μάθουν κάτι, ἃς ἐρωτοῦν τοὺς ἄνδρες τους στὸ σπίτι. Διότι εἶναι ἀπρεπὲς στῖς γυναῖκες νὰ ὀμιλοῦν στὴν ἐκκλησία. **36** Ἡ μήπως ὃ λόγος τοῦ Θεοῦ ξεκίνησε ἀπὸ σας, και ἔφθασε μόνο σὲ σας (ὥστε νὰ μὴν ὑπάρχουν στὴν οἰκουμένη ἄλλες ἐκκλησίες γιὰ νὰ συμμορφώσεσθε μὲ τὴν τάξι ἐκείνων);

37 Ἄν κανεῖς νομίζῃ, ὅτι εἶναι προφήτης ἢ ἄλλος χαρισματοῦχος, ἃς παραδέχεται αὐτὰ ποὺ σας γράφω, διότι εἶναι ἐντολὲς τοῦ Κυρίου.

38 Ἄν δὲ κανεῖς τὰ ἀπορρίπτῃ, ἃς τὰ ἀπορρίπτῃ!

39 Ὡστε, ἀδελφοί, νὰ ἔχετε ζῆλο γιὰ τὸ προφητικὸ χάρισμα, ἀλλὰ και τῆ γλωσσολαλία νὰ μὴν ἐμποδίζετε. **40** Ὅλα νὰ γίνωνται μὲ εὐπρέπεια και μὲ τάξι.

Ἡ ἀνάστασι τοῦ Χριστοῦ και οἱ αὐτόπτες μάρτυρες

15 Ὑπενθυμίζω δὲ σὲ σας, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιο, τὸ ὁποῖο κήρυξα σὲ σας, τὸ ὁποῖο και παραλάβετε, στὸ ὁποῖο και στέκεσθε, **2** μὲ τὸ ὁποῖο και σώζεσθε, ἐὰν τὸ κρατῆτε, ἐκτὸς ἂν πιστεύσατε ματαιῶς. Ὑπενθυμίζω μὲ ποιὸ λόγο (μὲ ποιὸ περιεχόμενο) σας κήρυξα τὸ εὐαγγέλιο. **3** Λοιπόν, σας παρέδωσα προπάντων ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖο και παρέλαβα, ὅτι ὃ Χριστὸς πέθανε γιὰ τῖς ἁμαρτίες μας σύμφωνα μὲ τῖς Γραφές, **4** και ὅτι ἐτάφη, και ὅτι ἀνέστη τὴν τρίτῃ ἡμέρᾳ σύμφωνα μὲ τῖς Γραφές, **5** και ὅτι ἐφανίσθηκε στὸν Κηφᾶ (τὸν Πέτρο), ἔπειτα στοὺς Δώδεκα. **6** Ἐπειτα ἐφανίσθηκε σὲ περισσοτέρους ἀπὸ πεντακο-

Δώδεκα. **6** Ἐπειτα ὤφθη ἐπάνω πεντακοσίοις ἀδελφοῖς ἐφάπαξ, ἐξ ὧν οἱ πλείους μένουσιν ἕως ἄρτι, τινὲς δὲ καὶ ἐκοιμήθησαν. **7** Ἐπειτα ὤφθη Ἰακώβω, εἶτα τοῖς ἀποστόλοις πᾶσιν. **8** Ἐσχατον δὲ πάντων ὡσπερὶ τῷ ἐκτρώματι ὤφθη κάμοι. **9** Ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ ἐλάχιστος τῶν ἀποστόλων, ὃς οὐκ εἰμι ἱκανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος, διότι ἐδίωξα τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ. **10** Χάριτι δὲ Θεοῦ εἰμι ὃ εἰμι. Καὶ ἡ χάρις αὐτοῦ ἢ εἰς ἐμέ οὐ κενὴ ἐγενήθη, ἀλλὰ περισσότερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα, οὐκ ἐγὼ δέ, ἀλλ' ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἢ σὺν ἐμοί. **11** Εἴτε οὖν ἐγὼ εἴτε ἐκεῖνοι, οὕτω κηρύσσομεν καὶ οὕτως ἐπιστεύσατε.

12 Εἰ δὲ Χριστὸς κηρύσσεται ὅτι ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, πῶς λέγουσιν τινες ἐν ὑμῖν ὅτι ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν; **13** Εἰ δὲ ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν, οὐδὲ Χριστὸς ἐγήγερται. **14** Εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, κενὸν ἄρα τὸ κήρυγμα ἡμῶν, κενὴ δὲ καὶ ἡ πίστις ὑμῶν. **15** Εὐρισκόμεθα δὲ καὶ ψευδομάρτυρες τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἤγειρε τὸν Χριστόν, ὃν οὐκ ἤγειρεν, εἶπερ ἄρα νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται. **16** Εἰ γὰρ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, οὐδὲ Χριστὸς ἐγήγερται. **17** Εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, ματαία ἡ πίστις ὑμῶν· ἔτι ἐστὲ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις ὑμῶν. **18** Ἄρα καὶ οἱ κοιμηθέντες ἐν Χριστῷ ἀπώλοντο. **19** Εἰ ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ ἠλπικότες ἐσμέν ἐν Χριστῷ μόνον, ἐλεεινότεροι πάντων ἀνθρώπων ἐσμέν.

σίους ἀδελφοὺς συγχρόνως. Ἀπ' αὐτοὺς μερικοὶ κοιμήθηκαν (πέθαναν), ἀλλ' οἱ περισσότεροι ζοῦν ἕως τώρα. **7** Ἐπειτα ἐμφανίσθηκε στὸν Ἰακώβω, ὕστερα στοὺς ἀποστόλους ὅλους. **8** Τελευταῖα δὲ ἀπ' ὅλους, σὰν σὲ ἔκτρωμα, ἐμφανίσθηκε καὶ σὲ μένα. **9** Ἐγὼ βεβαίως εἶμαι ὁ ἐλάχιστος μεταξὺ τῶν ἀποστόλων. Καὶ δὲν εἶμαι ἄξιός νὰ ὀνομάζωμαι ἀπόστολος, διότι καταδίωξα τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ. **10** Ὅ,τι δὲ εἶμαι, εἶμαι μὲ τὴ χάρι τοῦ Θεοῦ. Ἡ δὲ χάρι, ποὺ μοῦ ἔδωσε, δὲν ὑπῆρξε δίχως ἀποτέλεσμα. Ἀλλὰ κοπίασα περισσότερο ἀπ' αὐτοὺς ὅλους. Ὅχι δὲ ἐγὼ, ἀλλ' ἡ χάρι τοῦ Θεοῦ, ποὺ εἶναι μαζί μου. **11** Ἄλλ' εἴτε ἐγὼ εἴτε ἐκεῖνοι, ἔτσι κηρύττουμε καὶ ἔτσι πιστεύσατε (Ὅλοι δηλαδὴ οἱ ἀπόστολοι τὸ ἴδιο εὐαγγέλιο κηρύττουμε, στὸ ὁποῖο πρωταρχικὴ θέσι ἔχει ὁ θάνατος καὶ ἡ ἀνάστασι τοῦ Χριστοῦ, καὶ ὅλοι σεῖς οἱ πιστοὶ στὸ ἴδιο εὐαγγέλιο πιστεύσατε).

Χωρὶς τὴν ἀνάστασι τοῦ Χριστοῦ ἡ πίστι εἶναι ματαία

12 Ἀφοῦ δὲ κηρύττουμε, ὅτι ὁ Χριστὸς ἔχει ἀναστηθῆ ἐκ νεκρῶν, πῶς μερικοὶ μεταξὺ σας λέγουν, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀνάστασι νεκρῶν; **13** Ἄν δὲν ὑπάρχη δὲ ἀνάστασι νεκρῶν, τότε οὔτε ὁ Χριστὸς ἔχει ἀναστηθῆ. **14** Καὶ ἂν ὁ Χριστὸς δὲν ἔχη ἀναστηθῆ, τότε μάταιο εἶναι τὸ κήρυγμά μας, ματαία δὲ καὶ ἡ πίστι σας. **15** Καταντοῦμε δὲ καὶ ψευδομάρτυρες ὡς πρὸς τὸ Θεό, διότι εἶπαμε γιὰ τὸ Θεό, ὅτι ἀνέστησε τὸ Χριστό, τὸν ὁποῖο δὲν ἀνέστησε, ἐὰν βεβαίως οἱ νεκροὶ δὲν ἀνασταίνονται. **16** Ναί! Ἐὰν οἱ νεκροὶ δὲν ἀνασταίνονται, οὔτε ὁ Χριστὸς ἀναστήθηκε. **17** Καὶ ἂν ὁ Χριστὸς δὲν ἀναστήθηκε, ματαία εἶναι ἡ πίστι σας. Ἀκόμη εἴσθε μέσα στὶς ἀμαρτίες σας (δὲν ἀπαλλαγθήκατε ἀπ' αὐτές). **18** Ἄρα καὶ ὅσοι κοιμήθηκαν (πέθαναν) μὲ πίστι στὸ Χριστό (δὲν ἀπαλλάχθηκαν ἀπὸ τὶς ἀμαρτίες τους, καὶ ἔτσι) χάθηκαν (καταδικάσθηκαν). **19** (Ἐὰν ὁ Χριστὸς δὲν ἀναστήθηκε, μετὰ θάνατον χανόμεθα, καὶ σ' αὐτὴ τῇ ζωῇ δὲν ἀπαλασσοῦμεθα ἀπὸ τὶς ἀμαρτίες μας. Ἄλλ' ἀπολαμβάνουμε τοῦλάχιστον αὐτὴ τῇ ζωῇ; Ἡ ἀπάντησι:) Ἐὰν γιὰ τὴ ζωὴ αὐτὴ ἔχωμε στηριχθῆ μόνο στὸ Χριστό, τότε εἴμεθα οἱ περισσότερο ἀξιολύπητοι ἀπ' ὅλους τοὺς ἀνθρώπους (διότι στερούμεθα τὶς κοσμικὲς ἀπολαύσεις αὐτῆς τῆς ζωῆς, ποικιλοτρόπως διωκόμεθα ἐξ αἰτίας τῆς πίστεώς μας στὸ Χριστό καὶ ἐπὶ πλέον ἀποδεικνυόμεθα πλανεμένοι).

20 Νυνὶ δὲ Χριστὸς ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο. 21 Ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου ὁ θάνατος, καὶ δι' ἀνθρώπου ἀνάστασις νεκρῶν. 22 Ὡσπερ γὰρ ἐν τῷ Ἀδὰμ πάντες ἀποθνήσκουσιν, οὕτω καὶ ἐν τῷ Χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται. 23 Ἐκαστος δὲ ἐν τῷ ἰδίῳ τάγματι· ἀπαρχὴ Χριστός, ἔπειτα οἱ Χριστοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ. 24 Εἶτα τὸ τέλος, ὅταν παραδῶ τὴν βασιλείαν τῷ Θεῷ καὶ Πατρί, ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν καὶ δύναμιν. 25 Δεῖ γὰρ αὐτὸν βασιλεύειν ἄχρις οὗ ἂν θῆ ἅπαντας τοὺς ἐχθροὺς ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. 26 Ἐσχατος ἐχθρὸς καταργεῖται ὁ θάνατος. 27 Πάντα γὰρ ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. Ὅταν δὲ εἶπῃ ὅτι πάντα ὑποτέτακται, δῆλον ὅτι ἐκτὸς τοῦ ὑποτάξαντος αὐτῷ τὰ πάντα. 28 Ὅταν δὲ ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ πάντα, τότε καὶ αὐτὸς ὁ Υἱὸς ὑποταγήσεται τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα, ἵνα ἡ ὁ Θεὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσιν.

29 Ἐπεὶ τί ποιήσουσιν οἱ βαπτιζόμενοι ὑπὲρ τῶν νεκρῶν, εἰ ὅλως νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται; Τί καὶ βαπτίζονται ὑπὲρ τῶν νεκρῶν; 30 Τί καὶ ἡμεῖς κινδυνεύομεν πᾶσαν ὥραν; 31 Καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω, νῆ τὴν ὑμετέραν καύχησιν, ἣν ἔχω ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. 32 Εἰ κατὰ ἄνθρωπον ἐθηριομάχησα ἐν Ἐφέσῳ, τί μοι τὸ ὄφελος; Εἰ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, φάγωμεν καὶ πίωμεν, αὔριον γὰρ ἀποθνήσκομεν.

Ἡ ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ ἐγγύησι τῆς δικῆς μας ἀναστάσεως

20 Ἀλλὰ τώρα ὁ Χριστὸς ἀναστήθηκε ἐκ νεκρῶν, ἔκανε ἀρχὴ γιὰ ν' ἀκολουθήσῃ ἡ ἀνάστασις ὅλων τῶν κεκοιμημένων (τῶν νεκρῶν). 21 Ἐπειδὴ δὲ ὁ θάνατος ἦλθε διὰ μέσου ἀνθρώπου, γι' αὐτὸ καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν ἔρχεται διὰ μέσου ἀνθρώπου. 22 Ὅπως δηλαδὴ ἐξ αἰτίας τῆς συγγενείας μὲ τὸν Ἀδὰμ ὅλοι πεθαίνουν, ἔτσι καὶ ἐξ αἰτίας τῆς συγγενείας μὲ τὸ Χριστὸ ὅλοι θὰ ζωοποιηθοῦν. 23 Καὶ ὁ καθένας ζωοποιεῖται μὲ τὴν σειρά του: Πρῶτος ὁ Χριστός, ἔπειτα οἱ ἄνθρωποι τοῦ Χριστοῦ κατὰ τὴν παρουσίαν του. 24 Ἐπειτα εἶναι τὸ τέλος, ὅταν θὰ παραδώσῃ τὴν βασιλείαν (πὺ ἔλαβε ὡς ἄνθρωπος Μεσσίας) στὸ Θεὸ καὶ Πατέρα, ὅταν θὰ ἔχη καταργήσῃ κάθε ἀρχὴ καὶ κάθε ἐξουσία καὶ δύναμι. 25 Πρόκειται δηλαδὴ νὰ βασιλεύῃ μέχρις ὅτου (ὡς βασιλεὺς) θέσῃ ὅλους τοὺς ἐχθροὺς κάτω ἀπὸ τὰ πόδια του. 26 Τελευταῖος ἐχθρὸς καταργεῖται ὁ θάνατος. 27 Διότι (ὅπως διακηρύττει ἡ Γραφή) τὰ πάντα ὑπέταξε κάτω ἀπὸ τὰ πόδια του (τὰ πάντα ὁ Θεὸς ὑπέταξε στὸ Χριστό). Ἀλλ' ὅταν λέγῃ, ὅτι τὰ πάντα ἔχουν ὑποταχθῆ, εἶναι φανερό, ὅτι ἐξαιρεῖται ἐκεῖνος, πὺ ὑπέταξε σ' αὐτὸν τὰ πάντα (Καὶ ὁ Θεὸς δηλαδὴ ὑποτάσσει στὸ Χριστὸ τὰ πάντα, ἀλλὰ καὶ ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς ὑποτάσσει στὸν ἑαυτό του τὰ πάντα ὡς βασιλεὺς Μεσσίας καὶ ὡς Θεός). 28 Ὅταν δὲ ὑποταχθοῦν σ' αὐτὸν τὰ πάντα, τότε καὶ ὁ ἴδιος ὁ Υἱὸς θὰ ὑποταχθῆ (ὡς ἄνθρωπος) σ' ἐκεῖνον, πὺ ὑπέταξε σ' αὐτὸν τὰ πάντα, καὶ ἔτσι ὁ Θεὸς θὰ εἶναι τὰ πάντα στὰ πάντα (θὰ βασιλεύῃ πλήρως σὲ ὅλα).

Χωρὶς τὴν ἀνάστασις τί τὸ ὄφελος ἀπὸ πράξεις, ἀγῶνες καὶ θυσίες;

29 (Θὰ καταργηθῆ ὁ θάνατος, θ' ἀναστηθοῦν οἱ νεκροὶ) Ἀλλιῶς τί θὰ ἐπιτύχουν ὅσοι ὑποβάλλονται σὲ κάθαρσι ἐξ αἰτίας τῶν νεκρῶν (ἐπειδὴ ἄγγιξαν δηλαδὴ νεκρούς), ἐὰν γενικῶς οἱ νεκροὶ δὲν ἀνασταίνονται; Γιατί καὶ ὑποβάλλονται σὲ κάθαρσι ἐξ αἰτίας τῶν νεκρῶν; 30 Γιατί καὶ ἡμεῖς νὰ διακινδυνεύωμε τὴν ζωὴν μας κάθε ὥρα; 31 Καθημερινῶς ἀντικρύζω τὸ θάνατο, μὰ τὴν καύχησιν πὺ ἔχω γιὰ σᾶς στὸ ἔργο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου μας. 32 Ἄν στὴν Ἐφεσο θηριομάχησα γιὰ ἀπλῶς ἀνθρωπίνους λόγους (καὶ ὄχι γιὰ τὸ Θεὸ καὶ τὴν ἐλπίδα τῶν μελλόντων ἀγαθῶν), ποιό τὸ ὄφελός μου; Ἐὰν οἱ νεκροὶ δὲν ἀνασταίνονται, τότε ἄς φᾶμε καὶ ἄς πιοῦμε, διότι αὔριο πεθαίνουμε.

33 Μὴ πλανᾶσθε! Φθειροῦσιν ἤθη χρηστὰ ὁμι-
λίαι κακαί. **34** Ἐκνήψατε δικαίως καὶ μὴ ἀμαρτάνετε.
Ἄγνωσίαν γὰρ Θεοῦ τινες ἔχουσι. Πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω.

35 Ἄλλ' ἐρεῖ τις· Πῶς ἐγείρονται οἱ νεκροί; Ποῖω δὲ σώματι
ἔρχονται; **36** Ἄφρον! Σὺ ὁ σπείρεις, οὐ ζωοποιεῖται ἐὰν μὴ
ἀποθάνῃ. **37** Καὶ ὁ σπείρεις, οὐ τὸ σῶμα τὸ γενησόμενον σπεί-
ρεις, ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον, ἢ τύχοι σίτου ἢ τινος τῶν λοιπῶν.
38 Ὁ δὲ Θεὸς αὐτῷ δίδωσι σῶμα καθὼς ἠθέλησε, καὶ ἐκάστω
τῶν σπερμάτων τὸ ἴδιον σῶμα. **39** Οὐ πᾶσα σὰρξ ἡ αὐτὴ σὰρξ,
ἀλλὰ ἄλλη μὲν ἀνθρώπων, ἄλλη δὲ σὰρξ κτηνῶν, ἄλλη δὲ
ἰχθύων, ἄλλη δὲ πετεινῶν. **40** Καὶ σώματα ἐπουράνια, καὶ σώ-
ματα ἐπίγεια. Ἄλλ' ἐτέρα μὲν ἢ τῶν ἐπουρανίων δόξα, ἐτέρα δὲ
ἢ τῶν ἐπιγείων. **41** Ἄλλη δόξα ἡλίου, καὶ ἄλλη δόξα σελήνης,
καὶ ἄλλη δόξα ἀστέρων. Ἀστὴρ γὰρ ἀστέρος διαφέρει ἐν δόξῃ.

42 Οὕτω καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν. Σπείρεται ἐν φθορᾷ,
ἐγείρεται ἐν ἀφθαρσίᾳ· **43** σπείρεται ἐν ἀτιμίᾳ, ἐγείρεται ἐν
δόξῃ· σπείρεται ἐν ἀσθενείᾳ, ἐγείρεται ἐν δυνάμει· **44** σπείρε-
ται σῶμα ψυχικόν, ἐγείρεται σῶμα πνευματικόν. Ἔστι σῶμα
ψυχικόν, καὶ ἔστι σῶμα πνευματικόν. **45** Οὕτω καὶ γέγραπται·
Ἐγένετο ὁ πρῶτος ἄνθρωπος Ἀδὰμ εἰς ψυχὴν ζῶσαν. Ὁ ἔσχα-
τος Ἀδὰμ εἰς πνεῦμα ζωοποιῶν. **46** Ἄλλ' οὐ πρῶτον τὸ πνευ-
ματικόν, ἀλλὰ τὸ ψυχικόν, ἔπειτα τὸ πνευματικόν. **47** Ὁ
πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ γῆς, χοϊκός. Ὁ δεύτερος ἄνθρωπος ὁ Κύ-
ριος ἐξ οὐρανοῦ. **48** Οἶος ὁ χοϊκός, τοιοῦτοι καὶ οἱ χοϊκοί, καὶ
οἶος ὁ ἐπουράνιος, τοιοῦτοι καὶ οἱ ἐπουράνιοι. **49** Καὶ καθὼς

33 Μὴ παρασύρεσθε σὲ πλάνες! Οἱ κακὲς συναναστροφές
διαφθείρουσιν τοὺς καλοὺς χαρακτῆρες. **34** Ἀφυπνισθῆτε
τελείως καὶ μὴν ἀσεβεῖτε. Διότι μερικοὶ ἔχουν ἄγνοια τοῦ Θεοῦ. Σᾶς
τὸ λέγω γιὰ νὰ ντραπῆτε.

Ἡ ἀφθαρτοποίησι καὶ ἡ ἀθανασία τῶν σωμάτων

35 Ἄλλὰ θὰ εἰπῆ κανεῖς: «Πῶς ζωοποιῶνται οἱ νεκροί; Καὶ μὲ ποιό
σῶμα ἀνασταίνονται;». **36** Ἀνόητε! Ὁ σπόρος, ποῦ ἐσὺ σπείρεις, δὲν
παίρνει ζωὴν, ἀν δὲν πεθάνῃ (ἀν δὲν σαπίσῃ). **37** Καὶ αὐτό, τὸ ὁποῖο
σπείρεις, δὲν εἶναι τὸ σῶμα, τὸ ὁποῖο θὰ προκύψῃ, ἀλλὰ γυμνὸς κόκ-
κος, παραδείγματος χάριν σιταριοῦ ἢ κάποιου ἄλλου εἴδους. **38** Ὁ δὲ
Θεὸς τοῦ δίνει σῶμα ὅπως θέλησε. Καὶ σὲ κάθε εἶδος ἀπὸ τοὺς σπόρους
δίνει ἰδιαίτερο σῶμα. **39** Κάθε σὰρκα δὲν εἶναι ἡ ἴδια σὰρκα. Ἄλλ'
ἄλλη μὲν εἶναι ἡ σὰρκα τῶν ἀνθρώπων, ἄλλη δὲ ἡ σὰρκα τῶν κτηνῶν,
ἄλλη δὲ τῶν φαρῶν, καὶ ἄλλη τῶν πτηνῶν. **40** Ὑπάρχουν καὶ σώμα-
τα ἐπουράνια καὶ σώματα ἐπίγεια. Ἄλλ' ἄλλη βεβαίως εἶναι ἡ λαμ-
πρότης τῶν ἐπουρανίων σωμάτων, καὶ ἄλλη τῶν ἐπιγείων. **41** Ἄλλη ἡ
λαμπρότης τοῦ ἡλίου, καὶ ἄλλη ἡ λαμπρότης τῆς σελήνης, καὶ ἄλλη ἡ
λαμπρότης τῶν ἀστρῶν. Ἐπίσης ἄστρο ἀπὸ ἄστρο διαφέρει σὲ λαμπρό-
τητα.

42 Ἔτσι καὶ μὲ τὴν ἀνάστασι τῶν νεκρῶν. Ὡς ἄλλος σπόρος τὸ
σῶμα σπείρεται φθαρτό, ἀνασταίνεται ἀφθαρτό· **43** σπείρεται ἄδοξο,
ἀνασταίνεται ἔνδοξο· σπείρεται ἀνίσχυρο, ἀνασταίνεται ἰσχυρό· **44** σπεί-
ρεται σῶμα ζωικό (σῶμα ἀπλῶς μὲ φυσικὴ ζωὴ), ἀνασταίνεται σῶμα
πνευματικόν (σῶμα μὲ ὑπερφυσικὴ ζωὴ καὶ δόξα). Ὑπάρχει σῶμα ζωι-
κό, καὶ ὑπάρχει σῶμα πνευματικόν. **45** Γι' αὐτὸ (ὡς πρὸς τὸ πρῶτο
σῶμα) καὶ εἶναι γραμμένο: Ἐγένετο ὁ πρῶτος ἄνθρωπος, ὁ Ἀδὰμ, ὃν
μὲ ζωὴ. Ὁ τελευταῖος Ἀδὰμ (ὁ Χριστὸς) ἔγινε πνεῦμα, ποῦ μεταδί-
δει ζωὴ (διότι μέσα στὸ σῶμα του κατώκησε τὸ αἰώνιο πνεῦμα, ἡ θε-
ότης· διότι, μὲ ἄλλα λόγια, ἡ ἀνθρωπίνη φύσι τοῦ Χριστοῦ ἐνώθηκε
ὀργανικὰ μὲ τὴν θεία φύσι, μὲ τὸν Κύριο ἀπὸ τὸν οὐρανόν). **46** Ἀλλὰ δὲν
εἶναι πρῶτα τὸ πνευματικόν σῶμα, ἀλλὰ τὸ ζωικό, καὶ ἔπειτα τὸ πνευ-
ματικόν. **47** Ὁ πρῶτος ἄνθρωπος εἶναι ἀπὸ τῆ γῆ, χωματένιος. Ὁ δεύ-
τερος ἄνθρωπος εἶναι ὁ Κύριος ἀπὸ τὸν οὐρανόν (ὁ ὁποῖος προσέλαβε
τὴν ἀνθρωπίνη φύσι). **48** Μὲ τὸν χωματένιο ὁμοιάζουν οἱ χωματένιοι
(οἱ μὴ ἀναγεννημένοι), καὶ μὲ τὸν ἐπουράνιο ὁμοιάζουν οἱ ἐπουράνιοι
(οἱ ἀναγεννημένοι). **49** Καὶ ὅπως φορέσαμε τὴ μορφή τοῦ χωματένιου

έφορέσαμεν τὴν εἰκόνα τοῦ χοῦκοῦ, φορέσομεν καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανίου.

50 Τοῦτο δὲ φημι, ἀδελφοί, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα βασιλείαν Θεοῦ κληρονομήσαι οὐ δύνανται, οὐδὲ ἡ φθορὰ τὴν ἀφθαρσίαν κληρονομεῖ. **51** Ἴδου μυστήριον ὑμῖν λέγω· Πάντες μὲν οὐ κοιμηθησόμεθα, πάντες δὲ ἀλλαγησόμεθα, **52** ἐν ἀτόμῳ, ἐν ῥίπῃ ὀφθαλμοῦ, ἐν τῇ ἐσχάτῃ σάλπιγγι. Σαλπίσει γάρ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐγερθήσονται ἄφθαρτοι, καὶ ἡμεῖς ἀλλαγησόμεθα. **53** Δεῖ γὰρ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀθανασίαν. **54** Ὄταν δὲ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσῃται ἀφθαρσίαν καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσῃται ἀθανασίαν, τότε γενήσεται ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος· **Κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς νῆκος.** **55** Ποῦ σου, θάνατε, τὸ κέντρον; Ποῦ σου, ἄδη, τὸ νῆκος; **56** Τὸ δὲ κέντρον τοῦ θανάτου ἡ ἁμαρτία, ἡ δὲ δύναμις τῆς ἁμαρτίας ὁ νόμος. **57** Τῷ δὲ Θεῷ χάρις τῷ διδόντι ἡμῖν τὸ νῆκος διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

58 Ὡστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, ἐδραῖοι γίνεσθε, ἀμετακίνητοι, περισσεύοντες ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ Κυρίου πάντοτε, εἰδότες ὅτι ὁ κόπος ὑμῶν οὐκ ἔστι κενὸς ἐν Κυρίῳ.

16 Περὶ δὲ τῆς λογίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους, ὥσπερ διέταξα ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιήσατε. **2** Κατὰ μίαν σαββάτων ἕκαστος ὑμῶν παρ' ἐαυτῷ τιθέτω θησαυρίζων ὅ,τι ἂν εὐοδῶται, ἵνα μὴ ὅταν ἔλθω τότε λογίαι γίνωνται. **3** Ὄταν δὲ παραγένωμαι, οὓς ἐὰν δοκιμάσητε, δι' ἐπιστολῶν τούτους πέμψω ἀπενεγκεῖν τὴν χάριν ὑμῶν εἰς Ἱερουσαλήμ. **4** Ἐὰν δὲ ἡ ἄξιον τοῦ κάμει πορεύεσθαι, σὺν ἐμοὶ πορεύσονται.

5 Ἐλεύσομαι δὲ πρὸς ὑμᾶς ὅταν Μακεδονίαν διέλθω· Μακεδονίαν γὰρ διέρχομαι. **6** Πρὸς ὑμᾶς δὲ τυχὸν παραμεινῶ ἢ καὶ παραχειμάσω, ἵνα ὑμεῖς με προπέμψητε οὐ ἐὰν πορεύωμαι.

(τὴ φθαρτὴ καὶ θνητὴ), ἔτσι θὰ φορέσωμε καὶ τὴ μορφή τοῦ ἐπουρανίου (τὴν ἄφθαρτη καὶ ἀθάνατη).

50 Διαβεβαιώνω δὲ γιὰ τοῦτο, ἀδελφοί, ὅτι δηλαδὴ ἡ σὰρξ καὶ τὸ αἷμα (αὐτὰ καθ' ἑαυτά, ὅπως εἶναι τώρα, χωρὶς ν' ἀλλάξουν) δὲν δύνανται νὰ κληρονομήσουν τὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, οὔτε ἡ φθορὰ κληρονομεῖ τὴν ἀφθαρσία. **51** Ἴδου λέγω σὲ σὰς ἕνα μυστήριο: Ὅλοι μὲν δὲν θὰ κοιμηθοῦμε (δὲν θὰ πεθάνωμε), ὅλοι ὅμως θὰ μεταμορφωθοῦμε, **52** σὲ μιὰ στιγμή, σ' ὅσο χρειάζεται ν' ἀνοιγοκλείση τὸ μάτι, ὅταν ἠχήση ἡ τελευταία σάλπιγγα. Διότι θὰ δοθῇ παράγγελμα μὲ οὐρανία σάλπιγγα, καὶ οἱ νεκροὶ θ' ἀναστηθοῦν ἄφθαρτοι, καὶ ὅσοι τότε θὰ εἴμεθα ζωντανοὶ θὰ μεταμορφωθοῦμε. **53** Ναί! Αὐτὸ τὸ φθαρτὸ σῶμα πρόκειται νὰ ἐνδυθῇ ἀφθαρσία καὶ αὐτὸ τὸ θνητὸ σῶμα νὰ ἐνδυθῇ ἀθανασία. **54** Καὶ ὅταν αὐτὸ τὸ φθαρτὸ σῶμα ἐνδυθῇ ἀφθαρσία καὶ αὐτὸ τὸ θνητὸ σῶμα ἐνδυθῇ ἀθανασία, τότε θὰ πραγματοποιηθῇ ὁ λόγος τῆς Γραφῆς, **Καταβροχθίσθηκε ὁ θάνατος διαπαντός** (ὀριστικῶς). **55** Ποῦ εἶναι, θάνατε, τὸ κεντρί σου; Ποῦ εἶναι, ἄδη, ἡ νίκη σου; **56** Τὸ δὲ κεντρί τοῦ θανάτου εἶναι ἡ ἁμαρτία, ἡ δὲ δύναμις τῆς ἁμαρτίας εἶναι ὁ νόμος. **57** Ἄλλ' ἄς εὐχαριστοῦμε τὸ Θεό, ποὺ δίνει σ' ἐμᾶς τὴ νίκη διὰ μέσου τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

58 Ὡστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, νὰ εἰσθε στερεοὶ στὴν πίστι, ἀμετακίνητοι. Καὶ πλουσίως νὰ κάνετε τὸ ἔργο τοῦ Κυρίου πάντοτε. Καὶ νὰ ξέρετε, ὅτι χάρι στὸν Κύριο (ποὺ ζωοποιεῖ καὶ ἀφθαρτοποιεῖ τοὺς πιστοὺς) ὁ κόπος σας δὲν εἶναι μάταιος.

Ἔρανος γιὰ τοὺς πτωχοὺς χριστιανοὺς τῆς Ἰουδαίας

16 Ὡς πρὸς τὴ συλλογὴ δὲ χρημάτων γιὰ τοὺς ἁγίους (τοὺς πιστοὺς), σύμφωνα μὲ τὶς ὁδηγίες, ποὺ ἔδωσα στὶς ἐκκλησίες τῆς Γαλατίας, νὰ πράξετε καὶ σεῖς. **2** Κάθε πρώτη ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος (κάθε Κυριακὴ δηλαδὴ) καθέννας ἀπὸ σὰς ἄς θέτη κατὰ μέρος ὅ,τι διευκολύνεται καὶ ἄς συγκεντρώνη ἔτσι ἕνα ποσό, γιὰ νὰ μὴ γίνωνται συλλογὲς χρημάτων ὅταν ἔλθω. **3** Καὶ ὅταν ἔλθω, αὐτοὺς ποὺ θὰ ἐκλέξετε θὰ τοὺς στείλω μὲ συστατικὲς ἐπιστολές, γιὰ νὰ μεταφέρουν τὸ δῶρο σας στὴν Ἱερουσαλήμ. **4** Καὶ ἂν (τὸ ποσό, ποὺ θὰ συλλέξετε, εἶναι μεγάλο καὶ) ἀξίζη νὰ πάω καὶ ἐγώ, τότε θὰ πᾶνε μαζί μ' ἐμένα.

Σχέδιο τοῦ Παύλου γιὰ μετάβασιν στὴν Κόρινθο

5 Θὰ ἔλθω δὲ σὲ σὰς, ἀφοῦ περάσω τὴ Μακεδονία. Διότι σὲ λίγο

7 Οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶς ἄρτι ἐν παρόδῳ ἰδεῖν, ἐλπίζω δὲ χρόνον τινὰ ἐπιμεῖναι πρὸς ὑμᾶς, ἐὰν ὁ Κύριος ἐπιτρέπη. 8 Ἐπιμενω δὲ ἐν Ἐφέσῳ ἕως τῆς Πεντηκοστῆς. 9 Θύρα γὰρ μοι ἀνέωγε μεγάλη καὶ ἐνεργῆς, καὶ ἀντικείμενοι πολλοί.

10 Ἐὰν δὲ ἔλθῃ Τιμόθεος, βλέπετε ἵνα ἀφόβως γένηται πρὸς ὑμᾶς. Τὸ γὰρ ἔργον Κυρίου ἐργάζεται ὡς καὶ ἐγώ. Μὴ τις οὖν αὐτὸν ἐξουθενήσῃ. 11 Προπέμψατε δὲ αὐτὸν ἐν εἰρήνῃ ἵνα ἔλθῃ πρὸς με. Ἐκδέχομαι γὰρ αὐτὸν μετὰ τῶν ἀδελφῶν. 12 Περὶ δὲ Ἀπολλῶ τοῦ ἀδελφοῦ, πολλὰ παρεκάλεσα αὐτὸν ἵνα ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς μετὰ τῶν ἀδελφῶν, καὶ πάντως οὐκ ἦν θέλημα ἵνα νῦν ἔλθῃ, ἐλεύσεται δὲ ὅταν εὐκαιρήσῃ.

13 Γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει, ἀνδρίζεσθε, κραταιοῦσθε. 14 Πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ γινέσθω.

15 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί· οἶδατε τὴν οἰκίαν Στεφανᾶ, ὅτι ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας καὶ εἰς διακονίαν τοῖς ἁγίοις ἔταξαν ἑαυτοὺς. 16 Ἴνα καὶ ὑμεῖς ὑποτάσσησθε τοῖς τοιούτοις καὶ παντὶ τῷ συνεργοῦντι καὶ κοπιῶντι. 17 Χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ Στεφανᾶ καὶ Φουρτουνάτου καὶ Ἀχαϊκοῦ, ὅτι τὸ ὑμῶν ὑστέρημα οὗτοι ἀνεπλήρωσαν. 18 Ἀνέπαυσαν γὰρ τὸ ἐμὸν πνεῦμα καὶ τὸ ὑμῶν. Ἐπιγινώσκετε οὖν τοὺς τοιούτους.

19 Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας. Ἀσπάζονται ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ πολλὰ Ἀκύλας καὶ Πρίσκιλλα σὺν τῇ κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίᾳ. 20 Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀδελφοὶ πάντες. Ἀσπᾶσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγίῳ.

21 Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου.

22 Εἶ τις οὐ φιλεῖ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἦτω ἀνάθεμα. Μα ρ ἄ ν ἄ θ ᾱ !

23 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν.

24 Ἡ ἀγάπη μου μετὰ πάντων ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἀμήν.

πηγαίνω εἰς τὴν Μακεδονίαν. 6 Ἴσως δὲ κοντὰ σας νὰ μείνω μερικὸ καιρὸ, ἢ καὶ νὰ περάσω ὅλο τὸ χειμῶνα, γιὰ νὰ μὲ προπέμψετε ἔσεῖς γιὰ ὅπου θὰ πρόκειται νὰ πάω. 7 Δὲν θέλω δὲ τώρα νὰ σᾶς δῶ σὰν περαστικὸς καὶ διαβάτης. Ἄλλ' ἐλπίζω νὰ μείνω μερικὸ χρόνο κοντὰ σας, ἐὰν ὁ Κύριος ἐπιτρέψῃ. 8 Θὰ παραμείνω δὲ εἰς τὴν Ἐφεσο μέχρι τὴν Πεντηκοστήν. 9 Διότι μεγάλη θύρα μοῦ ἔχει ἀνοιχθῆ γιὰ ἀποτελεσματικὸ ἔργο, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ εἶναι πολέμιοι.

Παραγγελίες καὶ προτροπές

10 Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ Τιμόθεος, προσέχετε νὰ αἰσθανθῆ ἄνετα κοντὰ σας. Διότι κάνει τὸ ἔργο τοῦ Κυρίου, ὅπως καὶ ἐγώ. 11 Γι' αὐτὸ κανεῖς νὰ μὴ τὸν περιφρονήσῃς. Ἀλλὰ νὰ τὸν προπέμψετε με τιμές, γιὰ νὰ ἐπιστρέψῃ σὲ μένα. Διότι τὸν περιμένω μαζί με τοὺς ἀδελφούς. 12 Ὅσο δὲ γιὰ τὸν ἀδελφὸ Ἀπολλῶ, πολὺ τὸν παρακάλεσα νὰ ἔλθῃ σὲ σᾶς μαζί με τοὺς ἀδελφούς, ἀλλὰ με κανένα τρόπο δὲν θέλησε νὰ ἔλθῃ τώρα, θὰ ἔλθῃ ὅμως ὅταν θὰ ἔχῃ εὐκαιρία.

13 Ν' ἀγρυπνήτε. Νὰ μένετε στερεοὶ εἰς τὴν πίστι. Νὰ εἴσθε ἀνδρεῖοι, δυνατοί. 14 Ὅλα, ὅσα κάνετε, νὰ γίνωνται με ἀγάπῃ.

15 Σᾶς κάνω δὲ μία παράκλησις, ἀδελφοί. Γνωρίζετε τὴν οἰκογένεια τοῦ Στεφανᾶ, ὅτι εἶναι ἡ πρώτη οἰκογένεια ποὺ πίστευσε εἰς τὴν Ἀχαΐαν καὶ ἔταξαν τοὺς ἑαυτοὺς τῶν σὴν ὑπηρεσίᾳ τῶν ἁγίων (τῶν πιστῶν). 16 Παρακαλῶ καὶ σεῖς νὰ θέτετε τοὺς ἑαυτοὺς σας εἰς τὴν διάθεσιν τῶν πολυτίμων αὐτῶν ἀνθρώπων, καὶ καθενὸς ποὺ ἐπίσης ἐργάζεται καὶ κοπιᾷ. 17 Χαίρω δὲ γιὰ τὴν ἐδῶ παρουσίαν τοῦ Στεφανᾶ καὶ τοῦ Φουρτουνάτου καὶ τοῦ Ἀχαϊκοῦ, διότι αὐτοὶ ἀναπλήρωσαν τὸ κενό, ποὺ αἰσθανόμουν ἀπὸ τῆ δικῆς σας στέρησι. 18 Καὶ ἀνέπαυσαν τὸ δικό μου πνεῦμα, ἀσφαλῶς καὶ τὸ δικό σας. Γι' αὐτὸ νὰ ἐκτιμᾶτε τέτοιους ἀνθρώπους.

Χαιρετισμοί. Ἀνάθεμα ὅποιος δὲν ἀγαπᾷ τὸν Κύριο

19 Σᾶς στέλνουν χαιρετισμοὺς οἱ ἐκκλησίαι τῆς ἐπαρχίας τῆς Ἀσίας. Σᾶς στέλνουν πολλοὺς χαιρετισμοὺς ἐν Κυρίῳ ὁ Ἀκύλας καὶ ἡ Πρίσκιλλα μαζί με ὅλη τὴν ἐκκλησίαν, ποὺ συναθροίζεται εἰς τὸ σπίτι τους. 20 Σᾶς στέλνουν χαιρετισμοὺς ὅλοι οἱ ἀδελφοί. Χαιρετισθῆτε μετὰς σας με φίλημα ἁγίου.

21 Ὁ χαιρετισμὸς αὐτὸς γράφεται ἀπὸ μένα τὸν Παῦλο με τὸ ἴδιό μου τὸ χέρι.

22 Ὅποιος δὲν ἀγαπᾷ τὸν Κύριο Ἰησοῦ Χριστόν, νὰ εἶναι ἀνάθεμα-